

எழுப்புதல் போராளி

சகோ. வின்சென்ட் செல்வகுமார்

PDF பதிப்பு :
அடைபட்ட அக்கினி
Pr. S. Romilton

எழுப்புதல் போராளி "யூதித்"

முன்னுரை

இன்று நாம் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறபடியே, ஒரு காலத்தில் இஸ்ரவேல் தேசத்தின் பெத்தூலியா நகரம் அடைக்கப்பட்டிருந்தது.. நகரத்துக்கு தண்ணீர் பாய்ச்சும் ஊற்றுக்கள் யாவும் அடைக்கப்பட்டது..

நகரத்தை நேபுகாத்நேச்சாரின் படைகள் முற்றுகையிட்டிருந்த நாட்கள் அவை.. நகரத்துக்குள் உட்செல்லவும் வெளிவரவும் வழியின்றி நகரவாசல்கள் அடைக்கப்பட்டிருந்தன..

பல மாத முற்றுகையினிமித்தம் நகரத்துக்குள்ளிருந்த தானிய தவசங்கள் காலியாகி, தண்ணீருமின்றி கால்நடைகளோடு மனிதர்களும் கொத்துக்கொத்தாய் மரித்துக் கொண்டிருந்தனர்..கொள்ளை நோயும் பரவ ஆரம்பித்திருந்தது..

அப்போது தான் தனி ஒருவளாய் எழும்பினாள் ஒரு பக்தியுள்ள பெண்.. அந்த ஒரு ஸ்திரீ, தேவனுக்கு முன்பாகத் திறப்பிலே நின்றது மாத்திரமல்ல, தேவன் தந்த தைரியமான துணிவினிமித்தம் அவள் கையினாலே தேவன் இஸ்ரவேலுக்கு எப்படி இரட்சிப்பை அருளினார் என்பதே இந்த வரலாற்றுப் பதிவு..

சகோ. வின்சென்ட் செல்வகுமார் அவர்கள் தனக்கே உரிய பாணியில் கதை சொல்லும் விதமும் தமிழ் நடையும் அவருக்கு நிகர் அவரே என்பதை அவரது எழுத்துக்களே பறைசாற்றும்..

நாம் அடைபட்டிருக்கும் இந்த நாட்களிலும் இந்த வரலாற்றுப்பதிவு ஆங்காங்கே அடைபட்டிருக்கும் தேவ பிள்ளைகளுக்குள் அக்கினிப்பொறியைப் பற்றவைத்து தேசத்துக்கு இரட்சிப்பைக் கொண்டுவரும் அநேகரை உந்தி எழுப்பாதோ என்பதே இந்த மறுபதிவின் நோக்கம் !

தேவன் இதின் மூலம் தேசத்தில் தமது பலத்த கிரியைகளை நிறைவேற்றுவாராக !

Romilton
அடைபட்ட அக்கினி

தொகுத்து எழுதியவர் :
சகோ. வின்சென்ட் செல்வகுமார்

பதிவிடுவார்

Pastor. Romilton
Delhi
Mob: +91 98106 46981

அட்டவணை

1. எக்பக்தான்.....	005
2. மன்னனின் ஆணை.....	015
3. கலங்கியது இஸ்ரவேல்.....	025
4. அகியோர் உரை.....	035
5. பிடியுங்கள் உயிர்நாடியை.....	047
6. யூதித் - கணவன் மறைவுக்குப் பின்.....	056
7. செத்தாலும் சாகிறேன்.....	065
8. கடவுளையே சிறை வைக்கும் ஓலோபெர்னாஸ்.....	082
9. தேவ நியமங்கள்.....	091
10. கர்த்தர் உன் கையில் ஒப்புக்கொடுக்கும் நாள் இதுவே.....	106

எக்பக்தான்

எக்பக்தான்..

மேதிய தேசத்தின் தலைநகரம்..

அது அர்பக்சாத் என்ற ராஜா மேதியாவைப் பிடித்து ஆண்டு
கொண்டிருந்த நேரம்..

அர்பக்சாத் மேதியாவின் நலனுக்காக பல காரியங்களைச்
செய்தான்.

தலைநகரமாகிய எக்பக்தானிலும், அதைச் சுற்றிலும்
பாதுகாப்புக்காக பெரிய அரண்களைக் கட்டுவித்தான்..

மதில்களின் உயரம் 105 அடி..அகலம் 75 அடி..

மிக பிரம்மாண்டமான அரண்கள்..சுற்றுப் பக்கத்து நாடுகளை
எல்லாம் இந்த பிரம்மாண்ட மதில்கள் புருவம் உயர்த்த
வைத்தன..

மதில் கட்ட பயன்படுத்திய கற்கள் ஒவ்வொன்றும் நாலரை
அடி அகலமும் 9 அடி நீளமுமான பிரம்மாண்டக் கற்கள் !

ஏதோ நாலைந்து மலைகளைக் காலி பண்ணியிருப்பான்
போலிருக்கிறது !

அதிலேயே இன்னும் பிரம்மாண்டம் காட்ட நினைத்து
கோட்டைச் சுவரின் வாசல் பக்கத்தில் 150 அடி உயரத்திற்கு
அதன் கோபுரங்களை உயர்த்திக் கட்டி, அதன்
அஸ்திபாரத்தை 90 அடி அகலமாகப் போடுவித்தான்
அர்பக்சாத்..

இவன் இப்படி பிரம்மாண்டம் பண்ணிக் கொண்டே போவது
பாபிலோனிய ராஜாவாகிய நேபுகாத்நேச்சாரை உறுத்தியது..

அதற்கு முன்பாக பாபிலோனிய சுவர்கள் தான்
பிரம்மாண்டமாகப் பேசப்பட்டு வந்தன..
வெளிநாடுகளிலிருந்தெல்லாம் ஜனங்கள் வந்து
பார்வையிட்டு சென்று கொண்டிருந்தனர்..

பாபிலோனிய சுவர்களுடன் ஒப்பிடுகையில் மேதியாவின்
அரண்கள் ஒன்றுமில்லை தான்..

ஆனாலும் ஜனங்கள் அதைப் பிரம்மாண்டமாகப் பேசுவதில்
நேபுகாத்நேச்சாருக்கு கொஞ்சம் மன உளைச்சல்..

ராஜாவுக்கு மன உளைச்சல் வந்தால் அடுத்தது
யுத்தம் தானே ?

ஆம்.. நேபுகாத்நேச்சார் தன் பெரிய படைகளுடன் மேதிய
ராஜாவை ஜெயிக்கப் புறப்பட்டான்

ராக்கா

நேபுகாத்நேச்சாருடன் கூட்டணி அமைத்துக் கொண்டு
மேதியாவை எதிர்க்க சுற்றுப்பகுதிகளிலிருந்த மலை
நாட்டவர் அனைவரும், யூபரட்டீஸ் ஆற்றங்கரை
நகரத்தாரும், டைகிரிஸ் நகரத்தாரும், இதாஸ்பே
நகரத்தாரும் புறப்பட்டார்கள்..

மேதிய ராஜா அர்பக்சாத்தும் சாமானியப்பட்ட
ஆளில்லை. அரண்களை பலமாக வைத்திருந்த மாதிரியே
தன்னுடைய படைகளையும் பெருக்கி வைத்திருந்தான்..

"வரட்டும்.. நேபுகாத்நேச்சார் தானே? இன்னும் பத்து
நாடுகளைக்கூட கூட்டிக் கொண்டு வரட்டுமே !
என் படைகள் தாங்கும்.. தாக்கும் !" என்றபடி தானும்
யுத்தத்திற்குத் தயாரானான்..

நேபுகாத்நேச்சாரின் படைகளை மேதியாவின்
எல்லையாகிய ராக்காவின் அப்புறத்திலே
இருந்த சமவெளியிலே எதிர்கொண்டான்.

நேபுகாத்நேச்சார் இவ்வளவு பெரிய படையை மேதியாவில்
எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆனாலும் என்ன செய்வது?
கௌரவப் பிரச்சனையாயிற்றே..

வந்தது வரட்டும் என்று யுத்தத்தைத் துவக்கி
விட்டான். யுத்தம் சமவெளியிலே மும்முரமாக நடந்தது..

யுத்தம் நடக்கும் நாட்களில் இன்னும் கொஞ்சம் கூடுதல்
படைகள் தன்னுடன் இருந்தால் நன்றாயிருக்கும் என்று
நேபுகாத்நேச்சார் யோசித்தான்..

தன்னுடைய பிரதானிகளில் சிலரை அனுப்பி
பெர்ஸியாவில் குடியிருந்தவர்களையும், சிலிசியாவிலும்
தமஸ்குவினிலும் லீபனோனிலும் குடியிருக்கிறவர்களையும்,

கர்மேலிலும் கீலேயாத்தில் இருக்கிறவர்களையும்
கலிலேயரையும், எஸ்திரலோன் சமவெளியில்
குடியிருக்கிற ஜனங்கள் யாவரையும் சமாரியர்களையும்
இன்னும் பல நகரத்தாரையும் உடனடியாக தன்னுடன்
சேர்ந்து மேதியாவை எதிர்க்க புறப்பட்டு வரும்படி
செய்தி சொல்லியனுப்பினான்..

நேபுகாத்நேச்சாருடைய ஆட்கள் இந்த தேசத்து
ஜனங்களை யுத்தத்திற்கு அழைக்க, அவர்களோ.."
அப்படியா நீங்கள் முன்னால் போங்கள் நாங்கள்
பின்னால் புறப்பட்டு வருகிறோம்..என்று
பிரதானிகளை அனுப்பிவிட்டு..

"வேறு வேலையில்லை இந்த ஆளுக்கு..இவன் ஜெயிக்க
நாம் தான் கிடைத்தோமா ? போங்கப்பா.. போய் ஆக
வேண்டியதைப் பாருங்க.." என்றபடி அலட்சியமாக
இருந்து விட்டார்கள்..

அவர்களில் சிலர்..
"நேபுகாத்சேசார் ரொம்ப பவர்ஃபுல்லான ஆள்..
அவனைப் பகைத்துக் கொள்வது நமக்கு
ஆபத்தில்லையா ? என்று கேட்டபோது..

"என்ன பெரிய பவர்ஃபுல் ?
நாம் கூட இருப்பது தான் அவனுக்கு பலம்..ஒற்றை
நாட்டை எதிர்க்க இத்தனை நாடுகளைக் கூட்டணிக்கு
கூப்பிடுகிற இவனெல்லாம் எப்படி பலமான ஆளாய்
இருக்கமுடியும் ?" என்று சொல்லி அவனை அலட்சியப்
படுத்தினார்கள்..

பிரதானிகள் வெறுமையாகத் திரும்பி வந்து செய்தி
சொல்ல, கோபத்தின் உச்சத்திற்கே போய் விட்டான்
நேபுகாத்நேச்சார்..

இரு மெகா யானைகள் - மோதல்

"நான் யுத்தத்தில் ஜெயித்து கெம்பீரமாய் திரும்பி வரும் போது இவர்களை வெறுமையாக்கி சாம்பலும் தூளுமாக்குவேன்.. ஒரு ஜாதி விடாமல் யாவரையும் பட்டயத்தால் வெட்டிப் போடுவேன்..

இது என் சிங்காசனத்தின் மேலும், நான் ஆண்டு அனுபவித்து வருகிற என் தேசத்தின் மேலும் ஆணை !" என்று கண் சிவக்க ஆணையிட்டான் நேபுகாத்நேச்சார்.

நேபுகாத்நேச்சாரின் கோபமான வார்த்தைகள் அவனை அலட்சியம் பண்ணின தேசத்திற்கு சொல்லப்பட்ட போதிலும் அவர்கள் அதை ஒரு பொருட்டாய் மதிக்கவில்லை.

" முதலில் அவன் போரில் ஜெயித்து வரட்டும்.. அப்புறம் பார்க்கலாம்.." என்றார்கள்.

மேதியரின் படை பலத்தைக் கண்ட நேபுகாத்நேச்சாரின் படைத்தளபதிகள் கூட மெதுவாய் இராஜாவிடத்தில் வந்து.." படைகள் பலம் அதிகமாய் இருக்கிறது..போய்விடலாமா ?" என்றார்கள்..

நேபுகாத்நேச்சாரோ முன்னிலும் அதிகமாய் கோபம் மூண்டவனாகி, " வெற்றியோ தோல்வியோ எதுவானாலும் போர் தான்.." என்றான்.

ராக்காவின் எல்லையிலே ஒரு பெரிய சமவெளி இருக்கிறது.போர் செய்ய ரொம்பவும் சௌகரியமான இடம். யாருக்கும் பாதிப்பில்லாமல், தொந்தரவில்லாமல் சண்டையிடலாம்..

அங்கே மேதிய ராஜாவாகிய அர்பக்சாத்திற்கும் அசீரியர்களின் ராஜாவாகிய நேபுகாத்நேச்சாருக்கும் யுத்தம் துவங்கியது..

சரியாய் சொல்ல வேண்டுமானால் நேபுகாத்நேச்சார் பட்டத்துக்கு வந்த 17 வது வருடத்தில் இந்தப் போர் நடந்தது.

பிரசித்தி பெற்ற இரண்டு மிகப்பெரிய தேசங்கள் ஒன்றேதொன்று மோதிக் கொண்டன.சுற்றுப் பகுதியிலிருந்த நாடுகள் அனைத்தும் இந்தப் பயங்கரமான போரை பயத்துடன் கவனித்துக் கொண்டிருந்தன..

அதிலும்,நேபுகாத்நேச்சாரை அலட்சியம் செய்த தேசங்கள் கொஞ்சம் கூடுதல் பயத்துடன் நடப்பதைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தன..

சில மன்னர்கள் கோயில்களுக்குப் போய் நேபுகாத்நேச்சார் மாத்திரம் ஜெயித்து விடக் கூடாது என்று மனமுருகப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டார்கள்..

போர் போகிற போக்கைப் பார்த்தால் யார் ஜெயிப்பார்கள் என்று தெரியாமலிருந்தது.ஒரு நாள் பாபிலோனியர்களின் கை ஓங்கியிருந்தது.இன்னொரு நாள் மேதியரின் கை ஓங்கியிருந்தது..

ஒருவேளை நேபுகாத்நேச்சார் ஜெயித்துவிட்டால் நம்மை உண்டுஇல்லை என்று ஆக்கிவிடுவான் என்று அவனை அலட்சியம் பண்ணின தேசங்களுக்கு இப்போது கூடுதல் பயம் பிடித்துக் கொண்டது..

கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் மேதியரின் கை தாழ்ந்து.. படை பலம் குறைந்து..போரில் நிறைய இழப்புகள் உண்டாகி..

கடைசியில் பயந்த மாதிரியே நேபுகாத்நேச்சார் ஜெயித்து விட்டான்..

அசீரியர்களின் ஆனந்தம்

மேதியாவின் படை தோற்றுப் போனதில் யாவருக்கும் பெரிய ஆச்சரியம் தான்.

நேபுகாத்நேச்சார் ரொம்பவும் மகிழ்ந்து போனான்..

என்றாலும் மேதியா இன்னொரு முறை தலையைடுத்துவிடக் கூடாது என்பதில் முனைப்பாக செயல்பட்டான்..

பயமுறுத்திக் கொண்டிருந்த மேதியப் படைகளையும் அவர்கள் இரதங்களையும் குதிரைகளையும் முற்றிலுமாக அழித்துப் போட்டான்.

மேதியாவின் பிரபலமான பட்டணங்களுக்குள் எல்லாம் புகுந்து நகரங்களைச் சூறையாடினான்..

அப்படியே தலைநகரமான எக்பக்தானாவுக்கு வந்து தன்னுடைய வயிற்றெரிச்சலுக்குக் காரணமான நகரத்தின் அரண்களையும், காவல் கோபுரங்களையும் தகர்த்துப் போட்டான்..

எல்லாம் சரியாய் நடந்தும் ஒரு பெரிய குறை மேதியாவின் மன்னன் அர்பக்சாத் போர் நடந்த கலவரத்தில் காணாமல் போனது தான்..

அர்பக்சாத்தை விட்டு வைப்பது மகா பெரிய தவறு என்பது நேபுகாத்நேச்சாருக்குத் தெரியும். எனவே படைகளை அனுப்பி அவனைத் தேடி வரும்படிக் கட்டளையிட்டான்..

பாபிலோனியப் படை வீரர்கள் சலித்துச் சலித்துத் தேடி, கடைசியில் அர்பக்சாத்தைக் கண்டுபிடித்து விட்டார்கள்.

மனிதர் ராக்காவின் சுற்றுப்புறங்களிலிருந்த மலைகளில் ஒளிந்திருந்தார்.

கைகளும் கால்களும் விலங்கிடப்பட்ட நிலையில்
இழுத்துவரப்பட்ட அர்பக்சாத்தை தன்னுடைய ஈட்டியாலே
உருவக் குத்திக் கொன்றான் நேபுகாத்நேச்சார்..

அதன்பின்பு தான் அவனுக்கு நிம்மதியாக மூச்சு வந்தது.இனி
பயமில்லை. தான் மட்டும் தான் பெரிய ராஜா.
தன்னுடையது மாத்திரம் இனி பெரிய இராஜ்யம்.

நெஞ்சம் பூரிக்க தன் தலைநகரான நிநிவேக்குத்
திரும்பினான்.நிநிவேயில் அவனுக்குப் பெரிய வரவேற்பு
காத்திருந்தது.

வெற்றி வாகை சூடிவரும் தன் மன்னரை உவகையுடன்
மக்கள் வரவேற்றனர்.

தன்னுடன் போருக்கு வந்த வீரர்கள் யாவரையும்
கௌரவப்படுத்தி,நிநிவேயில் விருந்து கொண்டாடினான்.

எத்தனை நாள் என்கிறீர்கள் ? நூற்றிருபது நாட்கள்..
சலிக்கச் சலிக்க விருந்தும் வைபவமும் தான்.
நிநிவே முழுவதும் விழாக்கோலம் பூண்டது..

ஆலோசனை அரங்கம்

கோலாகலங்கள் அடங்கிய பின் நகரம் சகஜநிலைக்குத்
திரும்பியதும், ராஜா தான் செய்த சபதத்தை நினைத்து
தன்னுடன் போருக்கு வராத ராஜ்யங்களைப் பழி வாங்கத்
திட்டம் செய்தான்..

ஆலோசனை அரங்கம்..

நேபுகாத்நேச்சார் தன்னுடைய முக்கியமான பிரதானிகள்
யாவரையும் அழைத்திருந்தான்.எல்லாரும் அமைதி காத்து
அமர்ந்திருந்தனர்.

ராஜாவின் முகத்தில் விருந்து கொண்டாடும் போது இருந்த மகிழ்ச்சியும் சந்தோஷமும் மறைந்து விட்டிருந்தது.முகம் கற்பாறை போல் இறுகியிருந்தது.

எதற்காக தங்களை அழைத்திருக்கிறான் என்று தெரிந்தாலும், ராஜா பேசட்டும் என்று எல்லோரும் காத்திருந்தார்கள்.

ஒரு கரோமான செருமலுக்குப் பின் மௌனம் கலைத்தான் நேபுகாத்நேச்சார்..

" போரில் நடந்த சம்பவங்கள் யாவரும் அறிந்தது தான். போரில் நாம் தோற்பது உறுதி என்று நம்பி, நாம் உதவி கேட்ட தேசத்தார் நம்முடன் போருக்குப் புறப்படாதது மாத்திரமல்ல, நம்மைக் குறித்து ஏளனமாகப் பேசியும்,அவமானப் படுத்தவும் செய்தனர்.

நேபுகாத்நேச்சார் இத்துடன் அழிந்தான் என்று தங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டார்கள்.

இவை யாவும் என் மனதில் வெகு ஆழமாகத் தைத்திருக்கிறது. போரின் வெற்றி, மகிழ்ச்சியைத் தந்தாலும் மனம் அதில் நிலை கொள்ளவில்லை.

நம்மை அவமானப்படுத்திய தேசத்தாருக்கு சரிக்குச்சரி கட்ட வேண்டும் என்ற வேகமே என் உள்ளமெல்லாம் நிறைந்திருக்கிறது.." என்றான்.

பிரதானிகளில் ஒருவன் எழுந்து, "உண்மை தான்..எனினும் இப்போது தான் ஒரு போரை முடித்து விட்டுவந்த கையோடு இன்னும் போர்கள் செய்வது சாத்தியம் தானா ?

நாட்டில் இன்னும் பல நலப்பணிகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தி முடித்த பின் கொஞ்சம் பொறுத்து படையெடுப்பகளைத் துவக்கலாம்.." என்றான்.

"நீர் சொல்வது சரி தான் என்றாலும் கோபமும் வன்மமும் நெருப்புப் போன்றவை. காலதாமதம் செய்தால் நீர்த்துப் போய்விடும்.

வெறியும் வேகமுமே போரில் ஆயுதங்களைவிட அதிகமான தேவையுடையவை.

தவிரவும், எதிரிகளுக்கு சரிக்குச்சரி செய்யாமல் நம்முடைய மனதை மற்ற பணிகளில் சிறப்பாக செலுத்தவும் முடியாது.." என்றான் நேபுகாத்நச்சார் கோபம் மாறாமலேயே..

மன்னன் தீர்மானித்து விட்டான் எதிரிகளைப் பழிவாங்குவது என்று.இனி யார் சொன்னாலும் கேட்க மாட்டான்.ஆலோசனை அரங்கைக் கூட்டியது சும்மா ஒரு பேச்சுக்காத்தானே ஒழிய உண்மையிலேயே பிறரின் ஆலோசனைகளைக் கேட்பதற்காக அல்ல என்பதைப் புரிந்து கொண்ட மற்ற பிரதானிகள் எழுந்து நின்று.

"மன்னர் சொல்வது சரி தான்.." என்றார்கள்.

"மன்னரின் எண்ணத்தை நிறைவேற்ற நாங்கள் உயிரையும் தர ஆயத்தமாய் இருக்கிறோம்.பகைவர்கள் யாவரையும் வேருடன் நிர்மூலம் செய்வது வரை நாம் இளைப்பாறக் கூடாது.." என்றார்கள்.

மன்னனின் ஆணை

பின்னர் நேபுகாத்நேச்சார் தன்னுடைய சேனைகளின் தலைவனாகிய ஓலோபெர்னாஸ் என்பவனை அழைத்தான்.

"சேனைத் தலைவனே, உன் வெற்றியின் வாளுக்கு மீண்டும் வேலை வந்திருக்கிறது.." என்றான்.

"மன்னரின் கட்டளைக்காகக் காத்திருக்கிறோம்.வாட்கள் அதிக நாள் வேலையற்றிருந்தால் பயனற்றுப் போய்விடும்..

கட்டளையிடுங்கள் காத்திருக்கிறோம்.எங்கே துவங்கலாம் நம் வேட்டையை.."என்றான் ஓலோபெர்னாஸ்..

இராஜாவாகிய நேபுகாத்நேச்சார் சம்பிரதாயமாகப் பேச ஆரம்பித்தான்.

"இதோ, பூமிக்கெல்லாம் ஆண்டவனாகிய நேபுகாத்நேச்சாரின் சேனாபதியே, மன்னரின் கட்டளையைக் கேள்..

நீ உடனே காரியத்தில் கவனம் வைத்துப் புறப்பட்டுப் போய் உன்னுடனே தங்களுடைய தேசத்தின் ஜெயத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிற புருஷரான லட்சத்து இருபதினாயிரம் காலாட்களையும்,

பன்னிராயிரம் குதிரை வீரர்களையும் கூட்டிக் கொண்டு போய், மேற்கு திசை தேசத்தார் யாவரும் என் வாக்கை மீறினபடியினால் அவர்களுக்கு விரோதமாகச் சென்று, மண்ணையும் தண்ணீரையும் ஆயத்தம் பண்ணும்படிக்கு அவர்களுக்குச் சொல்.

"நம் எதிரிகளுக்குத் தக்க பாடத்தை மேன்மைதங்கிய பாபிலோனிய மன்னரின் படைகள் புகட்டும்..." என்றான் சேனைத் தலைவன்.

"நாம் கோபங்கொண்டால் என்னவாகும் என்பதை இந்தத் தேசங்களுக்கு சம்பவிப்பதைப் பார்த்து உலகம் புரிந்து கொண்டு அடிபணியும்.

நம்முடைய சேனைகள் கால்களால் அவர்கள் தேசத்தை மூடி அவர்களைக் கொள்ளையிடுவார்கள். அவர்களில் மாண்டவர்களால் அவர்களுடைய பள்ளங்களும், நீரோடைகளும் நிரப்பப்படும்.

கரைபுரண்டு ஓடும் மட்டும் அவர்கள் ஆறுகள் அவர்களுடைய பிரேதங்களால் நிறைந்து போகும்..

நீ முன்னமே புறப்பட்டுப் போய் அவர்களுடைய சகல நாடுகளையும் நமக்காகக் கட்டிக் கொள்.

அவர்கள் தங்களை உன்னிடத்தில் ஒப்புவிப்பார்களானால் நீயும் அவர்களை ஆக்கினையின் நாளுக்கென்று நமக்காக நிறுத்தி வைப்பாயாக !

இணங்காதவர்களையோ நீ கண்சாடையாய் தப்பவிடாமல் தேசமெங்கும் கொலைக்கும் கொள்ளைக்கும் ஒப்புக்கொடுக்கக் கடவாய்.

நீயும் உன் ஆண்டவனுடைய கட்டளைகளில் ஒன்றையும் மீறாமல், நான் உனக்கு கற்பித்தவைகளின்படியே நிறைவேற்ற வேண்டும்.

இப்படிச் செய்ய நீ சற்றும் தாமதம் பண்ணாதே.." என்று சொல்லி அவனுக்கு உத்தரவு கொடுத்தான்.

நேபுகாத்நேச்சரின் உத்தரவு கிடைத்ததும் தளபதி ஓலோபெர்னாஸ் கொஞ்சமும் தாமதிக்கவில்லை.

எப்போ என்று காத்திருந்தவன் போல உடனடியாகத் தன் படைகளிடத்தில் வந்தான்..

புறப்பட்டது படை

இராஜா தனக்குக் கற்பித்தபடியே அசீரியாவின் சகல பிரதானிகளையும் அதிபதிகளையும் அழைத்து, செய்ய வேண்டிய போர்கள் பற்றி விவாதித்தான் ஓலோபெர்னாஸ்.

பிறகு போருக்கென்று லட்சத்து இருபதினாயிரம் வீரர்களைத் தெரிந்தெடுத்து அவர்களை அணிவகுத்து நிற்கச் செய்தான்.

அவர்களுடைய பொருட்களைச் சுமப்பதற்காக ஏராளமான கழுதைகளையும் ஒட்டகங்களையும் அவர்களுடைய ஆகாரத்திற்காக ஏராளமான ஆடுமாடுகளையும் ஒவ்வொரு ஆளுக்கும் அதிகமான உணவுப் பொருட்களையும் சேர்த்துக் கொண்டான்.

அவன் ராஜாவுக்கு முன்பாகச் செல்லவும், மேற்கு தேசங்கள் யாவற்றையும் மிதித்து மூடவும் தக்கதாக ஏராளமான வீரர்களுடனே புறப்பட்டான்.

இவர்கள் எல்லாரையும் தவிர, வெட்டுக்கிளிக் கூட்டம் போல் ஏராளமான பலவகை ஜாதியாரும் அவர்களுடனே கூட்டணி அமைத்துக் கொண்டு புறப்பட்டார்கள்.

கூட்டம் கட்டுக்கடங்காததாகவும், கடற்கரை மணலத்தனையாகவும் இருந்தது..

அவர்கள் பிரயாணமாகப் புறப்பட்டு நினிவே பட்டணத்தை விட்டு பெகதிலேத் சமபூமிக்கு மூன்று நாள் பிரயாணம் பண்ணி, மேலான சிலிசியாவுக்கு இடது புறத்திலுள்ள மலைக்குப் பக்கமாகப் பாலயமிறங்கினார்கள்.

தளபதி ஓலோபெர்னாஸின் உசுப்பேற்றுதலால் உற்சாகமடைந்த படை வீரர்கள் ஆர்ப்பரித்தார்கள். அவனவன் தன்தன் ஆயுதங்களை தயார் செய்து கொண்டான்.

மலைத் தேசங்களிலும், இஸ்மவேலருடைய எல்லைகளிலும் பாபிலோனியப் படைகள் வெட்டுக்கிளிகளைப் போல வந்து பாலயமிறங்கியிருக்கும் செய்தி காட்டுத்தீ போல பரவியது.

யாவரும் கலங்கினார்கள்.

நேபுகாத்நேச்சார் நாடுகளைப் பிடிக்கும் நோக்கில் வந்திருந்தால் சமாதானம் பேச வாய்ப்பிருந்திருக்கும்.

ஆனால் அவன் தங்களைப் பழி வாங்க வந்திருப்பதால் சமாதானத்திற்கே இடம் தரமாட்டான் என்பதைப் புரிந்து கொண்ட நாடுகள் சண்டைக்கு தங்களையும் தயார்படுத்திக் கொண்டார்கள்.

எனினும் அவர்கள் தாங்கள் தோற்பது உறுதி என்று தெளிவாகத் தெரிந்து தான் வைத்திருந்தார்கள்..

திரும்பும் திசையெங்கும் வெற்றி

ஓலோபெர்னாஸ் தன்னுடைய திட்டத்தின்படியே, தன் காலாட்படைகளையும் குதிரை வீரர்களையும் நடத்திக் கொண்டு போய் மலைத்தேசமான லூத்திற்குள்ளும், பூத்திற்குள்ளும் நுழைந்தான்.

நகரங்களைக் கவிழ்த்துப் போட்டு, ஜனங்களை மகா சங்கரமாக சங்கரித்தான். போரில் சுலபமான வெற்றி கிடைத்தது..

அசீரியப் படைகளுக்கு ஆனந்தம் தாளவில்லை. தாராளமாகக் கொள்ளையிட்டனர்.

அவர்களது அடுத்த இலக்கு இஸ்மவேல் தேசம்..அதிலும் பாபிலோனியப் படைகள் வீரம் காட்டினர்.

இஸ்மவேலர்கள் கடற்கரை மணலத்தனையாய் தங்களை
குழ்ந்து நிற்கும் அசீரியர்களை கண்ட மாத்திரத்திலேயே
தங்கள் நம்பிக்கையை இழந்து போனார்கள்.

தங்கள் வாஸ்களை உறையிலிருந்து எடுக்கும் முன்பாகவே
தோற்கடிக்கப்பட்டார்கள்.

இஸ்மவேல் தேசம் தலைகீழாகப் புரட்டிப்
போடப்பட்டது. அநேகரை கைகளிலும் கால்களிலும்
விலங்கிட்டு போர்க் கைதிகளாகப் பிடித்துக் கொண்டனர்.

யுத்தத்துக்கு அணிவகுத்திருந்தவர்களை சர்வசங்காரமாக
சங்கரித்தார்கள். நகரங்கள் கவிழ்த்துப் போடப்பட்டு
தீக்கிரையாக்கப்பட்டன.

கட்டவிழ்த்துக் கொண்டு காட்டு வெள்ளம்
சீறிப்புறப்படுவது போல படைகள் எதிர்ப்பட்டவைகளை
எல்லாம் துவம்சம் செய்து கொண்டே முன்னேறினார்கள்.
சுற்றுப்புறத் தேசங்களையெல்லாம் கிலி பிடித்துக்
கொண்டது.

தாங்கள் கப்பம் கட்டச் சம்மதிப்பதாகவும், தங்களை
விட்டுவிடும்படிக்கும் அவர்கள் அனுப்பிய சமாதான
ஓலைகளுக்கு எந்தவொரு பதிலும்
தரப்படவில்லை. மாறாகப் படைகள் முன்னேறிக்
கொண்டேயிருந்தன..

பாபிலேனியப் படைகள் யூப்ரட்டீஸ் நதியைக் கடந்து
மெசப்பட்டோமியாவை உருவப்போய் சமுத்திரக்கரை
வருமட்டும் அற்போனா நதி ஓரமாயிருந்த எல்லாப்
பட்டணங்களையும் இடித்துப் போட்டு, நகரங்களைக்
கொள்ளையிட்டனர்.

சிலிசியாவின் எல்லைகளையும் பிடித்துக் கொண்டு எதிர்த்து
நின்ற யாவரையும் வெட்டிப் போட்டார்கள்.

முரட்டு மன்னன் நேபுகாத்நேச்சாரைப் பகைத்துக்
கொண்டது எவ்வளவு பெரிய முட்டாள்தனம் என்று
தேசங்கள் யாவும் தங்களை நொந்து கொண்டன..

ஆனால் என்ன செய்வது?
அவனைத் திருப்ப வழி ஒன்றும் அவர்களுக்குப்
புலப்படவில்லை..

ஓலோபெர்னாஸ்

பயம்..

ஓலோபெர்னாஸ் என்ற பெயரைக் கேட்டாலே
பாபிலோனைச் சுற்றியிருந்த நாடுகளெல்லாம் கப்பிசிப் என்று
வாயை மூடிக் கொண்டன..

சாப்பிடாமல் அழுத பிள்ளைகள் ஓலோபெர்னாஸின்
பெயரைச் சொன்னால் சமர்த்தாய் சாப்பிட ஆரம்பித்தன..

ராத்திரியில் அடுப்படியில் திருட்டுப்பூனை உருட்டி
பாத்திரங்கள் உருண்டால் கூட பாபிலோனியப் படைகள்
வந்துவிட்டதாக நினைத்துக் கொண்டு நடுங்கினார்கள்..

நேபுகாத்நேச்சார் படைகள் எந்த நேரமும் தங்கள்
தேசத்துக்குள் வந்து விடலாம் என்று பயந்து, வந்துவிட்டால்
எப்படி சரணடையலாம் என்று ராஜாக்கள் ஒத்திகை
பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

ஜனங்கள் நம் நாட்டு அரசியல்வாதிகள் மாதிரி காலில்
விழுந்து பழகிக் கொண்டனர்..

பொதுவாக நேபுகாத்நேச்சாரைப் பகைத்துக் கொண்ட
எல்லா தேசங்களுமே பயந்தாலும், கொஞ்சம் அதிகப்படியாக
பயந்ததென்னவோ சீதோனியரும், தீரியரும் தான். தீரியர்
என்றால் தீரு பட்டணத்தைச் சேர்ந்த ஜனங்கள்.

ஹிட்லிஸ்ட் முறை வைத்துக் கொண்டு படையெடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள் பாபிலோனியர்.

எப்படியும் தங்கள் முறை வந்துவிடும், தப்பிக்க வழியில்லை என்பதைத் தெளிவாக உணர்ந்து கொண்ட மேற்படி தேசத்து ராஜாக்கள் ஒன்றுகூடி படையெடுப்பைச் சமாளிக்க ஆலோசனை செய்தார்கள்.

ரொம்ப நேரம் யோசனை பண்ணி கடைசியில், நேபுகாத்தேச்சாரிடம் தாங்கள் நேராகப் போகாமல் ஒரு தூதனை அனுப்பி சமாதான வார்த்தைகளைப் பேசச் செய்வது என்று முடிவு செய்தார்கள்..

அதன்படி கொளும் தூக்கலாக கெஞ்சக்கூடிய ஒரு நபராகப் பார்த்து தேர்வு செய்து தங்கள் சமாதானத்தை தெரியப்படுத்த நேபுகாத்தேச்சாரிடம் அனுப்பினார்கள்.

அதன்படியே அந்த ராஜாக்களின் ஆட்கள் ஓலோபெர்னாஸிடம் போய் தடாலடியாகக் காலில் விழுந்து..

"மகாராஜாவாகிய நேபுகாத்தேச்சாரின் அடிமைகள் நாங்கள்..
இதோ நாங்கள் உமக்கு முன்பாக விழுந்து பணிகிறோம்..

நாங்களும் எங்கள் தேசமும், தேசத்தின் குடிகள் யாவரும், தேசத்தின் கால்நடைகள் யாவையும் உம் கண்களுக்கு முன்பாக இருக்கிறோம்.யாவும் உம்முடையவைகளாய் இருக்கிறது..

உம்முடைய கண்களுக்கு நலமாகத் தோன்றுகிறபடி எங்களுக்குச் செய்யும்.." என்று எங்கள் ராஜாவின் சார்பில் பிரார்த்தித்துக் கொள்கிறோம்.." என்றார்கள்.

சமாதானத் தூதர்களின் வார்த்தையைக் கேட்ட ஓலோபெர்னாஸ் எதையும் வாக்குறுதியாகச் சொல்லாமல் பொதுவாக,

"போங்கள்" என்றான்.

அவன் முகத்தில் கொஞ்சமாக புன்னகை இருந்த மாதிரி இருந்தது..

தங்களை அவன் கொல்லாமல் விட்டதே பெரிய பாக்கியமாகக் கருதிய தூதுவர்கள் போரை நிறுத்திவிட்ட திருப்தியில் வந்து சேர்ந்து தங்களை அனுப்பிய ராஜாக்களுக்கு, "சமாதானம் கிடைத்து விட்டது, இனிஆபத்து இல்லை" என்று செய்தி சொன்னார்கள்.

செய்தி கேட்டவர்களுக்கு அப்பாடா என்றிருந்தது. இனி பயமில்லை என்று ஒருவரோடொருவர் பேசிக் கொண்டனர். அன்றிரவு கனவில்லாமல் தூங்கினார்கள்..

ஆனால் மறுநாள் அவர்கள் கண்டகாட்சி பயங்கரமாக இருந்தது....

யானை புகுந்த தோட்டம்

ஓலோபெர்னாஸ் தன் சர்வ சேனைகளையும் அழைத்துக் கொண்டு சீதோனியரின் தேசத்தின் சமுத்திரக் கரையில் இறங்கி, தன் படைகளை அங்கிருந்த உயர்ந்த பட்டணங்களைச் சுற்றிலும் நிறுத்தினான்..

ராஜாக்கள் பயத்தோடு வந்து பார்த்தார்கள். ஓலோபெர்னாஸ் அவர்களை நோக்கி.. "உங்கள் படைகளிலிருந்து எனக்கு ஆட்கள் தேவை.." என்றான்.

உடனே அவர்கள் தங்கள் படைகளையெல்லாம் அவனுக்கு முன்பாக நிறுத்தி, "உமக்கு தேவையானவர்களை நீரே பார்த்துத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளும்.." என்றார்கள்.

ஓலோபெர்னாஸ் தன் படைவீரர்களுடனும் பிரதானிகளுடனும் உள்ளே வந்து வீரர்களைத் தேர்ந்து கொண்டான்.

அவர்களும் சுற்றுப்புறத்தாரும் பூமாலையோடும், ஆடல் பாடல்களோடும் தம்புரு வாசித்துக் கொண்டு வந்து அவனைக் கனம் பண்ணி ஏற்றுக் கொண்டார்கள்..

ஆடல்களும் பாடல்களுமாக அமார்க்களப்பட்டுக் கொண்டிருந்த போது "போதும்" என்று அவர்களைக் கையமர்த்திய அவன்,

தான் தேர்ந்தெடுத்த வீரர்களையும் தன்னோடு அழைத்துக் கொண்டு "சரி..சரி.." புறப்படுங்கள், வேலையிருக்கிறது.." என்றான். அவர்களும் பாடல்களை நிறுத்தி விட்டு அவனோடு புறப்பட்டார்கள்..

அவன் அவர்களை தேசத்தை விட்டு வெளியே அழைத்துச் செல்லாமல், அவர்களை தேசத்திற்குள்ளாகவே நடத்தி, தன் படைகளைக் கொண்டு அந்த தேசங்களின் சகல எல்லைகளையும் கவிழ்த்துப் போட்டான்..

அவர்கள் தோப்புகளுக்குள் புகுந்து அவைகளை வெட்டிச் சாய்த்தான். நாடு, யானை புகுந்த தோட்டம் போலானது..

போட்ட பூமாலை வாடுவதற்குள்ளாகவே பூதம் புறப்பட்ட மாதிரி புறப்பட்ட அவனைக் கண்டு கலங்கிப் போனார்கள் ஜனங்கள்..

அவனோ அதையெல்லாம் கவனிக்காமல், இன்னும் வேகமாக உள்ளே புறப்பட்டு அவர்கள் சாலைகளையெல்லாம் தகர்த்துப் போட்டு, அவர்கள் கோவில்களுக்குள் புகுந்து அவர்கள் விக்ரிகங்களை எல்லாம் உடைத்து நிர்ந்தூரியாக்கினான்..

ஆனாலும் ஒரு ஆறுதல்..

அவன் யாதொரு மனிதரையோ அல்லது அவர்களது மிருகஜீவன்களையோ கொல்லவில்லை..

அந்தளவில் சந்தோஷம்!

போருக்குப் புறப்படும் முன்பு நேபுகாத்நேச்சார், தளபதி
ஓலோபெர்னாஸிடம் சரணடைபவர்களை மட்டும் உயிரோடு
விட்டு வைத்து, அவர்கள் தன்னையே தேவனாக
வணங்கத்தக்கதாக அவர்களது தோப்பு விக்கிரகங்களை
எல்லாம்
அழித்துப் போட்டுவிட வேண்டும் என்று
கட்டளையிட்டிருந்தான்..

அதை நிறைவேற்றத்தான் ஓலோபெர்னாஸ் அப்படி நடந்து
கொண்டான்.
தலைவர் கட்டளையை மீறாத அடியாட்கள் இவனை முன்
மாதிரியாகக் கொள்ளலாம்.. அவ்வளவு கீழ்ப்படிதல் !

இவையெல்லாம் முடித்தபின்பு, நேபுகாத்நேச்சாரின்
படையை நடத்திக் கொண்டு அவன் யூதேயா மலைகளுக்கு
எதிரேயிருந்த எஸ்டிரலோன் சமவெளிப் பக்கமாக வந்து
சேர்ந்தான்..

கலங்கியது இஸ்ரவேல்

எஸ்டிரலோன் சமவெளியில் வந்து அசீரியரின் படைகள் தங்கியிருந்த செய்தி யூதேயா தேசத்தில் பெரிய கலக்கத்தை உண்டாக்கியது.

எந்த நேரமும் அவர்கள் யூதேயாவுக்குள் வந்து விடலாம்..ஜனங்கள் தத்தளிப்பாய்த் தவித்தார்கள்..ஆங்காங்கே கூடிக்கூடி பேசிக் கொண்டார்கள்..

அசீரியர் படையெடுத்த தேசங்களுக்கு சம்பவித்ததைக் கேள்விப்பட்டு கலவர முகமானார்கள்..

" நேபுகாத்நேச்சாரின் படைகள் ராசீஸின் தேசமான பூத்திலும் லூத்திலும் படையெடுத்த போது அங்கிருந்த ஜனங்களில் ஒருவனையும் தப்பவிடாமல் அவர்கள் பிள்ளைகளைக்கூட தரையில் மோதிக் கொண்டு விட்டனர்..

நகரங்களில் ஒரு கட்டிடமும் இல்லாமல் போகும்படி எல்லாவற்றையும் தரைமட்டமாக்கி விட்டனர்.."என்றார் ஒரு செய்தியாளர்.

ஜனங்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை பரிதாபத்துடன் பார்த்து ஓவென கதறி அழுதனர்..

சிலர் தாங்கள் கட்டியிருந்த கட்டிடங்களின் சுவரைத் தடவிப் பெருமூச்சு விட்டனர்.."போச்சே !"

ஜனங்களுக்கு நேபுகாத்நேச்சாரின் படைகள் பற்றியும், அவர்கள் படையெடுப்பின் விபரம் பற்றியும் சொன்னவர்கள் நம்நாட்டு தொலைக்காட்சி செய்திகளுக்கு சற்றும் சளைக்காமல் செய்திகளுக்கு நிறைய கண்களும் காதுகளும் வைத்து செய்தி சொன்னார்கள்..

கண்களையும் காதுகளையும் கழித்து விட்டுப் பார்த்தாலும்
மிஞ்சும் செய்திகளே மிகவும் பயங்கரமாக இருந்தது..

"பாபிலோனியப் படைகள் ஒவ்வொரு தேசத்திற்குள்ளும்
போகும் போது சரணடைய மறுப்பவர்களையும், எதிர்த்து
நிற்கத் துணிபவர்களையும் தான் சங்காரம் பண்ணுகிறார்கள்..

சரணடைந்து விட்டால் அவர்கள் உயிருக்கு பங்கம்
விளைவிப்பதில்லை. ஆனால் அவர்கள் தேசத்துக்குள் புகுந்து
அவர்கள் வணங்கிவரும் விக்கிரகங்களைத் தகர்த்து, அவர்கள்
கோவில்களைத் தரைமட்டமாக்கி விடுகிறார்கள்.." என்றனர்
படையெடுப்பு பற்றி செய்தியறிந்தவர்கள்..

இந்தச் செய்தி தான் இஸ்ரவேலை மிகவும் கலங்கப்
பண்ணினது..

அவர்கள் பயத்திற்குக் காரணம் - எருசலேம் தேவாலயம் !

எதுவும் எப்போதும் நடக்கலாம் !

நேபுகாத்நேச்சார், தான் ஜெயித்த எல்லா தேசத்தாரும்
தன்னைத்தான் கடவுளாக வணங்க வேண்டும் என்பதில்
பிடிவாதம் காட்டும் பேர்வழி !

அந்தந்த தேசங்களில் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வரும் எல்லா மத
நம்பிக்கைகளையும் தகர்த்துப் போட்டு விட்டு அவர்கள்
தன்னையே கடவுளாக நம்ப வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிற
ஆள் !

யூதர்களுக்கு இது தான் பெரும் பயத்தை உண்டாக்கியது..

இஸ்ரவேலர் மற்ற எல்லா தேசத்தாரையும் விட கடவுள் பற்று
மிக்கவர்கள். தங்கள் தெய்வமான யெகோவாவை
வைராக்கியமாய் பின்பற்றுவவர்கள்..

ஆகவே தாங்கள் சரணடைந்து உயிர்தப்பினாலும்,மத நம்பிக்கைக்காக நிச்சயம் மரிக்கத்தான் வேண்டியிருக்கும் என்று கலங்கினார்கள்..

இதெல்லாற்றையும் விட அவர்கள் கலங்கியதற்கு மற்றொரு காரணம், எருசலேம் தேவாலயம் படைகளின் கண்களில் பட்டால் இடிக்கப்பட்டு விடுமே என்பது தான்..

அவர்கள் எல்லோரும் அப்போது தான் கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்னே சிறை மீட்கப்பட்டு வந்து, யூதேயாவில் புதிதாகக் குடியேறியிருந்தார்கள்.

சிதிலமடைந்து கிடந்த தங்கள் தேவாலயத்தைப் புதுப்பித்து, அதின் பணிமுட்டுக்களை எல்லாம் செப்பணிட்டு, அவற்றைப் பரிசுத்தம் பண்ணி அதில் ஆரதிக்கவும் ஆரம்பித்திருந்தார்கள்..

சரணடைவதா, எதிர்த்து நிற்பதா என்று பலமாக யோசித்து, கடைசியில் நேபுகாத்நேச்சாரின் படைகள் தங்கள் தேசத்துக்குள் வந்து விடாமலிருக்க தங்கள் எல்லைகளை பலமாக்கி தங்களை பாதுகாத்துக் கொள்வது என்று முடிவு செய்தார்கள்..

தங்கள் எல்லைகளை விரிவு பண்ண முதலாவது தங்கள் அருகாமையிலிருக்கும் பகுதிகளைப் பிடித்துக் கொள்வது என்று தீர்மானித்தார்கள்.

அதன்படி அவர்கள் சமாரியாவின் எல்லா எல்லைகளுக்கும் கோனாவுக்கும் சேவகர்களை அனுப்பி அதைப் பிடிக்கும்படி கட்டளையிட்டார்கள்..

இது தவிர, பெத்தோரானுக்கும், பெல்மாயீமுக்கும் எரிகோவுக்கும் இன்னொரு கூட்டம் சேவகர்களை அனுப்பினார்கள்.

மற்றும் உள்ள பகுதிகளான கேபாவுக்கும், ஐசோராவுக்கும், சாலேம் பள்ளத்தாக்கிற்கும் தங்கள் படைகளை அனுப்பினார்கள்.

அனுப்பப்பட்ட சேவகர்கள் சுலபமாக அந்தந்தப் பகுதிகளைப் பிடித்து அவற்றை யூதாவின் எல்லைகளாக்கினார்கள்.

அந்தப் பகுதிகளின் எல்லையோரக் கிராமங்களை ரொம்பவும் சிரமப்பட்டு சுற்றிலும் மதில்களை எழுப்பி அவற்றை அரணிப்பாக்கினார்கள்.

அசீரியப் படைகள் தங்களை முற்றிகை போட்டால் தாக்குப்பிடிக்க ஆயத்தமாக, தாங்கள் அப்போது தான் அறுவடை முடித்திருந்ததால் தானியங்களையும் உணவுப் பொருட்களையும் யுத்த காலத்திற்கென்று சேர்த்து வைத்தார்கள்.

வீரர்களை அரண்கள் மேல் எப்போதும் விழிப்பாக கவனித்துக் கொண்டிருக்க ஏற்படுத்தினார்கள்..

எந்த நேரமும்...

எதுவும் நடக்கலாம்...

காத்திருந்தார்கள்..

தேவனைத் தேடுவோம்

இஸ்ரவேலர்கள் எவ்வளவு தான் காவல்களையும், அரண்களையும் பலப்படுத்தினாலும் கடைசியில் கர்த்தர் தான் தங்களைக் காப்பாற்ற முடியும் என்பதில் தீவிர நம்பிக்கை உடையவர்கள்.

அவர்களின் இந்த நம்பிக்கைக்கு காரணம், அவர்கள் துவக்க முதலே கர்த்தரைக் கொண்டு மாத்திரமே யுத்தங்களில் ஜெயித்த அனுபவங்கள் தான்.

இஸ்ரவேலர்கள் அனைவரும் தேவனைத் தீவிரமாய்த் தேடி அபயமிட வேண்டும் என்று அந்நாட்களில் எருசலேமில் பிரதான ஆசாரியனாக இருந்த யோயாக்கீம் ஜனங்களுக்கு நிருபம் எழுதித் தெரிவித்தார்.

அதன்படி இஸ்ரவேலர்கள் ஒவ்வொருவரும் தேவனை நோக்கி மகா ஊக்கத்தோடு அழுது, புலம்பி தங்கள் ஆத்துமாக்களைத் தீவிரமாகத் தாழ்த்திக் கொண்டார்கள்.

இஸ்ரவேலர்கள் யாவரும் தங்கள் மனைவி, பிள்ளைகளோடு இரட்டுடுத்திக் கொண்டார்கள்.

இஸ்ரவேலர்கள் மாத்திரமல்ல, தங்களோடு தங்கியிருக்கும் பிறஇனத்தாரும் இரட்டுடுத்திக் கொண்டு தேவனைத் தேட வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டார்கள்..

தங்கள் வீடுகளில் அடிமைகளுக்கும் இரட்டு தான் உடுப்பு.இதெல்லாம் போதாது என்று தாங்கள் வளர்க்கும் ஆடு மாடுகள் போன்ற மிருக ஜீவன்களுக்கும் இரட்டை சுற்றி விட்டார்கள்.

இஸ்ரவேல் குடும்பத்தார் யாவரும் முறை போட்டுக் கொண்டு தங்கள் குடும்ப சகிதமாக வந்திருந்து எருசலேம் தேவாலயத்தில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து தேவனைப் பணிந்து கொண்டார்கள்.

பலர் எருசலேம் ஆலயத்திலேயே நிரந்தரமாய்த் தங்கி உபவாசம் செய்தார்கள்.

சிலர் கையோடு நிறைய சாம்பலையும் கொண்டு வந்து எருசலேம் தேவாலய வாசலில் அமர்ந்து தங்கள் தலைகளில் போட்டுக் கொண்டு கர்த்தரை நோக்கி அபயமிட்டார்கள்.

எருசலேமின் பிரதான ஆசாரியனாகிய யோயாக்கீமும், அவருடன் கூட நின்று தேவாலயப் பணி செய்யும் மற்ற ஆசாரியர்களும் இரட்டையே உடுத்திக் கொண்டார்கள்.

எல்லாவற்றுக்கும் சிகரம் வைத்தாற்போல் தேவாலயத்தின் பலிபீடத்திற்கும் இரட்டை சுற்றிக் கட்டியிருந்தனர்.

சர்வாங்க தகன பலிகளையும், உற்சாக பலிகளையும் இடைவிடாமல் செலுத்தினார்கள்.

யோயாக்கீழும் அவருடன் கூட மற்றைய ஆசாரியர்களும் தங்கள் தலைப்பாகையின் மேல் சாம்பலைப் போட்டுக் கொண்டு,

கர்த்தர் இஸ்ரவேலுக்கு இரங்கி, நன்மை கட்டளையிட வேண்டுமென்று முழு பலத்தோடே வேண்டிக் கொண்டார்கள்.

பிரச்சனை உயிர் போகிற விஷயமில்லையா ? யாவரும் ஏகமாய் ஒருமனப்பட்டார்கள்.

ஓலோபெர்னாசின் முகாமிலே...

இங்கே இப்படி நடந்து கொண்டிருக்க, எஸ்திரலோன் சமவெளியின் பக்கம் பாளையமிறங்கியிருந்த ஓலோபெர்னாசின் கூடாரத்திலே அவன் ஓய்வாகப் படுத்திருந்தான்.

கண்கள் கொஞ்சம் சிவந்திருந்தது. இரவில் ஏற்றிக் கொண்ட போதையின் மிச்சமாயிருக்க வேண்டும். அல்லது இப்போது கொஞ்சமாய்க் குடித்திருக்க வேண்டும்.

தன் தளபதிக்காக நல்ல பேரிச்சம்பழங்களை வாங்கப் போயிருந்த வேலையாள், போன இடத்தில் கண்ட மனிதர்களிடம் பேசிக் கொண்டிருந்த போது கேள்விப்பட்ட செய்தியால் பரபரப்படைந்தான்.

நாலே நடையில் தங்கள் பாளையத்துக்கு வந்து சேர்ந்தவன், நேராக தளபதியிடம் போய், ஒரு மனிதன் எவ்வளவு வளைய முடியுமோ அதற்கும் அதிகமாக வளைந்து வணக்கம் தெரிவித்தான்.

தன் சிவந்த விழிகளால் அவனை இடுக்கிக் கொண்டு பார்த்தான் ஓலோபெர்னாஸ். அதற்கு "என்ன" என்று பொருள்.

"மேன்மை தங்கிய பிரபுவே... நான் தங்களுக்காக உணவு சேகரிக்கச் சென்ற இடத்தில் கேள்விப்பட்ட செய்தி சற்று மோசமானது.." என்று இழுத்தான்.

பொதுவாகவே அக்காலத்தில் ராஜாக்களிடத்திலும், அதிகாரிகளிடத்திலும் பேசும் போது கவனமாகப் பேச வேண்டும்.

எந்த நேரத்தில் என்ன செய்வார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. தாங்கள் இருக்கும் நிலையைப் பொறுத்து வெகுமதியும் கொடுப்பார்கள். அல்லது தலையைக் கொய்தும் விடுவார்கள்.

வேலையாள் விபரமானவன். எனவே தான் ரொம்ப கவனமாக செய்தியை ஆரம்பித்தான். அவன் நிற்பது ஒரு கேள்விக்குறி நிற்பது மாதிரி இருந்தது.

"மேற்கொண்டு சொல் .." என்று கர்ஜித்தான் ஓலோபெர்னாஸ்..

"மேன்மை தங்கிய பிரபுவே.. அந்த இஸ்ரவேல் புத்திரர்கள் நம்மை எதிர்க்க ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.." என்றான் கொஞ்சம் பயம் கலந்த குரலில்.

"என்ன.. நேபுகாத்நேச்சாரையும், அவனது பலம் பொருந்திய தளபதியையும் எதிர்க்கத் துணிவுள்ள ஜனங்களும் இருக்கிறார்களா?.." என்றபடியே கோபத்துடன் எழுந்த ஓலோபெர்னாஸ்,

"உடனே ஒற்றர்களை வரச்சொல்.." என்றான்.

தப்பிய தலையுடன் வேலையாள் வேகமாக ஓடி ஒற்றர்களுக்கு செய்தி சொன்னான். அவர்களும் பரபரப்பாக தளபதியின் முன் வந்து நின்றனர்.

"நீங்கள் உடனே புறப்பட்டுப் போய் இஸ்ரவேலர்களின் ஆயத்தங்கள் பற்றி அறிந்து வாருங்கள்.." என்றான் கோபம் மாறாமலேயே..

அப்போதே புறப்பட்ட ஒற்றர்கள் அன்று மாலையே திரும்பி வந்தார்கள்..

யார் இந்த இஸ்ரவேலர் ?

"மேன்மை தங்கிய பிரபுவே...நீர் கேள்விப்பட்ட செய்திகள் உண்மை தான்.

இஸ்ரவேல் புத்திரர்கள் நம்மை எதிர்க்க எல்லா வழிகளிலேயும் தங்களை ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மலை நாடுகளின் வழியாகச் செல்லும் பாதைகளை அடைத்து வைத்திருக்கிறார்கள்..

உயர்ந்த மலைகளின் சிகரங்களை எல்லாம் அரணிப்பாக்கி சமவெளிகளிலெல்லாம் தடைகளை ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள்.." என்றனர்.

"நம் சேனைகளுக்குப் பயப்படாமல் நம்மை எதிர்த்து நிற்கத் துணிந்திருக்கிற இந்த ஜனங்கள் யார் ? அவர்கள் பின்னணி என்ன ?" என்று ஒலோபெர்னாஸ் அவர்களிடம் கேட்க, ஒற்றர்களுக்கு இஸ்ரவேலர்களின் பூர்வோத்திரம் பற்றி தெரியாமலிருந்தது.

"அவர்கள் யார் என்று எங்களுக்கு நிச்சயமாக ஒன்றும் தெரியவில்லை.

எனினும் அவர்கள் பலவான்கள் என்று காண்கிறோம்..

நம்முடைய பராக்கிரமங்களையும், ஏனைய நாடுகளில் நாம் அடைந்த வெற்றிகளையும் அறிந்திருந்தும் நம்மை எதிர்க்கத் துணிந்திருக்கிறார்கள் என்றால் நிச்சயம் அவர்கள் பராக்கிரமசாலிகளாகத் தான் இருக்க வேண்டும்..

அவர்கள் படைகளும் விஸ்தாரமானதும், பலமுள்ளதாகவும் தான் இருக்க வேண்டும்.."
என்றார்கள் குத்துமதிப்பாக..

" அவர்களைப் பற்றி முழுமையாக அறிந்தவர்கள் யார் இருக்கிறார்கள்.." என்று ஓலோபெர்னாஸ் கேட்க, அவன் அதிகாரிகள் அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக..

" நாம் வெற்றி கொண்டு அடிமைப்படுத்திய கானான் பிரபுக்களுக்கு இவர்களைப்பற்றி தெரிந்திருக்கும்.." என்றார்கள்.

உடனே தளபதி மோவாபின் தளகர்த்தர்களையும், சமுத்திரக்கரை நாடுகளைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளையும் அழைத்தனுப்பினான்..

ஓலோபெர்னாசுக்குக் கப்பம் கட்டவும், அவனோடு கூட யுத்தத்தில் ஒத்தாசையாய் இருக்கவும் உடன்படிக்கை பண்ணியிருந்த மோவாபின் தளபதிகளும், அம்மோன் அதிகாரிகளும் பயத்துடனே அவனிடம் வந்தார்கள்..

தளபதி அவர்களை நோக்கி, " கானான் புத்திரரே, நம்மை எதிர்க்கத் துணிந்திருக்கிற இந்த மலையில் வாசம் பண்ணும் ஜனங்கள் யார்?

அவர்கள் பட்டணங்கள் எவை? அவர்கள் படைகளின் தொகை எவ்வளவு ? அவர்களின் பலமும் பராக்கிரமம் எதைச் சார்ந்தது ?

அவர்கள் படைகளுக்குத் தலைமை தாங்குகிற அவர்களின் ராஜா யார்?

மேற்குத் திசை குடிகளெல்லாம் என்னை எதிர்கொண்டு வந்து பணிந்ததைப் போல இவர்கள் வந்து என்னைப் பணிந்து கொள்ளாத காரணம் என்ன ?

எனக்கு இப்போதே சொல்லுங்கள்.." என்றான்.

அவன் கண்கள் மேலும் சிவந்திருந்தது.ஆத்திரத்தினால் அவன் குரலில் கரகரப்பு கூடியிருந்தது..

அப்பொழுது அம்மோன் புத்திரர் யாவருக்கும் அதிபதியாயிருந்த அகியோர் என்பவன் எழுந்து மெல்ல தலைகுனிந்து நின்றான்.

அவன் செயலில் தயக்கம் தெரிந்தது..

அகியோர் உரை

மெல்லிய குரலில் அகியோர் ஆரம்பித்தான்..

"மேன்மை தங்கிய என் ஆண்டவனே..உமது அடியேனின் வாயிலிருந்து புறப்படுகிற வார்த்தைகளைக் கேளும்..

இந்த ஜனங்களைக் குறித்து உண்மையான நிலவரம் சொல்லுவேன்.

என் வாயிலிருந்து பொய் ஒன்றும் புறப்படாது..

நீர் கோபப்படாமல் உமது அடியானுக்கு செவிகொடும்.இவர்கள் எல்லாரிலும் நான் மாத்திரமே அவர்களைப் பற்றிய பூர்வமும் அறிந்தவன்.." என்றான்.

ஓலோபெர்னாஸ் அவனுக்கு அபயமளித்து, "நீ அறிந்தவற்றை தைரியமாகச் சொல்லலாம், உயிருக்கு உத்திரவாதம்.." என்றான்.

அகியோர் கொஞ்சம் நிமிர்ந்து தன் தொண்டையை செருமிக் கொண்டான்.தன்னை சுற்றிலும் நிற்கிற பிரதானிகள் யாவரையும் ஒருமுறை பார்த்துக் கொண்டான்..

அவன் செயல்களைப் பார்த்தால் நீண்ட உரையாற்றப் போகிறவன் போலத் தெரிந்தது..

"அதிபதியும் பராக்கிரமசாலியுமான பிரபுவே, இந்த ஜனங்கள் கல்தேயருடைய சந்ததியார்..இவர்கள் முற்காலத்தில் தங்கள் பிதாக்களின் தேவர்களை வழிபட மனதில்லாமல் தங்கள் இனத்தாருடன் மனஸ்தாபங்கொண்டு மெசப்பட்டோமியாவிலே பரதேசியாக நுழைந்தவர்கள்.

அங்கே தங்கள் முற்பிதாக்களின் தேவர்களை விட்டு
தாங்கள் அறிந்து கொண்ட பரலோகத்தின் தேவனை
தொழுது கொண்டார்கள்.."

என்பதில் ஆரம்பித்து, கானானுக்குப் போய் சேர்ந்ததையும்
அங்கே ஒரு காலகட்டத்தில் பஞ்சம் ஏற்பட, எகிப்துக்கு
பரதேசிகளாய் போனதையும்,

பார்வோன் கையில் பட்ட அவஸ்தைகளையும், தேவன்
அவர்களை விடுவித்த விதத்தையும், நாற்பது வருட
வனாந்திரப் பிரயாணத்துக்குப்பின் கானானுக்குள்
பிரவேசித்து அங்கிருந்த ஏழு பலத்த ஜாதிகளை துரத்திவிட்டு
எமோரியரின் தேசத்தில் எப்படி குடியேறினார்கள் என்ற
எல்லா சரித்திரத்தையும் ஆதியோடந்தமாக சொன்னதோடு,

பிற்பாடு தங்கள் பாவத்தினால் எப்படி பாபிலோனுக்கு
சிறைப்பட்டுப் போனார்கள் என்றும் தங்கள் பாவங்களுக்காக
மனஸ்தாபப் பட்டதால் மீண்டும் அவர்கள் தேவன் அந்த
தேசத்தில் எப்படி குடியேறப் பண்ணினார் என்பதையும் மூச்சு
விடாமல் சொல்லி விட்டு சற்று நிறுத்தியவன்..

"உமது அடிமைக்கு உத்தரவு கிடைக்குமானால் என் மனதின்
எண்ணங்களையும் சொல்வேன்.." என்றான்.

சற்றே யோசனை வசப்பட்டிருந்த ஓலோபெர்னாஸ் அவனை
நோக்கி, "சொல்" என்றான்.

தொலைந்தான் அகியோர்

அகியோர் தொடர்ந்தான்..

"இப்போதும் என் எஜமானே இந்த ஜனங்களுக்குள்ளே
ஏதாவது குற்றம் காணப்பட்டால் அல்லது அவர்கள் தங்கள்
தேவனை விட்டு வழி விலகிப்போயிருக்கிறார்களோ என்று
பார்த்தறிந்து அவர்கள் அப்படி விலகிப் போயிருந்தால்
அவர்கள் மேல் படையெடுத்து அவர்களை சுலபமாய்
ஜெயித்து விடுவோம்.

ஒருவேளை அவர்களிடத்தில் அக்கிரமம் காணப்படாமல் போகுமேயானால் என் ஆண்டவன் அவர்களை விட்டுக் கடந்து போவது நல்லது.

ஏனெனில் அவர்கள் தீமை செய்திராத பட்சத்தில் அவர்களுடைய தேவன் அவர்களைக் காத்து இரட்சித்து அவர்கள் பட்சத்தில் நிற்பார்.

நாமோ பூமியின் குடிகள் யாவருக்கும் முன்பாக நிந்தையாவோம்.." என்றான்.

அகியோர் பேசிய வார்த்தைகள் சுற்றிலும் நின்று கொண்டிருந்த வீரர்கள் யாவருக்கும் ஆச்சரியத்தை உண்டுபண்ணியது.

"இத்தோடு தொலைந்தான் அகியோர்.." என்று நினைத்துக் கொண்டார்கள்.

"எத்தனை தைரியம் இந்த அகியோருக்கு..தளபதி ஓலோபெர்னாசுக்கு முன்பாக பேசவே தைரியம் தேவை, ஆனால் எதிரிகளையே புகழ்ந்து தளபதிக்கு முன்பாகப் பேசுகிறானே இந்த அகியோர்..

ஒருவேளை ஓலோபெர்னாஸை நேருக்கு நேர் பார்த்ததால் பைத்தியமாகி விட்டானா என்ன ?" என்றும் சிந்தித்தார்கள்.

இன்னும் சிலரோ செயற்கையாய் உணர்ச்சிவசப்பட்டு," அகியோர் கொல்லப்பட வேண்டும் " என்று கோஷமிட்டார்கள்.

ஓலோபெர்னாஸின் பிரதானிகளும் சமுத்திரக்கரை தேசத்தைச் சேர்ந்த அதிபதிகளும் இன்னும் வைராக்கியமாகப் பேசினார்கள்.

"இஸ்ரவேல் புத்திரருக்குப் பயப்பட மாட்டோம், அகியோர் சொல்வதெல்லாம் வெறும் பயத்தின் உளறல்..

அவர்கள் யாதொரு பலமும் யுத்தம் செய்ய சக்தியும்
அற்றவர்கள், அவர்கள் படையும் சொற்பம், அவர்கள்
ஆயுதங்களும் அற்பம்.." என்றார்கள்.

கூடியிருந்த யாவரும் ஓரணியில் சேர்ந்து கொண்டு
சப்தமிடுவதைக் கண்டபோது அகியேருக்கு உண்மையாகவே
பயம் பிடித்துக் கொண்டது..

எங்கே தான் உணர்ச்சிவசப்பட்டு அதிகப்படியாகப் பேசி
விட்டோமோ என்று எண்ணினான். தொடர்ந்து பயம் அவன்
வயிற்றைக் கெளவிக் கொண்டது.

உள்ளே பூச்சி ஊர்வது மாதிரி உணர்ந்தான்.
கூடியிருப்பவர்களே இவ்வளவு ஆத்திரப்பட்டால் தளபதி
எவ்வளவு கோபமடைவான் என்றும்,
அடுத்து என்ன செய்வானோ என்றும் யோசித்தான்.

முகத்தில் பிரேதக்களை அப்போதே வந்துவிட்டது.

ஆலோசனைச் சபையை சுற்றி நின்றவர்களின் சந்தடி
அடங்கின பின்பு, அசீரியர்களின் சேனைத்தலைவனாகிய
ஓலோபெர்னாஸ் அந்நிய ஜாதியான சகல ஜனங்களுக்கும்
முன்பாக அகியோரையும் மோவாப் புத்திரர் யாவரையும்
நோக்கி கையமர்த்திவிட்டுப் பேசத் துவக்கினான்.

அவன் குரல் வழக்கத்துக்கு மாறாக மிகவும் கனத்திருந்தது.

அகியோர் தன் மனதிற்குள் தனக்குத் தெரிந்த எல்லா
தெய்வங்களையும் ஒருமுறை வேண்டிக்கொண்டான்.

" காப்பாத்துங்கப்பா சாமிகளா,
தப்பித்து வந்தால் பொங்கல் கிங்கல் வச்சு நல்ல
குழந்தைகளாகப் பார்த்து நரபலி கொடுக்கிறேன்.."

ஓலோபெர்னாஸ் கோர்ட்

எங்கும் ஒரே நிசப்தம்..

சுற்றிலும் ஒரு முறை தன் பயங்கரமான பார்வையை
வீசியபடியே ஓலோபெர்னாஸ், அகியோரை நோக்கிப்
பேசினான்..

" அகியோரே ! இன்றைக்கு எங்கள் நடுவில் நின்று
இஸ்ரவேலுக்காக தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கிறாய் அல்லவா ?

இஸ்ரவேலர்களுடைய தேவன் அவர்களைக் காப்பாற்றுவார்
என்பதால் நாங்கள் அவர்களுடனே யுத்தம் பண்ணக்கூடாது
என்று எங்களுக்கு அறிவுரை சொல்ல நீர் எம்மாத்திரம்?

எப்பீராயீமர்கள் இதற்காகக் கூலிக்கு அமர்த்திக் கொண்ட
மற்றவர்களும் தான் எம்மாத்திரம் ?" என்றான்.

அகியோருக்கு சப்தநாடியும் ஒடுங்கிவிட்டது.முடிவு இப்போதே
அவனுக்கு தெளிவாகத் தெரிந்து விட்டது.தன் தலையை
கடைசியாக ஒரு முறை தொட்டுப் பார்த்துக் கொண்டான்..

ஓலோபெர்னாஸ் தொடர்ந்து.." நேபுகாத்நேச்சார் அல்லாமல்
வேறே தேவன் யார்? நேபுகாத்நேச்சார் தன் வல்ல
சேனைகளை அனுப்பி அவர்களை பூமியிலிருந்து அழித்துப்
போடுவார்..

நேபுகாத்நேச்சார் ஒரு தேசத்திற்கு விரோதமாகக் கோபம்
கொள்ளும் போது எந்த தேசத்தின் தேவர்களும் அவர்களைக்
காப்பற்றியது இல்லை.

அப்படியே இஸ்ரவேலுக்கும் நடக்கும்.நேபுகாத்நேச்சாருடைய
மனுஷர்களாகிய நாங்கள் ஒரே மனுஷனை வெட்டுவதைப்
போல அவர்களை வெட்டி,
அவர்கள் யாவரையும் அழித்துப் போடுவோம்..

எங்கள் குதிரைகளின் பெலத்தின் முன்பாக அவர்களின் சகல அரண்களின் பலமும் ஒன்றுமில்லை..நாங்கள் அவர்களை சுட்டெரித்துப் போடுவோம்.

அவர்கள் மலைகள் அவர்கள் இரத்தத்தைக் குடித்து வெறிகொள்ளும்.

அவர்களுடைய மைதானங்கள் அவர்களின் பிரேதங்களால் நிறைந்து போம்..

அவர்கள் யாவரும் நிச்சயமாக அழிந்து போவார்கள் என்று நம்முடைய ஆண்டவனாகிய நேபுகாத்நேச்சார் சொல்லியிருக்கிறாரே..

அவர் வாக்கின் வார்த்தைகள் அவமாய்ப் போவதில்லை .." என்றான்.

அவன் வார்த்தைகளில் கோபம் கொப்பளித்தது. அவன் கண்களில் நெருப்புப் பொறி பறந்தது..

அகியோர் மெல்ல தன் தொண்டையை செருமிக்கொண்டு," பிரபுவே நான் சொல்ல வந்தது அப்படியல்ல.. என்றான்.அவன் குரல் அவனுக்கே வித்தியாசமாகக் கேட்டது.

ஓலோபெர்னாஸ் பின்னும் தொடர்ந்து, "நீ உன் வாயை மூடு அகியோரே..

எதிரியின் கூலிக்காரனாகிய அம்மோனியனே, அக்கிரமமான இவ்வார்த்தைகளை நீ பேசினபடியினாலே இன்று முதல் நான் அந்த இஸ்ரவேல் மேல் பழிவாங்கும் நாள் மட்டும் என் முகத்தைப் பார்க்க மாட்டாய்.

நான் அவர்களை ஜெயித்து திரும்பி வரும்போது எனக்கு ஊழியம் செய்கிற திரள் கூட்டம் உன்னை விலாவில் உருவக் குத்துவார்கள்.நான் திரும்பி வரும்போது காயம்பட்டவர்களின் நடுவில் நீயும் விழுவாய்..

இபோதும் அகியோரே, நீ சாவதில்லை..உன்னை என் ஊழியக்காரர்கள் உன்னுடைய மலைநாட்டுக்கே திரும்பக் கொண்டு போய் அங்கே மேடான பட்டணங்கள் ஒன்றில் வைத்து விடுவார்கள்..

அப்பட்டணத்தாரோடே நீயும் அழிந்து போகும்ப்டும் நீ இப்போது என் கையால் சாவதில்லை.

அப்பட்டணங்கள் பிடிபட மாட்டாதென்று உன் இருதயத்தில் நம்புகிறாய் அல்லவா? பார்க்கலாம்.
உன் முகம் அந்நாளில் வெட்கப்பட்டுப் போகாதபடிக்கு பார்த்துக் கொள்..

நான் இதோ பேசி விட்டேன்..என் வார்த்தைகள் ஒன்றும் தரையிலே விழுகிறதில்லை.." என்று ஒரு கடவுள் ரேஞ்சுக்கு கம்பீரமாகப் பேசி முடித்தான்.

பிறகு ஓலோபெர்னாஸ் தன் சேவகர்களை நோக்கி, " நீங்கள் இந்தப் பொல்லாத அகியோரைப் பிடித்து அவனை பெத்தூலியாவுக்குத் திரும்பக் கொண்டு போய் அவனை இஸ்ரவேலரின் கையில் ஒப்படையுங்கள்.." என்று கட்டளையிட்டான்.

அவன் கட்டளையிட்டபடியே சேவகர்கள் அகியோரைப் பிடித்துப் பாளையத்துக்கு புறம்பான வெளிகளிலே கொண்டு போய் அங்கிருந்து பெத்தூலியா மலை நாட்டின் அடிவாரம் வரை வந்து சேர்ந்தார்கள்.

இஸ்ரவேல் மூப்பர் சங்கம்

அங்கே இஸ்ரவேலர்களின் மலையின் மேல் கட்டியிருந்த கோட்டையிலிருந்து படைகள் ஏதும் வருகிறதா என்று காவல்காரர்கள் கண்காணித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது தூரத்தில் நேபுகாத்நேச்சாரின் படைவீரர்களில் சிலர் மலையின் அடிவாரத்தில் வந்து நிற்பது தெரிந்தது..

உடனடியாகத் தகவல் பறந்தது.பட்டணம் முழுவதும் ஒருவித பீதியும் கலவரமும் பிடித்துக் கொண்டது.படைவீரர்கள் தங்கள் தங்கள் போராயுதங்களுடன் தயாரானார்கள்.

கவண்வீரர்களுக்கு கட்டளை கொடுக்கப்பட, அவர்கள் நேபுகாத்நேச்சாரின் படைவீரர்கள் மலையின் மேல் ஏறிவராதபடிக்கு அவர்கள் மேல் கல்லெறிந்தார்கள்.

மேலிருந்து சரமாரியாகக் கற்கள் தங்கள் மேல் எறியப்படுவதைக் கண்ட வீரர்கள்,மலையடிவாரத்தில் ஒதுங்கிக் கொண்டு அகியோரை மாத்திரம் கட்டி மலையடிவாரத்திலேயே அவனை எறிந்து விட்டு தங்கள் பாளையத்துக்குப் புறப்பட்டுப் போனார்கள்..

அதைக் கண்ட இஸ்ரவேலின் படைவீரர்கள் கீழே இறங்கிப் போய், அகியோரைக் கட்டவிழ்த்து அவனைப் பெத்தூலியாவுக்கு நடத்திக் கொண்டு போய் தங்கள் பட்டணத்தலைவர்கள் நடுவில் நிறுத்தினார்கள்.

பெத்தூலியா பட்டணத்துத் தலைவர்களாக ஓசியா என்பவரும்,காபிரிஸ் என்பவரும்,கார்மீஸ் என்பவரும் இருந்தார்கள்.அவர்கள் தங்கள் முன்பாக நிறுத்தப்பட்டிருந்த அகியோரைப் பார்த்தார்கள்.

" நாம் பட்டணத்துத் தலைவர்களேயானாலும் நம்முடைய மூப்பர்களைக் கலந்தாலோசனை செய்யாமல் யாதொன்றையும் நாமாகச் செய்யலாகாது.எனவே நாம் அவர்களையும் அவர்களோடு இஸ்ரவேலர்கள் அனைவரையும் அழைப்பிப்போம் " என்று தீர்மானம் பண்ணினார்கள்.

அதன்படியே இஸ்ரவேலின் சபை கூட்டப்பட்டது. இஸ்ரவேலின் சகல மூப்பர்களும், தேசத்தின் எல்லா வாலிபரும் ஸ்திரீகளுமாக ஏராளம் பேர் அன்றையதினம் கூடிவந்தார்கள்.

அகியோரை சபையின் முன்பாக நிறுத்தி, பட்டணத்துத் தலைவர்களில் ஒருவனாகிய ஓசியா அவனை விசாரணை செய்தான்.

அப்பொழுது அகியோர் ஒலோபெர்னாசின் ஆலோசனை சங்கத்தில் நடைபெற்ற காரியங்களையும், அதற்குத் தான் கொடுத்த பதிலையும், அதினால் கோபம் மூண்டவனாக தளபதி செய்த சூளுரைகளையும் விபரமாக எடுத்துரைத்தான்.

அதைக் கேட்ட போது ஜனங்கள் யாவரும் தாழ்விழுந்து தங்கள் தேவனைத் தொழுது கொண்டு உரத்த சப்தமாய் ஜெபித்தார்கள்.

தங்கள் சார்பில் பேசியதால் தண்டிக்கப்பட்டான் என்று அகியோரைக் குறித்து அறிந்து கொண்டதால் அவன் மேல் அவர்கள் அதிகப் பச்சாதாப்பப்பட்டு, அவனை வெகுவாகப் புகழ்ந்து அவனை ஆறுதல்படுத்தினார்கள்.

ஓசியா அவனைத் தன் வீட்டுக்கு அழைத்துக் கொண்டு போய் எல்லா மூப்பர்களையும் அழைத்து அவர்கள் யாவருக்கும் விருந்து பண்ணினான்.

இதென்ன படையா அல்லது நடந்து வரும் நாடா?

தன்னுடைய பாளையத்தில் ஒலோபெர்னாஸ் தூங்கவேயில்லை. நிறையக் குடித்திருந்தும் தூக்கம் வர மறுத்தது.

பகலில் ஆலோசனை சங்கத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் அவன் மனத்திரையில் ஓடிக்கொண்டே இருந்தது.

" அகியோர் அவ்வளவாய் புகழ்ந்து பேச இஸ்ரவேலர்கள்
என்ன அவ்வளவு பராக்கிரமசாலிகளா ?

அதுவும் நேபுகாத்நேச்சாரின் ஆணை தெரிந்திருந்தும்
அதை மதிக்காமலும்,
சரணடைய முன்வராமலும் அவர்கள் தங்களைக் காத்துக்
கொள்ள அரண்களையும் கோட்டைகளையும் கட்டிக்
கொள்ள அவர்கள் நம்பும் அவர்கள் பலம் அவ்வளவு
பெரிதா என்ன ?" என்று பலமாக சிந்தித்தான்.

எப்படியும் அவர்களுக்கு தீங்கு செய்து அவர்களை
சிறுமைப்படுத்தி கல்தேயர்கள் எவ்வளவு
பராக்கிரமசாலிகள் என்றும், நேபுகாத்நேச்சார்தான்
உலகத்தின் தேவன் என்றும் யாவரும் அறியும்படி செய்ய
வேண்டும் என்றும் தீர்மானித்துக் கொண்டான்..

மறுநாள் காலைப் பொழுது விடிந்தது.
பொழுது விடிய இன்னும் பாக்கியிருக்கும் போதே தன்
படுக்கையை விட்டு எழுந்து கொண்டான்
ஓலோபெர்னாஸ்.

தன் சேனைகள் எல்லாரையும்
அழைத்தனுப்பினான். அவர்கள் யாவரையும் பார்த்து பேச
ஆரம்பித்தான்.

" உங்கள் படையெடுப்பைத் துவக்குங்கள்..நீங்கள்
பெத்தூலியாவுக்குப் போய் மலைநாட்டுக்குப் போகும்
பாதையை முதலாவது கைப்பற்றிக் கொள்ளுங்கள்..

ஒருவனும் அந்தப் பாதையின் வழியாகப் போகவும்
வரவும் கூடாதபடி உங்கள் திரளான சேனையினால்
பாதையில் நிறைந்திருங்கள்..பின்னர்
இஸ்ரவேலர்களுடன் உங்கள் யுத்தத்தைத் துவக்குங்கள்.."

" பிரபுவே.. நாங்கள் எப்போது புறப்பட வேண்டும் ?"

!" இன்றே.. இப்போதே .."

வீரர்களுக்கு எதற்குமே அவகாசம் இல்லை.
அப்போதே பாளையத்தைப் பெயர்க்க ஆரம்பித்து
விட்டார்கள். தங்கள் பண்டம்பாடிகளைக் கட்டிக்
கொண்டார்கள்.

தங்கள் வில்லுகளையும் பட்டயங்களையும் சரிபார்த்துக்
கொண்டார்கள். கல்தேய இராணுவம் புறப்பட ஆரம்பித்தது.

படையில் இலட்சத்து எழுபத்தையாயிரம் யுத்த வீரர்களும்
(1,75,000) பன்னிரண்டாயிரம் குதிரை வீரர்களும்
இருந்தார்கள்.

இவர்களைத் தவிர அவர்களால் பிடிக்கப்பட்ட தேசங்களைச்
சேர்ந்த மனிதர்கள் கடற்கரை மணலத்தனையாய்
இருந்தார்கள்.

இவர்களது பொருட்களை சுமந்து செல்லும் அடிமைகளும்
ஏராளமாய் இருந்தார்கள்.

எப்படியிருக்கும் யோசித்துப் பாருங்கள் !
கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரைக்கும் ஒரே மனிதர்கள்
மயம்தான் !

அவர்கள் பெத்தூலியாவுக்குச் சமீபமான பள்ளத்தாக்கிலே
நீருற்றுகளண்டையில் பாளையமிறங்கி தோத்தாயீம் துவக்கி
பெல்தாயீ வரைக்கும் பெத்தூலியா துவக்கி ஸ்திரலோனுக்கு
எதிரேயுள்ள சியாமோன் வரைக்கும் பரவியிருந்தார்கள்..

இஸ்ரவேலரின் கோட்டையின் மேல் காவலிருக்கிறவர்கள்,
திரளாகக் கடந்து வரும் படைகளையும் இராணுவத்தையும்
பார்த்தார்கள்.

ஒரு பெரிய தேசமே நடந்து வருவது மாதிரியிருந்தது.
காவலாளிகளுக்கு ஒருகணம் மூச்சே நின்றுவிடும்
போலிருந்தது.

இவ்வளவு பெரும் திரளை அவர்கள் இதுவரை பார்த்ததே
இல்லை. கோட்டைக் காவலாளிகள் உள்ளே தகவல்
சொல்லியனுப்பினார்கள்.

பட்டணத்தின் தலைவர்களும் மூப்பர்களும் திரளாக வந்து
கோட்டையின் மேலேறிப் பார்த்தார்கள்.

பெருவெள்ளம் போல ஆரவாரித்து வரும் எதிரிகளின்
படைபலம் அவர்கள் பயத்தை மேலும் அதிகரித்தது.
ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டனர்..

"இவ்வளவு பெரிய படையா ? எப்படி சமாளிக்கப்
போகிறோம் ?" எல்லோர் மனதிலும் கேள்வி எழுந்தது..

அன்று இரவெல்லாம் யாருக்கும் தூக்கமில்லை..

பிடியுங்கள் உயிர்நாடியை

"இவ்வளவு பெரிய படை தேசத்திற்குள் நுழைந்தால் தேசத்தில் ஒன்றுமே மிஞ்சாது. உயர்ந்த பர்வதமானாலும் மலைகளானாலும் கூட இவர்களைத் தாங்கமாட்டாதே.." என்று ஒருவரோடொருவர் பேசிக் கொண்டனர் இஸ்ரவேலர்..

எந்த நேரமும் போர் அபாயம் நிகழலாம் என்று மலையின் மேல் காவலிருந்த ஒவ்வொருவரும் தங்கள் தங்கள் போராயுதத்தைப் பிடித்துக் கொண்டும்,

தங்கள் மலைக் கோபுரங்களின் மேல் நெருப்பு மூட்டி கொளுத்திக் கொண்டும் இரவு முழுவதும் காவல் காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மறுநாள் இஸ்ரவேலர்கள் எல்லாரும் மலையின் மேலிருந்து கீழே ஒலோபெர்னாஸின் படைகளில் நடப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

ஒலோபெர்னாஸ் தன் குதிரை வீரர்கள் எல்லாரையும் நடத்திக் கொண்டு வெளியில் கொண்டு வந்தான்.

இஸ்ரவேலர்கள் யாவரும் யாவற்றையும் கொண்டு மலைத் தேசத்துக்கு போகும் பாதைகள் யாவற்றையும் பரிசோதிக்க ஆரம்பித்தான்.

இன்னும் தீவிரமாக ஆராய்ந்து மலைகளில் இருந்த நீரூற்றுகளைக் கண்டுபிடித்தான். அவைகளைக் காவல் பண்ணும்படி தன்னுடைய போர்வீரர்களை நிறுத்தி வைத்தான்.

அவன் தன்னுடைய பாளயத்துக்குத் திரும்பினதும், ஏசாவின் சந்ததியைச் சேர்ந்த பிரபுக்களில் சிலரும், மோவாபியரின் பிரபுக்களும் அவனைச் சந்திக்க வந்து காத்திருந்தனர்..

" என்ன விஷயமாக நீங்கள் ஒருமித்து என்னைக் காண வந்திருக்கிறீர்கள்..?" என்றான்.

கூட்டமாய் வந்திருந்த பிரபுக்களுக்கு தங்கள் கருத்தைச் சொல்லவும் பயம்.சொல்லாமலிருக்கவும் முடியவில்லை. அவர்கள் நினைவில் அகியோர் ஒருமுறை வந்து போனான்.

என்றாலும் தங்கள் கருத்தைச் சொல்லாவிட்டால் நாளை ஏதாவது ஏடாகூடமாகச் சம்பவித்து விட்டால் ஒருவனுடைய தலையையும் மீதியாய் வைக்கமாட்டான் இந்த ஓலோபெர்னாஸ்..

" உம்முடைய இராணுவத்திற்கு கெடுதி ஒன்றும் வராதபடிக்கு என் ஆண்டவனே...தயவாக எங்கள்வார்த்தையைக் கேளும்.." என்று தயக்கமாக ஆரம்பித்தார்கள்.

" இஸ்ரவேலராகிய இந்த ஜனங்கள் ஆயுதங்களின் மேலும் சேனைகளின் மேலும் நம்பிக்கை வைக்காமல், தாங்கள் வாசம் பண்ணும் மலையின் உயரத்தின் மேல் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள்..

அவர்களுடைய மலையுச்சிக்கு ஏறிப்போவது எளிதான காரியமல்ல.எனவே, நாம் எப்போதும் செய்கிறது போல் அணிவகுத்து யுத்தம் செய்கிற முறையின்படி யுத்தத்தைச் செய்ய வேண்டாம். அப்படிச் செய்தால் உம்முடைய சேனைகளில் ஒருவனும் தப்பிப் போவதில்லை.."

" பின்னே எப்படி அவர்களோடே யுத்தம் செய்வது ?" என்றான் ஓலோபெர்னாஸ் கொஞ்சம் எரிச்சலுடன்..

" அதற்கும் வழியிருக்கிறது..உம்முடைய ஊழியக்காரர்கள் மலையடிவாரத்தில் இருக்கிற நீருற்றுகளைப் பிடித்துக் கொள்ளட்டும்..

அதிலிருந்து தான் பெத்தாலியாவுக்கு எல்லாரும் தண்ணீர் எடுக்கிறார்கள்.நாம் அதைக் காவல் செய்கிறதினால் அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கிடையாமல் அவதியுறுவார்கள்.

பின்னர் செய்வதறியாமல் தங்கள் பட்டணத்தை நம் வசம் ஒப்படைப்பார்கள்.

அதே சமயம் நாங்களும், எங்கள் ஜனங்களும் அங்கேயிருக்கிற மற்ற சிகரங்களில் ஏறிப்போய் அவர்களில் ஒருவனும் தன் பட்டணத்தை விட்டு வெளியே புறப்படாதபடிக்கு அவர்களை முற்றிகை போடுவோம்.

அதினால் அவர்களும் அவர்கள் பிள்ளைகளும் பசியினால் மடிந்து போவார்கள்.பட்டயங்கள் அவர்கள் மேல் வரும் முன்பே தங்கள் வீதிகளில் அவர்கள் பிரேதமாய்க் கிடப்பார்கள்..

அவர்கள் உம்மை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் உம்முடைய பராக்கிரமத்தை அசட்டை செய்தபடியினால் அதின் பிரதிபலனாக நீர் அவர்களுக்கு இந்தத் தீங்கை சரிக்கட்டுவீர்.." என்றார்கள்.

அவர்களுடைய வார்த்தைகள் ஓலோபெர்னாஸிற்கும் அவனோடிருந்த மற்றவர்களுக்கும் பிரியமாயிருந்தது..

உடனே அவன் தன்னுடைய படையின் தலைவர்களை அழைத்து, " இந்த ஏதோமின் தேசத்துப் பிரபுக்கள் சொன்ன வார்த்தைகளின்படியே செய்யுங்கள் !" என்று ஆணை பிறப்பித்தான்..

நீருற்றுகள் முற்றிகை

மறுநிமிடமே ஓலோபெர்னாஸின் படைகள் செயல்பட ஆரம்பித்தன..

அம்மோனியர்களின் வீரர்களும் அசீரியர்களின் வீரர்களுமாக ஐயாயிரம் பேர் புறப்பட்டுப் போய் பள்ளத்தாக்கிலே தங்கள் பாளையத்தை வைத்துக் கொண்டு இஸ்ரவேல் புத்திரர்களின் நீருற்றுகளைப் பிடித்துக் கொண்டார்கள்..

படைகள் யாவற்றின் செய்கைகளையும் மேலேயிருந்து பார்த்துக் கொண்டே இருந்த காவலாளிகள் ஊருக்குள் செய்தி சொல்லி அனுப்பிக் கொண்டேயிருந்தார்கள்.

வந்து கொண்டிருந்த செய்திகள் ஒவ்வொன்றும் இஸ்ரவேலருக்குக் கலக்கத்தைக் கொடுப்பதாகவே இருந்தது..

தேசத்திற்குள் அழுகையும் கூக்குரலும் பலமாக எழுந்து கொண்டே இருந்தது.

இஸ்ரவேலர் யாவரும் கூடிக் கொண்டு தங்கள் தேவனை நோக்கி விண்ணப்பம் செய்து பெருங்குரலெடுத்து ஓலமிட்டார்கள்.

நாட்கள் நகர்ந்தன..

ஆயிற்று..அசீரியருடைய சர்வசேனைகளும் அவர்களை முற்றிகை போட ஆரம்பித்து முப்பத்திநான்கு நாட்கள் முடிந்து போயிற்று..

பெத்தாலியாவுக்குள்ளே தண்ணீர்ப் பஞ்சம் கொடிதாயிருந்தது.அவர்கள் குடிப்பதற்கு பாத்திரங்களிலும், அவர்கள் கால்நடைகளுக்கான தொட்டியிலும் தண்ணீர் இல்லாமல் போயிற்று.

குழந்தைகள் தொய்ந்து போனார்கள். அவர்களது வாலிபர்களும் பெண்களும் தாகத்தால் மயக்கமாகி தெரு வீதிகளிலும் முகப்பிலும் விழுந்து கிடந்தார்கள்..

தண்ணீர்ப் பஞ்சம் தாங்கக் கூடாத பாரமாய் இருந்தது..

இன்னும் ஐந்து நாட்கள்

தண்ணீர்ப் பஞ்சம் நாளுக்கு நாள் தாங்க முடியாததாயிருந்தது..

வாலிபர்களும் பெண்களும் பிள்ளைகளுமாக ஜனங்கள் ஏராளமாகத் திரண்டு, தலைவராயிருந்த ஓசியாவிடத்திற்கும் பட்டணத்து மூப்பர்களிடத்திற்கும் போய் சப்தமிட்டுக் கூப்பிட்டார்கள்..

"நீங்கள் அசீரியரோடு சமாதானம் பேசாமல் எங்களுக்கு அநியாயம் செய்து விட்டீர்கள். நீங்கள் எங்களுக்குச் செய்த இந்த துரோகத்தை கர்த்தர் உங்களுக்கும் எங்களுக்கும் நடுநின்று நியாயம் விசாரிப்பாராக!

இப்போது எங்களுக்கு சகாயம் செய்வார் ஒருவருமில்லை. நாங்கள் தாகத்தாலும் பெரிய நாசத்தாலும் அவர்கள் முன்பாக விழுந்து கிடக்கும்படி தேவன் எங்களை அவர்கள் கையிலே விற்றுப் போட்டார்.." என்று கூச்சலிட்டார்கள்.

பட்டணத்து மூப்பர்களும், ஓசியாவும் அவர்களைக் கையமர்த்தி, "நீங்கள் தாகத்தால் விழுந்து போக, நாங்கள் மட்டும் சுகித்திருக்கவில்லை..

நாங்களும் தீமையைத் தான் அனுபவிக்கிறோம். ஆகிலும் கர்த்தர் மெய்யாகவே நமக்கு இரங்குவார் என்று நம்புகிறோம்.. இது விஷயத்தில் நாங்கள் செய்யக்கூடியது வேறொன்றுமில்லையே.." என்றார்கள்.

ஐனங்கள் முன்னிலும் அதிக சப்தமாய், " அது அப்படியல்ல..இப்போதும் நீங்கள் அவர்களை அழைத்தனுப்பி, ஒலோபெரனாஸின் ஆட்களுக்கும் அவன் சேனைகளுக்கும் தேசத்தைத் திறந்து கொடுத்து அதை அவர்களுக்குக் கொள்ளைப் பொருளாய் ஒப்படையுங்கள்..

தாகத்தால் நாங்கள் சாவதைப் பார்க்கிலும் அவர்களுக்கு நாங்கள் கொள்ளையாய்ப் போவது நல்லது.அப்போது நாங்கள் அடிமைகளாகி விட்டாலும் உயிர் பிழைப்போம்..

எங்கள் மனைவி பிள்ளைகள் தாகத்தால் தவித்துச் சாவதை நாங்கள் எப்படி எங்கள் கண்களால் பார்ப்போம் ?" என்றார்கள்.

இப்படிச் சொல்லி அவர்கள் கூடியிருந்த சபையின் நடுவில் எல்லாரும் ஒருமனப்பட்டு கர்த்தரை நோக்கி அபயமிட்டு அழுது புலம்பினார்கள்..

அப்போது ஓசியா அவர்களைப் பார்த்து, " என் சகோதரரே, திடன் கொள்ளுங்கள்..இன்னும் ஐந்து நாள் பொறுமையோடே இப்படி நிலைத்திருங்கள்.

அதற்குள்ளாக நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் நமக்குத் திரும்பவும் இரக்கம் செய்வார்..அவர் நம்மைக் கைவிடமாட்டார்..

இந்த ஐந்து நாட்கள் கழிந்த பின்னும் கர்த்தர் நமக்கு ஒத்தாசை அனுப்பாவிட்டால் உங்கள் வார்த்தையின்படியே செய்வேன்.." என்றான்.

அவர்கள் அவன் சொன்னதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.அதன் பின்பு ஓசியா அவர்களைத் தங்கள் தங்கள் காவல் ஸ்தானத்தில் போய் நிற்கும்படி அனுப்பிவிட்டான்..

அவர்கள் தங்கள் தங்கள் பட்டணத்து கோபுரங்கள் மேலும் மதில்களின் மேலும் போய் நின்றார்கள்.அவர்களின் மனைவி பிள்ளைகளையோ தங்கள் தங்கள் வீடுகளுக்குப் போகும்படி அனுப்பி விட்டார்கள்.

பட்டணத்தார் மிகவும் தொய்ந்து போனார்கள்..

வா யூதித் வா !

பெத்தூலியா பட்டணத்தில் மேராரி என்பவனின் குமாரத்தியாகிய " யூதித் " என்பவள் இருந்தாள்.. அவள் யோசேப்பின் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவள்..

அவளது தகப்பன் அவளைத் தங்கள் சொந்தக் கோத்திரத்தானாகிய மனாசே என்பவனுக்குத் திருமணம் செய்து கொடுத்திருந்தான்.

இந்த மனாசே பெத்தூலியா பட்டணத்திலேயே பெரிய ஐசுவரிய சம்பன்னையம் இருந்தான். பொன்னையும் வெள்ளியையும் ஏராளமான மிருக ஜீவன்களையும் இன்னும் ஏராளமான வேலைக்காரர்களையும் வேலைக்காரிகளையும் சேர்த்து வைத்திருந்தான்.

ஒரு கோதுமை அறுப்பு நாளில், தன் வயல் நிலத்திற்குச் சென்ற மனாசே அறுப்பு நடப்பதை மேற்பார்வை பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அப்போது வெயில் மிகவும் உக்கிரமாக வீசியதால் திடீரென்று அவனுக்குத் தலைவலி கண்டது.

கொஞ்சம் ஓய்வெடுத்தால் எல்லாம் சரியாகி விடுமென்று கருதி வயலிலிருந்த தன் சிறிய வீட்டிற்குள் சென்று கட்டிலில் படுத்தான்..

தலையைப் பிடித்துக் கொண்டே படுத்தவன் ஆயாசமாய் கண்ணயர்ந்தான். அவன் வேலைக்காரர்கள் வேலையில் மும்முரமாயிருந்தார்கள்.

சாயங்காலமானபோது அவனை எழுப்ப வேலைக்காரர்கள் வந்தார்கள். எழுப்பியவர்கள் அதிர்ந்தார்கள்..

- மனாசே மரித்துப் போயிருந்தான்!

வேலைக்காரர்கள் சொன்ன சேதி கேட்டு யூதித் நிலைகுலைந்து போனாள்..

மனாசே மரணம்

சற்றும் எதிர்பாராமல் மனாசேயின் மரணச் செய்தி கேட்டு அதிர்ந்து போன யூதித்துக்கு, தான் எங்கேயிருக்கிறோம் என்பதே கொஞ்ச நேரத்துக்குப் பிடிபடவில்லை..

இவர்கள் சொல்வது நிஜம் தானா ?

காலையில் வழக்கம் போல உற்சாகமாகத்தானே வயலுக்குக் கிளம்பிப் போனான் இந்த மனாசே ?

'சென்ற அறுவடையை விட இம்முறை ஒரு மடங்கு அதிகம்.வேலையாட்களுக்கு தாராளமாகச் செய்ய வேண்டும், பரதேசிகளுக்கு விடப்படும் தானியத்தையும் தாராளமாக வயலில் விட்டுவிடச் சொல்லியிருக்கிறேன்.." என்றெல்லாம் சொன்னானே உற்சாகமாய் ?

மதியம் கூட ஒரு முறை தானே வயலுக்குப் போய் அறுவடையைப் பார்த்து விட்டு சற்று நேரம் அவனோடு பேசிவிட்டுத் தானே வந்தாள் ?

அப்போது கூட மரணத்தின் சாயல் அவன் முகத்தில் தெரியவில்லையே ?

எப்படி நடந்தது இது ?

ஏதொன்றும் புரியாமல் வேலைக்காரர்களைத் தள்ளிக் கொண்டு வயலைப் பார்க்க ஓடியவள்,வாசலருகேயே நின்றுவிட்டாள்.

வீதிமுனையில் வேலையாட்களும்,பக்கத்து வயல் ஆட்களும் கூட்டமாய் அவள் வீட்டை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

மையத்தில் மனாசேயைத் தூக்கிக் கொண்டு நாலைந்து பேர் தென்பட்டார்கள்..

இந்த சாயங்காலத்தில் சூரியனோடு சேர்ந்து தன்
வாழ்க்கையும் அஸ்தமித்து விட்டதாக உணர்ந்தாள் யூதித்..
காலடியில் பூமி நழுவினது. மயக்கமாகி சாய்ந்து விட்டாள்..

எல்லாமே கணப்பொழுதில் முடிந்து விட்டதாகத் தோன்றியது
அவளுக்கு..

மனாசே, தோத்தாயீமுக்கும் பாலமோனுக்கும் இடையில்
இருக்கிற தன் முற்பிதாக்களுக்குச் சொந்தமான நிலத்தில்
அடக்கம் செய்யப்பட்டான்..

அதற்குப்பிறகு யூதித்தின் நிலையே தலைகீழாக மாறிப்போய்
விட்டது..

யூதித் - கணவன் மறைவுக்குப் பின்

பெரிய தனக்காரர்களாகிய விவசாயிகளுக்கே உரிய மாதிரி பெரிய வீடு யூதித்தாளுடையது. முகப்பில் பெரிய ஆர்ச் வைத்துக் கட்டியது.

வீட்டின் பக்கவாட்டில் சுவர் எழுப்பி நடுவில் வைக்கோல் போரடித்து வைக்கப்பட்டிருந்தது.சுற்றிலும் கொட்டமடித்து மாடுகள் வரிசையாக வைக்கப்பட்டு பராமரிக்கப்பட்டு வந்தன.

மச்சு வைத்துக் கட்டப்பட்ட பெரிய அளவு வீடு அது.தாராளமாக சுமார் நூறு பேர் வசதியாகத் தங்கலாம் என்ற அளவுக்குப் பெரிசு.

இவ்வளவு பெரிய வீடு இருந்தாலும் யூதித்தாள் மனாசேயின் மரணத்துக்குப் பின் அந்த வீட்டினுள் தங்குவதில்லை.தன் வீட்டின் மச்சின் மேல் கூடாரமடித்து அங்கே வாசம் செய்ய ஆரம்பித்து விட்டாள்.

யூதேயாவின் பணக்காரப் பெண்களுக்கே உரிய ஆபரணங்களும், வஸ்திரங்களுமாய் வாழ்ந்தவள் யூதித்.

இப்போதெல்லாம் தன் ஆபரணங்கள் எல்லாவற்றையும் களைந்து விட்டாள்.விதவைகளுக்கென்று பிரத்தியேகமான வஸ்திரம் யூதாவில் புழக்கத்தில் இருந்தது..

கணவனை இழந்த ஒரு பெண் மீண்டும் திருமணம் செய்து கொள்வதை இஸ்ரவேலின் நியாயப்பிரமாணங்கள் தடை செய்வதில்லை.

அவர்கள் தாராளமாகத் திருமணம் செய்து கொள்ளலாம்.

ஆனால் ஒரு பெண் இளம் வயதில் விதவையாகி அதன்பின் விதவைகளுக்குரிய வஸ்திரங்களை அணிந்து விட்டாள் என்றால் அவள் இனி விவாகம் செய்து கொள்ளப் போவதில்லை என்று உறுதி எடுத்துவிட்டாள் என்பது பொருள்.

யூதித்தாள் இந்த விதவைக்குரிய வஸ்திரத்தை அணிந்து கொண்டாள்.

அவளது வாழ்க்கை முழுவதுமே துறவறம் பூண்ட ஒருவரது வாழ்க்கை போல மாறிவிட்டது. எப்பொழுது பார்த்தாலும் உபவாசமும் ஜெபமும் தான் அவள் வாழ்க்கையே என்றாகி விட்டது.

ஓய்வுநாட்களுக்கு முந்தின மாலைகளிலும் மற்றும் ஓய்வு நாட்டளையும் தவிர மற்ற எல்லா நாட்களிலும் உபவாசம் செய்து கொண்டே இருப்பதை வழக்கமாக்கிக் கொண்டிருந்தாள்.

யூதித்தாள் இயற்கையாகவே மிகவும் அழகான தோற்றமுடையவள். தேசத்திலிருந்த பெண்கள் யாவருக்குள்ளும் இவள் மகா செளந்தர்யமுள்ளவளாய் இருந்தாள்.

உபவாசிப்பதாலும், இடைவிடாமல் ஜெபிப்பதாலும் அவள் வாடிப் போய்விடவில்லை. மாறாக, முன்னெப்போதையும் விட அதிகப் பொலிவுடன் காணப்பட்டாள்.

இவள் கணவன் மனாசே அதிகபட்ச உழைப்பாளி. எனவே, தான் வாழ்ந்திருந்த காலத்திலேயே நிறைய சொத்துக்களைச் சேர்த்து வைத்திருந்தான்.

ஏராளமான வேலையாட்களும் பண்ணையாட்களும் ஆடு மாடுகள் கழுதைகள் போன்ற கால்நடைகளுமாய் அவன் வீடு எப்போதும் நிறைந்திருக்கும்.

இவை எல்லாவற்றையும் நிர்வாகம் பண்ணிக் கொண்டும் ஜெபத்திலும் உபவாசத்திலும் தன் நாட்களைக் கழித்துக் கொண்டும் யூதித்தாள் ஒரு பரிசுத்தமான வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருந்தாள்..

அவள் நடவடிக்கைகளைக் கண்ட ஊரார் அவள் மேல் அதிக அளவு மரியாதை வைத்திருந்தனர். அவள் வேலையாட்களும் அதிக உண்மையுடன் அவளிடம் பணிபுரிந்து வந்தனர்.

அவள் வாழ்க்கை யாவருக்கும் ஒரு முன்மாதிரியாகவும் களங்கமற்றதாகவும் இருந்தது.எனவே அவளைக் குறித்து ஒருவரும் தீமையாய்ப் பேசுவதில்லை.

வழக்கம் போல் அன்றும் அவள் தன் கூடாரத்தில் காலை நேர தியானத்தை முடிக்கும் தருவாயில் வாசலில் நிழலாடியது..

"யாரது ?" என்றாள்.

அவள் தியானத்தை முடிக்கட்டும் என்றே அவர்கள் அதிக நேரமாகக் காத்திருப்பதாகப்பட்டது அவளுக்கு.

கூடாரத்தின் முகப்புத் துணியை நீக்கிக் கொண்டு வெளிப்பட்டாள் யூதித்...

யாகூத் இப்கார்

வெளியே வந்த யூதித், வேலையாட்கள் சூழ்ந்து நிற்பதைக் கண்டாள்..

"என்ன விஷயம் இப்கார்?" என்றாள் யூதித்.

யாகூத் இப்கார் அவள் வேலைக்காரர்கள் யாவருக்கும் தலைவன்.நல்ல திடகாத்திரமான தோற்றமுடையவன்.பென்யமீனன்.தன் எஜமாட்டியின் மீது அதிக மரியாதை வைத்திருப்பவன்..

அவளது பரிசுத்தமான வாழ்க்கையைக் கண்டு, தன் வேலைகளிலும் அதிக உண்மையாய் செயல்பட்டு,அவளது தியானத்திற்கும் ஜெபவாழ்க்கைக்கும் இடையூறு இல்லாமல் நடந்து கொள்பவன்..

யூதித்தானைக் கண்டதும்,முன்புறம் வளைந்து கேள்விக்குறி மாதிரி நின்று கொண்டிருந்தான்.மிகவும் பணிவு தெரிவித்தான்.

" நம் தேசத்தில் தண்ணீர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருப்பதால் பெரும் குழப்பம் விளைந்துள்ளது.தண்ணீர் நகர நிர்வாகிகளால் அளந்தே விநியோகம் செய்யப்படுகிறது.

நகருக்குள் பெரும்பாலான கால்நடைகளும் மனிதர்களும்
தாகத்தால் மரித்துப் போகிறார்கள்.
நமக்கோ கால்நடைகள் ஏராளம்.

அவை யாவற்றிற்கும் கொடுப்பதற்கு நமக்குத் தண்ணீர்
இல்லை.இன்றைக்கும் இரண்டு மாடுகளும் ஒரு கழுதையும்
மரித்து விட்டது.." என்றான் கவலையுடன்.

" ஏன் நகர நிர்வாகிகளுக்கு தண்ணீர் கொடுப்பதில்
அப்படியென்ன சிக்கல் ?" என்றாள் யூதித்.

" அசீரியர்கள் நம் தேசத்தை
முற்றுகையிட்டிருக்கிறார்கள்.பெத்தூலியாவுக்குத் தண்ணீர்
தருகிற மலையடிவார நீர்நூறுகளை ஒலோபெர்னாஸின்
ஆட்கள் வளைந்து கொண்டார்கள்.

யாரும் தண்ணீர் மொள்ள அங்கே போக
முடியாது.பட்டணமும் முற்றுகையால்
அடைக்கப்பட்டிருக்கிறது.ஜனங்களும் ஓசியாவும் நாள்
ஓயாமல் தேவனிடத்தில் முறையிட்டு வருகிறார்கள்.."

" ஏதும் முன்னேற்றம் கிடைத்திருக்கிறதா ?"

" இல்லை..நாளுக்கு நாள் நிலைமை வெகுவாக
மோசமாகியே வருகிறது.ஜனங்கள் நம்பிக்கை இழந்து
கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஜனங்களிடையே தாகத்தால் மரணம் நிகழ்வது நாள்தோறும்
நடைபெறும் நிகழ்ச்சியாகி விட்டது..
ஜனங்கள் பொறுமை இழந்து இனியும் காத்திருக்க
முடியாது..கர்த்தர் நம்மை அந்நியர்கள் கையில்
ஒப்புக்கொடுக்கச் சித்தமாய் இருக்கிறார் போலும்..

எனவே நாம் இனியும் அரண்களை அடைத்து
அசீரியர்களுக்கு விரோதமாக வீம்பு பாராட்டாதபடிக்கு,
கதவைத் திறந்து அவர்களை உள்ளே விடுவோம்..

நம்மை அவர்கள் பிடித்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு அடிமைகளாகக் கொண்டு போனாலும் உயிருடனாவது இருப்போமே ? என்று அவர்கள் ஏகோபித்து ஓசியாவிடமும் மூப்பர்களிடமும் போய் முறையிட்டிருக்கிறார்கள்.." என்றான் இப்கார்..

" இதற்கு ஓசியாவும் பட்டணத்தின் மூப்பர்களும் என்ன தான் சொல்கிறார்கள் ?"

" அவர்கள் ஜனங்களிடத்தில் ஐந்து நாள் தவணை தரக் கேட்டிருக்கிறார்கள்..இந்த ஐந்து நாட்களுக்குள் கர்த்தர் தங்களுக்கு நன்மை செய்யாதிருந்தால் தாங்கள் ஜனங்களின் வார்த்தைக்கு ஒப்புக்கொண்டு கதவைத் திறந்து அசீரியர்களிடம் சரணடைவது என்று உறுதி சொல்லியிருக்கிறார்கள்".

" இப்காரே, நீ விரைவாக என் வீட்டிற்குள் பிரவேசித்து அல்மாதியாவை அழைத்து வா.." என்றாள் யூதித்.

அல்மாதியாள், யூதித்தின் தாதி.அவள் தான் வீட்டின் ஆஸ்திகள் யாவையும் நிர்வாகம் செய்து வருபவள்.வீட்டின் வரவு செலவுக் கணக்குகள் யாவும் அல்மாதியாவின் கைகளில் தான் இருக்கும்.

சில நிமிஷங்களில் அல்மாதியாள் வந்து யூதித்தாளின் முன்பாக நின்றாள்..

" அல்மாதியாளே, நீ விரைவாகப் போய் பட்டணத்து மூப்பர்களாகிய ஓசியாவையும், காபிரிசையும், கார்மேசையும் நான் அழைத்ததாக அழைத்து வா.." என்றாள் யூதித்.

யாவற்றிலும் ஒரு ஆசீர்வாத மணம் இருந்தது..

தீவிர ஆலோசனை

நகர வாசலில் ஓசியாவும் காபிரிசும் கார்மேசும் தீவிர ஆலோசனையில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள்.

அவர்கள் உறங்கிப் பல இரவுகள் கடந்து விட்டிருந்ததை அவர்கள் கண்கள் வெளிப்படுத்தின.அதிலும் இப்போது உண்டாயிருக்கும் நெருக்கடியான நிலையில் அவர்கள் அமர்ந்த இடத்திலிருந்து எழுந்திருக்கக்கூட இயலாமல் தீவிரமாக இரவெல்லாம் சிந்தனை செய்து கொண்டிருந்தார்கள்..

" ஐந்து நாள் தவணை என்று எந்த தைரியத்தில் சொன்னீர் ஓசியா ?
நாட்களும் நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.யாதொரு அதிசயமும் நிகழ்வதற்கான அறிகுறிகள் தெரியவில்லை.
உண்மையிலேயே தேவன் நம்மைக் கைவிட்டார் போலும்.." என்றான் காபிரிஸ் கவலையுடன்..

" கதவுகளைத் திறந்து விட்டால் பின் நடக்கக்கூடிய பயங்கரங்களை நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.ஓலோபெர்னாஸின் ஆட்கள் எவ்வளவு கொடூரமானவர்கள் !
தேசம் முழுவதும் பாழ்பட்டுப் போகும்..

இனி நாம் சிந்திக்க நாட்களும் இல்லை.
என்றாலும் கடைசி நேரத்திலாவது தேவன் நம்மை இரட்சிப்பார் என்று துளி நம்பிக்கை என் இருதயத்தின் ஆழத்தில் ஒட்டியிருக்கிறது" என்றான் ஓசியா..

" தேவன் தம்மைத் தேடுகிறவர்களைக் கைவிடமாட்டார் என்று நானும் நம்புகிறேன், அவர் எவ்விதத்திலேயும் நம்மை இரட்சிப்பார் என்றும் விசுவாசிக்கிறேன்..ஆனால் அது எப்படி நடக்கும் என்று தான் தெரியவில்லை..

நிச்சயம் அவர் தம் தூதரில் ஒருவனையாவது அனுப்பி நம்மை விடுவிப்பார் என்றும் விசுவாசிக்கிறேன்..ஆனால் அந்தத் தூதன் எப்போது வருவான் என்று தெரியவில்லை.." என்றான் கார்மேஸ்.

வாசலில் நிழலாடியது.
அவர்கள் கண்களை ஏறெடுத்துப் பார்க்கையில் அங்கே அல்மாத்தியாள் நின்று கொண்டிருந்தாள்..

"மேன்மை தங்கிய யூதித்தாளின் தாதியே செய்தி என்ன?" என்றான்.

"பட்டணத்து மூப்பர்களாகிய உம்மையும், கார்மீசையும், காபிரிசையும் அழைத்து வரச்சொல்லி என் எஜமானி சொல்லி அனுப்பினாள்.."

"தேசம் மிகப்பெரிய ஆபத்தில் இருப்பது உன் எஜமாட்டிக்குத் தெரியுமா?"

"தேசத்தின் நிலைமை இன்னதென்று என் எஜமாட்டி அறிவாள். அவளுடைய மந்தையிலிருந்தும் மிருக ஜீவன்கள் தாகத்திற்கு பலியாகியுள்ளன.."

"நாங்கள் தற்சமயம் இக்கட்டிலிருக்கிறோம். கர்த்தர் காக்காவிட்டால் தாகத்துக்கும் ஜனங்களின் கைக்கும் தப்ப மாட்டோம். அப்படியே தப்பினாலும், எதிரிகளின் அம்புகள் எங்களை நோக்கிக் காத்திருக்கிறது.."

"இது சம்பந்தமாய் தங்களுடன் பேச முக்கிய செய்தி இருப்பதாகத் தான் யூதித்தாள் என்னிடம் சொல்லியனுப்பினாள்.."

கார்மீஸ்.. "கர்த்தரின் வார்த்தைகள் ஆசாரியர்களுக்கும், பட்டணத்து மூப்பர்களாகிய நமக்கும் வெளிப்படாமல் ஒரு பெண்ணுக்கு வெளிப்படுமோ..?"

"பட்டணத்தின் மூப்பர்களும் ஆசாரியர்களும் சோர்ந்திருக்க, பக்தியுள்ள பெண்ணிடம் கர்த்தரின் வார்த்தைகள் விளங்குவதில் தடையென்ன?"

"நான் அதை அறியேன். யூதித் தங்கள் மூவரையும் பார்க்க விரும்பினாள். அவள் இதைச் சொன்ன போது ஒரு தீர்மானம் அவள் இருதயத்திலிருப்பது தெரிந்தது. நீங்கள் அவளைச் சந்திப்பதில் நிச்சயம் நன்மை உண்டாயிருக்கும்.."

அவர்கள் அதற்கு மேல் தாமதிக்கவில்லை. உடனே புறப்பட்டார்கள்..

வழியெங்கும் தாகத்தின் ஓலம் கேட்டுக் கொண்டேயிருந்தது.
மாடுகளின் பரிதாபக் குரல்கள் ஏறத்தாழ எல்லாக்
கொட்டங்களிலிருந்தும் கேட்டுக் கொண்டேயிருந்தது..

வழியெங்கும் ஓலம்

பட்டணத்தின் மூப்பர்கள் யூதித் வீடு நோக்கி நடந்து
கொண்டிருந்தனர்.

"கன்மலையைப் பிளந்து தாகம் தீர்த்தவரின் கரங்கள்
இன்னும் குறுகிப் போய்விடவில்லை, கொஞ்சம் பொறுத்துக்
கொள்.." ஒரு தாய் தாகத்தால் தவித்த தன் குழந்தைக்கு பக்தி
புகட்டிக் கொண்டிருந்தாள்.

சாலையோரத்தின் மரத்தடியில் இரண்டு வாலிபர்கள்
பிணமாகக் கிடந்தனர். இரண்டு பெண்களும் நாலைந்து
மனிதர்கள் சுற்றி நின்று கொண்டிருந்தனர்.

இரண்டு மூன்று வயதானவர்கள் கவலையுடன் கவனித்துக்
கொண்டிருந்தார்கள். "வாலிபர்களே தாகத்திற்குத் தாக்குப்
பிடிக்க முடியாமல் போனால் வயதானவர்கள் நாம்
எம்மாத்திரம்?"

"பட்டணத்தின் அலங்கத்தை திறந்து கொடுத்து, எதிரிகளுக்கு
அடிமையானாலும் தாகத்தால் நாம் மடியாதபடிக்கு
கதவுகளை அடைத்துப் போட்ட ஓசியாவின் மேலும் அவன்
கூட்டாளிகளின் மேலும் இவர்களின் இரத்தப்பழி
இருக்கட்டும்..

அவன் வம்சம் வழியிலே நாசமாகட்டும்.." பெண்களில்
ஒருத்தி ஓங்கிய குரலெடுத்து அழுது சபித்தாள். இறந்த யாரோ
ஒருவனின் தாயாக இருக்கலாம்..

ஓசியாவும், ஏனைய மூப்பர்களும் தங்கள் முகங்களை
மறைத்துக் கொண்டு எட்டி நடந்தனர்.

"எத்தனை பேர் வயிறெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்களோ?
வழியில் கண்டால்..

சொல்ல முடியாது..

கல்லெறிந்தாலும் எறியலாம்.."

யூதித்தாளின் வீடும் களையிழந்து தான்
காணப்பட்டது.வீட்டைச் சுற்றிலும் பெரிய சுற்றுச்சுவர்
இருந்தது.

அதன் நுழைவாயில் பெரிய அளவாயும் இரண்டு மூன்று
வண்டிகள் சேர்ந்தாற்போல் உள்ளே நுழைகிற அளவுக்கு
விஸ்தாரமாகவும் இருந்தது.

நுழைவாயிலுக்குள் புகுந்ததும் நீண்ட சதுரத்தில் மிகப்
பிரம்மாண்டமான இடம் இருந்தது.

முகப்பு இடத்தின் ஓரங்களில் பாந்தமாக கொட்டடிகள்
கட்டப்பட்டு திரளான மாடுகள் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன.எதிர்த்
திசையில் வைக்கோல் போர் குவித்து மலைகளாகக்
காணப்பட்டது.

இரண்டு மூன்று பணிப்பெண்கள் உள்ளே வேலை செய்து
கொண்டிருந்தார்கள்.
என்றாலும் மாடுகள் சோகமாக இடைவிடாமல் கத்திக்
கொண்டிருந்தன.

இரண்டு மூன்று கொட்டில்கள் காலியாக
இருந்தன.அவற்றிலிருந்த மாடுகள் தான் தாகத்தால்
செத்திருக்க வேண்டும்.

ஓசியா இங்கே இதற்கு முன் இரண்டொரு முறை
வந்திருக்கிறான்.அவள் கணவன் மனாசேயையும்
அவனுக்குத் தெரியும்.
நல்லவன்.பிறருக்கு உதவும் மனப்பான்மை கொண்டவன்.

மனாசேயின் நாட்களில் இருந்ததை விட இப்போது வீடும்,
அவள் சொத்தும் பலமடங்கு பெருகியிருந்தது.யூதித், பக்தி
மாத்திரமல்ல, நல்ல நிர்வாகத் திறமையும் உள்ளவள் என்பது
தெரிந்தது.

எல்லாவற்றிலும் ஒரு ஒழுங்கும் கிரமமும் இருந்தது.அவள்
கர்த்தரை முன்னிருத்திக் காரியம் செய்கிறவள் என்பது
சொல்லாமலே தெரிந்தது..

யாவற்றிலும் ஒரு ஆசீர்வாத மணம் இருந்தது..

யூதித் - மூப்பர்கள் சந்திப்பு

மூப்பர்கள் யூதித்தின் வீட்டு வாசலில் நிற்க..

" உள்ளே போங்கள், எஜமாட்டி உங்களுக்காகத் தான் காத்துக் கொண்டிருக்கிறாள் " என்றாள் பணிப்பெண்..

உள்ளே நுழைந்தார்கள்..நீண்ட சதுரமான அறை.
தரையோடு தரையாக அமைந்திருந்த மெத்தை
அமைப்பிலான ஆசனங்கள்..

எதிரே யூதித்தாள் அமர்ந்திருந்தாள்..அவள் அருகிலேயே புத்தகச் சுருள்கள் வைக்கும் மரச்சட்டம் இருந்தது.

புத்தகச் சுருளில் ஒன்றைத் தன் முன்பாக இருந்த பலகையில் விரித்து வைத்திருந்தாள்..கவனமாகப் படித்துக் கொண்டிருந்திருப்பாள் போலிருக்கிறது.

" மேன்மை தங்கிய யூதித்தாளே ! வணக்கம்..கர்த்தர் உன்னோடு இருப்பாராக!"

" பெத்தாலியாவின் குடிகளுக்குத் தலைவரானவர்களே.. வாருங்கள். கர்த்தர் உங்கள் காரியங்கள் யாவற்றையும் வாய்க்கப் பண்ணுவாராக.. அமருங்கள்.."

"யூதித்தாளே.. நம் தேசம் மிகப் பெரிய இககட்டிலிருப்பது உனக்குத் தெரியும்..நாங்கள் அது விஷயமாக மிகவும் பாதிப்படைந்து, இரவெல்லாம் ஜெபத்திலும்,தேவனைத் தேடுவதிலும் நேரத்தைச் செலவிடுகிறோம்..

கர்த்தர் தம் சித்தத்தை இன்னும் வெளிப்படுத்தவுமில்லை..நாம் செய்ய வேண்டியது இன்னதென்று ஆலோசனை தரவும் இல்லை.."

" நானும்அதை அறிவேன்..என்றாலும் இன்றைக்கு நீங்கள் ஜனங்களிடத்தில் சொல்லிய வார்த்தைகள் செம்மையானதல்ல.."

" எதைச் சொல்கிறாய் ?"

" கர்த்தர் இன்னும் ஐந்து நாட்களுக்குள் நமக்கு ஒத்தாசை செய்யவில்லை என்றால் எதிரிகளுக்கு பட்டணத்தின் கதவுகளைத் திறந்து விடுவதாக ஜனங்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறீர்களே.. அதைச் சொல்கிறேன்.. இது செம்மையான வார்த்தையா ?"

" ஜனங்களின் தாகம் எல்லை கடந்திருக்கிறது. அவர்கள், விரைவான முடிவு தெரியாவிட்டால் கலகத்திற்கு எத்தனப்படுவார்கள்.

விளைவுகள் மோசமாயிருக்கும்.சத்துருக்களின் கையில் விழுவதற்கு முன்பாக நாம் ஒருவராலே ஒருவர் மடிந்து போக வேண்டியதாயிருக்கும்.."

" பயமுறுத்தலுக்கு இணங்குவதற்கு தேவன் மனுஷனுமல்ல..நம் மன்றாட்டின் பேரில் மாறுவதற்கு அவர் மனுபுத்திரனுமல்ல..

ஆதலால் அவர் இரட்சிப்புக்கு எதிர்பார்த்து நாம் அவர் ஒத்தாசைக்காகக் கர்த்திருக்க வேண்டும்.."

" உண்மைதான், நீ சொன்னவைகளை எல்லாம் நல்ல மனதோடு தான் சொல்கிறாய்..உன் ஞானம் இன்று தான் முதன்முதலாக வெளிப்பட்டதொன்றல்ல.

துவக்கம் முதலே உன் நற்புத்தி ஜனங்களுக்கெல்லாம் வெளியரங்கமாய்த் தெரிந்திருக்கிறது.. ஆனாலும்.."

" என்ன ?"

காபிரிஸ் அவளைப் பார்த்து.." நாங்கள் செய்ய வேண்டியது இன்னதென்று கர்த்தர் தீர்மானமாக வெளிப்படுத்தினால், அதை எங்களுக்குத் தெரிவிக்கும்படிக்கு ஆளனுப்பு..

நாங்கள் அதைச் செய்வோம்.." என்றான்.

"நான் செய்ய வேண்டியது இன்னதென்று அறிவேன்.
சகோதரரே, தலைமுறைகள் தோறும் நம் சந்ததியார் யாவரும்
பிரஸ்தாபமாக்கத் தக்கதாக ஒரு காரியத்தைச் செய்வேன்.."
என்று அழுத்தம் திருத்தமாய் தீர்மானமாய்ச் சொன்னாள்
யூதித்..

செத்தாலும் சாகிறேன்

யூதித்தின் தீர்மானமான வார்த்தைகளைக் கேட்ட மூப்பர்கள்,
"நல்லது, நாங்கள் செய்ய வேண்டுவது ஏதாவது இதில்
இருக்கிறதா ?" என்றார்கள்..

" நிச்சயமாக ! நான் உங்களை வரச் சொன்னதே
இதற்குத்தான்.நீங்கள் இன்று ராத்திரி ஒலிமுகவாசலில்
சென்று நில்லுங்கள்..

நான் என் தாதியோடே கூட வெளியே புறப்பட்டுப்
போவேன்.."

பளிச்சென்று ஒரு அதிர்ச்சி எல்லார் முகத்திலும் பரவியது..

" எங்கே ? பட்டணத்தை விட்டு வெளியேயா ?"

" ஆம் "

" அங்கே நம் எதிரிகள் முற்றுகையிட்டிருக்கிறார்களே
தெரியாதா ?"

" தெரிந்தே தான் சொல்கிறேன்.."

" எப்படி...எப்படி இது சாத்தியம் ?"

" கர்த்தரை முன்னிறுத்திச் செய்தால் எதுவும் சாத்தியம்
தான்.."

" இருக்கலாம்.

நீ அங்கே போய் என்ன செய்யப் போகிறாய் ?"

" அதை இப்போது வெளியே சொல்வதற்கில்லை.நீங்கள்
குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிற இந்த ஐந்து நாள்
தவணைக்குள்ளே கர்த்தர் என்னைக் கொண்டு ஒரு பெரிய
இரட்சிப்பை நம் தேசத்திற்குக் கட்டளையிடுவார்..

ஆனால் ஒரு நிபந்தனை.."

" என்ன ?"

" நான் செய்யப் போகிறது என்ன, ஏது என்று விசாரிக்கக் கூடாது. நான் செய்யப் போகும் காரியம் நிறைவேறுமட்டும் நான் அதை உங்களுக்கு அறிவிக்கவும் மாட்டேன்.."

கர்மீஸ்.. " கர்த்தர் உன்னோடே இருக்கிறார்.. நீ நலமானதையே செய்வாய்.."

ஓசியா.. " நீ சமாதானத்தோடே போ.. நமது சத்துருக்களின் பேரில் பழி வாங்கும் கர்த்தர் உனக்கு முன் செல்வாராக.. " என்றான்.

அதன்பின் அவர்கள் போய்விட்டார்கள்.

பிறகு யூதித்தாள் தன்னுடைய தலையில் சாம்பலை வாரிப் போட்டுக் கொண்டு முகங்குப்புற விழுந்து கர்த்தரை நோக்கிப் பெருங்குரல் எடுத்துக் கதறினாள்.

"கர்த்தாவே.. நீர் இந்தப் பூமியில் எங்களை உம்முடைய சொந்த ஜனமாகத் தெரிந்தெடுத்துக் கொண்டீரே..

உம்முடைய ஜனங்களுக்காக இரங்கும்.. நான் இவர்களிடம் உறுதியாகச் சொன்னது போல என்னை இந்த தேசத்தின் இரட்சிப்புக்காக பயன்படுத்தும்.."

சத்தம் கேட்டு அல்மாத்தியாள் உள்ளே எட்டிப் பார்த்தாள்.

மனாசேயின் மரணத்துக்குப் பிறகு யூதித்தாள் அழுது அவள் இது வரை பார்த்ததில்லை.

அல்மாத்தியாள் தன் கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டாள்..

யூதித்தின் ஊக்கமான வேண்டுகல்

யூதித்தாளின் மனம் வருத்தத்தினாலும் பாரத்தினாலும் நிறைந்திருந்தது.

இரு கைகளையும் வானத்தை நோக்கி விரித்துக் கொண்டு ஏந்தியபடி, தன் குரலை உயர்த்தி ஜெபித்தாள்.

" கர்த்தாவே, எங்கள் சத்துருக்களின் அகந்தையைக் கண்ணோக்கிப் பாடும், அவர்கள் எவ்வளவாய்ப் பெருகியிருக்கிறார்கள்!

உம்முடைய மகத்துவமான நாமம் தங்கியிருக்கும் கூடாரத்தை அசுத்தப்படுத்தவும், உம்முடைய பலிபீடத்தின் கொம்புகளை உடைத்துப் போடவும் அவர்கள் யோசனை செய்திருக்கிறார்கள்..

உமது கோபத்தை அவர்கள் தலையின் மேல் மூளவிடும்.."

அவள் ஆத்திரம் இன்னும் அதிகமாய்ப் பெருகிற்று. தன் உள்ளங்கையை மடக்கிக் கொண்டு பலமாகக் கம்பிகளை அசைப்பது போல அசைத்துக் கொண்டாள்.. அவள் குரலில் இன்னும் வேகம் ஏறியது.

" ஆம் கர்த்தாவே, ஏழை விதவையாகிய என் மேல், நான் செய்ய நினைக்கும் காரியத்திற்கான பலனைக் கட்டளையிடும்.

என் உதடுகளின் தந்திரத்தினாலே அவர்களை சங்கரியும். அவர்களுடைய அகங்காரத்தை ஒரு ஸ்திரீயின் கைகளினாலே தகர்த்தருளும்..

என் சிருஷ்டி கர்த்தாவே, உம்முடைய ஜனங்களுக்கும் உம்முடைய பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்கும் எதிராக தீமையை யோசித்திருக்கும் அவர்களை என் பேச்சினாலும் தந்திரத்தினாலும் கவிழ்த்துப் போடும்..

என் தேவன் தம்முடைய ஜனங்களைக் காக்க வல்லவர் என்றும் அவருக்குச் சமானமானவர் இல்லை என்றும் இந்த பூலோகத்தார் யாவரும் காணும்படி செய்யும்.." என்று வேண்டிக் கொண்டாள்.

ஜெபத்தை முடித்து எழுந்தாள்.தன் கண்களின் கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டாள்.

இதுவரை கண்ணீர் சொரிந்த கண்களில் ஒரு தீர்மானமும் வைராக்கியமும் தெரிந்தது..

சுற்றிலும் ஒருமுறை விழித்துப் பார்த்துக் கொண்டாள்.உள்நோக்கிக் குரல் கொடுத்தாள்..

" அல்மாத்தியா.."

" நான் இங்குதான் இருக்கிறேன்..என்ன விஷயம் ? களைப்பாய் இருக்கிறீர்கள்.உணவு ஏதாவது தயார் செய்யட்டுமா ?"

" என் மேற்குப்புற வீட்டுக்குச் செல்ல வேண்டும்.. உடன் வா.."

" இது பண்டிகைக் காலமோ அல்லது ஓய்வு நாளோ இல்லையே..
இப்போது எதற்காக மேற்கு வீட்டிற்கு..?"

" இஸ்ரவேல் சீக்கிரமே இன்னொரு பண்டிகை நாளைக் கொண்டாடும்..
இப்போது ஏற்பாடு செய்.. கேள்விகள் அதிகம் கேட்காதே.."

" உத்தரவு.." என்றபடி அல்மாத்தியாள் விலகிக் கொண்டாள்.

யூதித்தாளின் பண்ணையில் மேற்குப்புறமாக இருக்கும் பெரிய வீடு தான் அவள் தன் புருஷனோடு வாழ்ந்திருந்த வீடு.

இவ்வீட்டில் அவர்கள் வாழ்ந்திருந்த காலத்திலிருந்து சகல வசதிகளும் இருக்கிறது.

பண்டிகைக் காலங்கள் தவிர அவ்வீட்டிற்குள் யூதித்தாள் எப்போதும் வருவதே இல்லை.

அவள் மற்றைய நாட்களெல்லாம், தான் இப்போது தங்கியிருக்கும் ஜெப அறை பொருந்திய வீட்டில் தான் இருப்பாள்.

"நீ சிறிது நேரம் வீட்டின் முகப்பு அறையில் இரு.. நான் ஆயத்தமாகி வருகிறேன்.நாம் அதிக தூரம் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது..

"எங்கே?"

"எதிரிகளின் பாளையத்திற்கு.."

அல்மாத்தியாள் திகைப்புடன் பார்க்க, யூதித்தாள் வீட்டினுள் நுழைந்தாள்..

ஒலிமுகவாசலில் யூதித்

ஒலிமுகவாசலில் மூப்பர்களுக்குள்ளே பலத்த சர்ச்சை..

"எப்படி ஒரு இளம் பெண்ணை எதிரிகளின் பாளையத்துக்குள்ளே தனியாக அனுப்பிவிட்டு நாம் சும்மாயிருப்பது?"

"அப்படியல்ல கர்த்தர் அவளோடு இருக்கிறார்.. கர்த்தருடைய நடத்துதலில் வீணாக நாம் தலையிட்டு சிக்கலை உண்டுபண்ணிவிட வேண்டாம்.." என்று ஓசியாவும் காபிரிசும் அழுத்தமாய்ச் சொல்ல, மூன்றாம் நபர் கர்மீஸ் ஒற்றுமையினிமித்தம் அமைதியாகிறார்..

இதற்குள் தன் மேற்குப்புற வீட்டிற்குள் போன யூதித் நீண்ட நேரத்துக்குப்பின் வெளியே வருகிறாள்.

அறையை விட்டு வெளியே வந்த யூதித்தானைக் கண்ட அல்மாத்தியாவுக்குத் தூக்கிவாரிப் போட்டது. தன் எஜமானியை அவள் இப்படிப் பார்த்ததே இல்லை..

அப்போதுதான் குளித்து உலர வைத்த தலையில் யூதப் பெண்கள் பயன்படுத்தும் எல்லா விதமான தலை நகைகளையும் அணிந்திருந்தாள்.

நிறைய பரிமளத்தைப் பூசியிருப்பாள் போலிருக்கிறது.. அந்த முன் அறையையும் தாண்டி வெளிமுற்றம் வரைக்கும் வாசனை பரவியது..

தலையின் முடியை சிறுசிறு சடைகளாகப் பின்னியிருந்தாள். அவை ஒவ்வொன்றின் முடிவிலும் தங்கத்தில் மணிகள் பிணைக்கப்பட்டு, அவள் அசையும் போது மெல்லிசாகக் கலகலத்தது..

நிறைய சித்திர வேலைப்பாடுகள் அமைந்த மெல்லிய ஆடையை அணிந்திருந்தாள். ஆடையின் ஓரங்களில் தங்க இழைகள் நெய்யப்பட்டிருந்தன.

விரல்களில் எல்லாம் மோதிரங்கள் பளபளத்தன. காதுகளில் வளையல்கள்.. முழங்கைக்கு மேலே ஆரங்கள், அஸ்தகடகங்கள்.. காலில் கொலுசு.. இப்போது தான் வானத்திலிருந்து இறங்கி வந்தவள் மாதிரியிருந்தாள்..

இவ்வளவு அழகான எஜமானியிடம் வேலை செய்வது அல்மாத்தியாளுக்குப் பெருமையாய் இருந்தது..

"அல்மாத்தியாளே ! என்ன யோசனை ? நாம் புறப்படலாமா?"

தலைக்கு சின்னதாய் ஒரு அதிர்ச்சி கொடுத்துக் கொண்டு நினைவுக்குத் திரும்பிய அல்மாத்தியாள், யூதித்தாள் எங்கு போக வேண்டும் என்று குறிப்பிடுகிறாள் என்பதை நினைவுகூர்ந்து.. கலங்கினாள்.

" போகலாம்..என்றாலும்.."

" இதோ இந்தத் துருத்தியை கையில் எடுத்துக் கொள்.
கவனம்..அதில் முழுவதுமாக திராட்சரசம்
நிறைந்திருக்கிறது.."

" உங்கள் மனதில் ஏதோ திட்டமிருக்கிறது
நாச்சியாரே..என்றாலும் அது சரியாய் அமையுமா என்பதை
ஒன்றுக்கு நாலாக யோசித்துக் கொள்வது நலமில்லையா ?"

" இந்தக் கலசம் முழுவதும் எண்ணை இருக்கிறது.
இந்தப் பெரிய பையிலே வாற்கோதுமை
இருக்கிறது.அத்திப்பழ அடைகளும் அப்பங்களும்
பாத்திரங்களில் இருக்கின்றன..

இவையெல்லாவற்றையும் ஒரே சுமையாக எடுத்துக்
கொள்.உன் தலையில் சுமந்துவா..
பத்திரம்..சிந்திவிடக் கூடாது.."

"ஏன் நீங்கள் இது பற்றி பேச விரும்பவில்லையா ?"

" நீ எது பற்றியும் பேசாமல் வருவதையே விரும்புகிறேன்.."

அதன்பின்பு அல்மாத்தியாள் யூதித்தாள் செய்யப்போவது
பற்றி யோசிக்கவும் இல்லை..அதுபற்றி அவளிடம்
பேசவுமில்லை.
ஆட்டுக்குட்டி தன் மாதிரி தன் எஜமானியைப் பின்பற்றிப்
போனாள்.

இது இப்படியிருக்க, அங்கே ஆலோசனை சங்கத்தில்
கர்மீசுக்கு இருப்புக் கொள்ளவில்லை..

" எனக்கென்னவோ இன்னமும் சமாதானமாகவில்லை.."
என்றான் கர்மீஸ்.

" இதில் உம்மை சமாதானமாக்கிக் கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.நாம் செய்வதற்கு பல காரியங்களை யோசித்துப் பார்த்து ஒன்றும் புரியாமல் திகைத்துக் கொண்டிருந்தது நினைவில்லையா ?"

" நாம் இன்னும் கொஞ்சம் தீர்மானமாக யோசித்துப் பார்த்திருக்கலாம்..ஒரு பெண்ணை நம்பி இப்படி பட்டணத்தின் ஒலிமுகவாசலில் வந்து கதவைத் திறக்க நிற்கிறோமே..
வெட்கமாயிருக்கிறது.."

" யூதித் சாதாரணப்பட்ட பெண் அல்ல.."

இதற்குள் வாலிபர்கள் ஒலிமுக வாசலில் கூடிவிட்டனர்..

" மூப்பர்களே நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் ?" என்றான் வாலிபன் ஒருவன்..

" பொறுங்கள், ஒலிமுக வாசலின் கதவண்டையில் போய் நின்று கொள்ளுங்கள். நீங்கள் செய்ய வேண்டியதைச் சொல்லுகிறோம்.."

" தண்ணீர் நமக்குக் கிடைத்து விடுமா..?" என்றான் இன்னொரு வாலிபன் தாகத்துடன்..

ஓசியா பதில் பேசாமல் கொஞ்ச நேரம் அவனை உற்றுப் பார்த்தான்.

" கிடைத்துவிடும் என்ற நம்பிக்கையில் தான் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்..

நாங்கள் சொல்லும் போது கதவைத் திறக்க வேண்டும்.எங்களால் அது முடியாது,அதற்காகத் தான் உங்களை வரவழைத்தோம்.."

"என்ன..கதவைத் திறப்பதா?

இதென்ன ஆபத்தான கட்டளை ?" என்றார்கள் வாலிபர்கள்.

ஓசியா.." அதோ யூதித்தாள் வருகிறாள்..

தயாராகிக் கொள்ளுங்கள்.." என்றான்.

அவர்கள் கண்களை ஏறெடுத்துப் பார்க்க, தூரத்தில் வந்து கொண்டிருந்தாள் யூதித்தாள்..

" உன் முடிவில் மாற்றம் ஒன்றுமில்லையே ?"

என்றான் கர்மீஸ்..

" கதவைத் திறவுங்கள்.."

" இப்போதும் ஒன்றும் அவசரமில்லை..

நீ எதற்கும் இன்னும் ஒருமுறை...."

" கதவைத் திறவுங்கள்.." என்றாள் யூதித் தீர்மானமாக.

ஓசியா கை காட்ட, வாலிபர்கள் கதவைத் திறந்தார்கள்..

ஓசியா தன் கையை உயர்த்தி ஆசீர்வதிக்கிறதைப் போல பாவனை செய்து," நம்முடைய பிதாக்களின் தேவன் உன் மேல் கிருபை கூர்ந்து இஸ்ரவேல் புத்திரர்களுக்கு மகிமை உண்டாகவும் எருசலேமை மேன்மையடையவும் பண்ண நீ எடுத்த உன் காரியத்தை சித்தி பெறச் செய்வாராக !" என்றான்.

" கர்த்தர் ஒருவரே எல்லாவற்றையும் வாய்க்கப் பண்ணுகிறவர்.என் காரியம் ஒன்றிலும் தடையில்லாமல் இஸ்ரவேலுக்கு ரட்சிப்பைத் தந்தருளுவாராக.." என்று யூதித் தேவனைத் தொழுது கொண்டாள்.

யூதித்தும் அல்மாத்தியாவும் வெளியே
புறப்பட்டார்கள். இதற்குள் அவள் வெளியே புறப்பட்டுப்
போகும் செய்தியறிந்த ஜனங்களும் திரளாக வந்து கூடத்
தொடங்கி விட்டனர்.

அவளை நிறுத்தும் தைரியமும் யாருக்கும் இல்லை.

அவள் வெளியே புறப்பட்டுச் சென்ற பின்பும் தங்கள்
கதவைமூட மனதில்லாமல் அவள் மலையை விட்டு இறங்கிப்
பள்ளத்தாக்கில் மறைந்து போகும் வரை அவளைப் பார்த்துக்
கொண்டே இருந்தார்கள்..

அவள் பள்ளத்தாக்கில் இறங்கி, இறங்கி ஒரு புள்ளியாக மாறி
அவர்கள் கண்ணுக்கு மறைந்து போனாள். கர்மீசின் கண்கள்
மட்டும் பனித்திருந்தன.

மலைப்பாதை இறக்கத்தில் நடப்பது யூதித்துக்கும்
சரி, அல்மாத்தியாவுக்கும் சரி மிகவும் கஷ்டமான
அனுபவமாயிருந்தது.

அவர்கள் இறங்க இறங்க அசீரியர்களுடைய பாளயம்
கண்களுக்கு பளிச்சென்று தெரிந்தது. பன்னீர் மரத்தின் கீழ்
பூக்கள் இறைந்து கிடப்பது போல அசீரிய வீரர்கள்
தரையெல்லாம் விரவியிருந்தார்கள்..

மேலிருந்து பார்க்கும் போது குவியல் குவியலாக மத்தியான
மேய்ச்சலுக்குப் பிறகு ஓய்வாக அசை போட்டுக்
கொண்டிருக்கும் ஆட்டுக்கும்பல் போல
ஆபத்தில்லாதவர்களாகத் தெரிந்தார்கள். பொதுவாகவே
ஆபத்துக்கள் தூரத்திலிருந்து தெரிவதில்லை அல்லவா?

மண்ணும் புழுதியும் படிந்த அழுக்கு நிறத்தில் அவர்கள்
கூடாரங்களின் மேற்புறங்கள் தெரிந்தன.
எதையோ சமைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள் போலிருக்கிறது !

சில கூடாரங்களின் பின்புறத்திலிருந்து புகை எழும்பிக் கொண்டிருந்தது. பேசுவதோ சிரிப்பதோ ஆர்ப்பரிப்பதோ எதுவென்று தெரியவில்லை.

அவர்கள் சத்தம் ஒரு அலைகடலின் இரைச்சல் போல கேட்டுக் கொண்டே இருந்தது..

இத்தனை பெரிய கூட்டத்தை இத்தனை உயரத்திலிருந்து பார்ப்பது யூதித்துக்கு புதிது. அல்மாத்தியாள் மனதில் பயமும் குழப்பமும் கலவையாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது..

கைகள் சில்லிட்டன.

பயத்தால் தள்ளாடுவதும் யூதித்தாளின் மேல் கொண்ட நம்பிக்கையால் தொடர்ந்து நடப்பதுமாக இருந்தாள்.

இன்னும் பள்ளத்தாக்கில் இறங்க இறங்க பொதி பொதியாய்த் தெரிந்த அசீரியர்கள் தனித்தனியாகத் தெரிய ஆரம்பித்தார்கள்.

அவர்கள் கூடாரங்கள் துல்லியமாகத் தெரிந்தன. வீரர்கள் தங்கள் ஆயுதங்களைப் பக்கவாட்டில் வைத்துவிட்டு கூடாரவாசலில் சுற்றி அமர்ந்து கொண்டு கதையளந்து கொண்டிருப்பது கூட இப்போது தெரிந்தது.

நெருங்கி விட்டார்கள்.

இன்னும் ஒரு நூறடி கீழே இறங்கினால் அசீரியர்களின் பாளையம் தான்.

கடைசியாக ஒரு முறை தன் தேவனை நோக்கித் தொழுது கொள்ளலாம் என்று அவள் நினைத்து தன் பணிப்பெண்ணை நிற்கும்படிக்கு சைகை செய்தாள். அவள் என்ன என்பது போல ஏறிட்டுப் பார்க்க..

" அப்படியே நில்லுங்கள்..

அசையக்கூடாது.." என்று ஒரு குரல் பின்னாலிருந்து கேட்டது..

அசீரிய பாளயத்தில் ஒரு யூதப்பெண்

"அப்படியே நில்லுங்கள்" என்ற சத்தம் கேட்ட திசையை நோக்கித் திரும்பிப் பார்க்க.. அங்கே அசீரிய வீரர்களில் மூன்று பேர் நின்று கொண்டிருந்தனர்..

மூவரும் உயரமாயிருந்தார்கள்.

அவர்கள் கையில் அவர்னைவிட உயரமான ஈட்டிகள் இருந்தன. நிறைய சண்டைகளைப் பார்த்தவர்கள் என்பது நிற்கிற தோரணையிலேயே தெரிந்தது.

அடர்ந்த பழுப்பு நிறமாயிருந்தார்கள். நடுவில் நின்றவன் தாடி வளர்க்கப் பிரயாசப்பட்டு தோற்றிருந்தான்.

நடுவில் இருந்தவன் மற்ற இருவரையும் விலக்கிக் கொண்டு முன்பதாக வந்தான்.

அவன் முகம் இறுகிப் பாறை மாதிரி இருந்தது. பேசும்போது முகத்தின் தசைகள் இறுகி அதிகப்படியான கடுமையைக் காட்டின..

பெண்களிடம் பேசுகிறோம் என்கிற உணர்வே இல்லாமல் சற்றும் மென்மையில்லாமல் பேசினான்..

"நீங்கள் யார்?"

யூதித்தாளின் தைரியம் ஒருகணம் போய்விட்டு மறுபடியும் திரும்பி வந்தது. அவன் தன் கையிலிருந்த ஈட்டியை ஓங்கி தரையில் குத்தினான். கீழே பாறை இருந்தது போலிருக்கிறது 'ணங்' என்று சத்தம் எழும்பியது.

"கேட்டது காதில் விழவில்லை? நீங்கள் யார்? எங்கேயிருந்து வருகிறீர்கள்? எங்கே போகிறீர்கள்?"

"நா...நாங்கள் எபிரேயரின் குமாரத்திகள்.."

“ என்ன...?” பக்கவாட்டிலிருந்த இருவரும் முன்னால் வர முயற்சிக்க, நடுவிலிருந்தவன் தன் இடக்கையை நீட்டி அவர்களைத் தடுத்தான்.

" இது அசீரியரின் இராணுவம் என்பது தெரியாதா ? நாங்கள் உங்களை முற்றிகை போட்டிருக்கிறோம்.."

" அசீரியரின் பலமும் பராக்கிரமும், பிறந்த குழந்தை கூட அறியுமே...
நீங்கள் கால் வைத்த இடத்தில் எல்லாம் வெற்றியைத் தவிர வேறு எதையும் காண்பதில்லை என்பதும் பிரசித்தமாயிற்றே .."

யூதித்தாளின் வார்த்தைகள் அவனை சற்றே மகிழ்வித்தது. என்றாலும் அதை அவன் வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாமல், "அசீரியர்கள் புகழ் வார்த்தைக்கு மயங்குவதில்லை" என்றான்.

" இது புகழ் அல்ல..
உண்மை.."

" உன் பேச்சில் தந்திரம் தொனிக்கிறது..நீ யார் ? நாங்கள் உங்களை முற்றிகை போட்டிருக்கிறோம்.." என்றான் பக்கவாட்டில் நின்றவன்.

"தெரியும்..நீங்கள் இந்த தேசத்தின் மேல் அடையப் போகும் வெற்றி பற்றியும் தெரியும்.."

" தெரிந்தும் இங்கே வர உனக்கு என்ன துணிச்சல்...
அசீரியர்கள் இரக்கத்துக்குத் தூரமானவர்கள்..
வெற்றி ஒன்றே குறிக்கோளாகக் கொண்டவர்கள்..

யாதொரு மனிதனின் கதறலும் கெஞ்சதலும் அவர்கள் செவிகளில் விழுவதில்லை என்பது தெரியாதா?"

" இல்லை. நீங்கள் இரக்கமற்றவர்களைப் போல உங்களைக் காட்டிக் கொள்கிறீர்கள். ஆனால் உண்மையில் நீங்களும் மனிதாபிமானம் மிக்கவர்கள் தான்..

இல்லையென்றால் இத்தனை நாகரீகமாக எங்களிடம் பேசிக் கொண்டிருப்பீர்களா ?

இதுவே எங்கள் தேசத்தின் ஆண்கள் வந்திருந்தால் இந்நேரம் அவர்களை இப்படி விசாரித்துக் கொண்டிருப்பீர்களா என்ன ?”

அவள் புத்திசாலி என்று அவர்கள் கண்டுகொண்டார்கள்.
இவள் வித்தியாசமானவள்.

ஆனால் எதற்காக வந்திருக்கிறாள் என்பது தான் புரியவில்லை.

" உனக்கு என்ன வேண்டும் ?" என்றான் நடுவிலிருந்தவன்.

" நாங்கள் உங்கள் சேனைத் தலைவராகிய ஒலோபெர்னாஸைப் பார்க்க வேண்டும்.."

" என்ன.. ??" என்றார்கள் மூவரும் ஒருசேர..

கடவுளையே சிறை வைக்கும் ஓலோபெர்னாஸ்

வலதுபுறம் நின்றவன் சொன்னான்..

"ஓலோபெர்னாஸ் யார் என்று தெரியுமா?

கடவுளையே கூட சிறைவைக்கக் கூடியவர்.

பராக்கிரமசாலி..

எங்கள் வீரர்களே அவரைத் தனியே பார்க்க அஞ்சும் வண்ணம்
கொடூரம் நிறைந்தவர்.

எத்தனை சாதாரணமாகக் கேட்டுவிட்டீர்கள் ?

அவர் ஒரு சுத்த வீரர்.." என்றான்.

"சுத்த வீரராயிருப்பவர்கள் தங்கள் பராக்கிரமத்தை

குழந்தைகளிடமும் பெண்களிடமும் ஒருபோதும்

காட்டமாட்டார்கள்.நாங்கள் அவரைச் சந்திப்பது அவருக்கு
நன்மை செய்யவே.."

" பராக்கிரம தேவனின் நேரடி வாரிசான ஓலோபெர்னாசுக்கு

ஒரு பெண்ணின் மூலம் என்ன நன்மை கிடைத்துவிட முடியும் ?

நீங்கள் மரணத்தை விலைக்கு வாங்குகிறீர்கள்.."

" நீங்கள் பட்சிக்கும்படி உங்கள் கைகளில் இஸ்ரவேலர்கள்
ஒப்புக்கொடுக்கப்படப் போகிறார்கள்..

எனவே அவர்களுடன் இருப்பது தான் மரணத்தை விலைக்கு
வாங்கும் செயல்..

எனவே நாங்கள் அவர்களை விட்டு ஓடி வந்தோம்.நான் சத்திய
வார்த்தைகளைப் பேசும்படி உங்கள் சேனைத் தலைவர்
ஓலோபெர்னாஸை பார்க்க வேண்டும்.."

" அவரைப் பார்க்க உங்களுக்கு என்ன அவசியம் இருக்கிறது?

நீங்கள் தப்ப வேண்டுமானால் பாளையத்தில் யார் கண்ணிலும்

படாமல் பாளயத்திற்கு இடப்புறமாகவோ வலப்புறமாகவோ

சுற்றிக் கொண்டு எங்காவது ஓடிவிடுங்கள்..

நாங்கள் யாரையும் காணாதவர்கள் போல அனுப்பி விடுகிறோம்.

மற்றபடி எபிரேயரின் குமாரத்திகள் அசீரிய தளபதியைச் சந்திப்பது உசிதமல்ல.."

" அப்படியில்லை.நாங்கள் உங்கள் ஜனமாயிருந்து உங்களுக்கு எங்கள் தேசத்தில் பிரவேசிக்கவும், உங்கள் மனிதரில் ஒருவராவது ஒரு பிராணியாவது சாகாமல் அவர் இந்த மலைநாடு முழுவதையும் பிடித்துக் கொள்ளவும் நாங்கள் அவர் முன்பாகச் சென்று வழிகாட்டவும் தயாராயிருக்கிறோம்.

இதினிமித்தமே நாங்கள் சேனைத் தலைவரைப் பார்க்க விரும்புகிறோம்.." என்றாள் யூதித்.

நடுவிலிருந்தவன் தான் அவர்களில் தலைவன் போலிருந்தான்.தன் தலையை சாய்த்துக் கொண்டு அவளைக் கொஞ்ச நேரம் கூர்ந்து பார்த்தான்.அவனுக்கு அவள் மேல் நம்பிக்கை வந்திருக்கும் போலிருக்கிறது..

" நீ சொல்வது உண்மை என்றே தோன்றுகிறது. எங்கள் ஆண்டவனின் பராக்கிரமத்தை நீ புரிந்து கொண்டு எங்களுக்கு சுலபமாக வெற்றி கிடைக்கும்படி உதவ அக்கறைப்பட்டு இறங்கி வந்ததினிமித்தம் நீ இன்று உன் பிராணனை இரட்சித்துக் கொண்டாய்..

உடனே அவருடைய கூடாரத்துக்குப் போக ஏற்பாடு செய்கிறேன்.." என்றவன் திரும்பி தன் கைகளை பலமாகத் தட்டினான்.

அடுத்த வினாடியே அவனைச் சுற்றிலும் திமுதிமு என்று வீரர்கள் முளைத்தார்கள்.

ஓலோபெர்னாஸ் கூடாரத்தின் முன் யூதித்

சூழ்ந்து விட்ட எல்லார் கைகளிலும் ஈட்டி இருந்தது. எந்த நேரமும் யுத்தம் எதிர்பார்த்த மாதிரி கண்களில் பரபரப்புடன் இருந்தார்கள்.

தங்கள் வலது கையில் பிடித்திருந்த ஈட்டியை ஒன்று சொன்னாற்போல் ஓங்கித் தரையில் குத்தி, சாவி கொடுத்த பொம்மைகள் போல தலையைக் கவிழ்த்து நிமிர்த்தினார்கள்.

" பயப்படாதே.. இவர்கள் உன்னை அவரிடம் கொண்டு போய் சேர்ப்பார்கள். நீ அவருக்கு முன்பாக நிற்கும்போது பயப்படாமல் எங்களிடம் சொன்ன இவைகளையே அவரிடமும் பிசகாமல் சொல். அவர் நிச்சயமாய் உனக்கு நன்மை செய்வார்.." என்றவன் வீரர்கள் பக்கம் திரும்பி..

" உங்களில் நூறு பேர் மாத்திரம் புறப்பட்டு இவர்களுக்கு முன்னும் பின்னுமாக நடந்து, இவர்களை நம் சேனைத்தலைவரிடம் அழைத்துச் செல்லுங்கள்..

இவர்கள் அவரின் தயவு பெறச் சாத்தியம் இருப்பதால் அவர்களை கௌரவமாய் அழைத்துச் செல்லுங்கள்.." என்றான்.

அவர்கள் மறுபடியும் முன்னைப் போலவே சாவி கொடுத்த பொம்மைகள் மாதிரி ஈட்டியைத் தரையில் பாய்ச்சி தலையைச் சடக்கென்று தொங்கவிட்டு தாமதமின்றி நிமிர்த்தி, " உத்தரவு " என்றார்கள்.

வீரர்களின் தலைவன் கையைத் தட்டியதும், முதல் காவல் ஸ்தானத்து வீரர்களில் பலர் அரக்கப்பரக்க ஓடியதையும் கண்ட, பாளையத்திலிருந்த வீரர்கள் யாவரும் என்னவோ ஏதோ என்று ஒருமிக்க ஓடிவந்தார்கள்.

சிலர் அவசரத்தில் பாதரட்சைகளில் வாரைத் தொடுக்காமல் வெறுமனே அணிந்து கொண்டு ஓடிவந்தார்கள். சிலர் ஈட்டிகளை பின்புறமாகப் பிடித்திருந்தார்கள்.

எதோ அசம்பாவிதம் நடந்திருக்க வேண்டும் என்று அவர்களுக்குத் தோன்றியது. "என்ன...என்ன..." என்று ஒருவரை ஒருவர் கேட்டுக் கொண்டு வந்தார்கள்.

எதிரே நூறு வீரர்களுக்கு நடுவில் கம்பீரமாக வந்து கொண்டிருக்கும் யூதித்தையும், அல்மாத்தியாவையும் பார்த்தார்கள்.

யுத்தகளத்தில் பெண்களைப் பார்ப்பது அவர்களுக்கு புதுமையாகவும் குழப்பமாகவும் இருந்தது. இவர்கள் யார் ?

" யார் இவர்கள் ?"

" நம் ஆண்டவனைப் பார்க்க வந்திருக்கிறார்கள்.."
என்றவர்கள் சற்றே நிறுத்தி, "எதிரிகளின் நாட்டிலிருந்து.." என்றார்கள்.

சடாரென்று ஆச்சரியம் எல்லார் முகத்திலும் தாவியது.

எல்லாரும் ஒருகணம் அப்படியே தரித்து நின்று, "என்ன ?"
என்று நம்ப முடியாமல் பார்க்க,
யூதித்தாள் ஓலோபெர்னாஸின் கூடாரத்தின் முன்பாகப் போய் நின்றாள்..

பலமுள்ளவர்களுக்கு அறிவு குறைவோ ?

" நீ இங்கேயே நில்..

நாங்கள் போய் எங்கள் ஆண்டவனிடம் உத்தரவு பெற்று வருகிறோம்.." என்றபடி அவர்களைக் கூடாரத்தின் வாசலிலேயே நிற்க வைத்துவிட்டு வீரர்கள் மாத்திரம் உள்ளே போனார்கள்.

கூடாரத்தின் வெளியே நின்று கொண்டிருக்கிற யூதித்தையும் அல்மாத்தியாவையும் பார்க்க இன்னும் நிறைய வீரர்கள் சூழ்ந்து கொண்டனர்.

"இவர்களைப் போலொத்த சவுந்தர்யமான பெண்களை நாம் இதுவரை நுழைந்த தேசங்கள் எதிலேயும் கண்டதில்லை.."

"இவர்களின் அழகும் சவுந்தர்யமும் எனக்கு மகா ஆச்சர்யத்தை அளிக்கிறது.."

"ஒன்று நிச்சயம்.." "என்ன?"

"இப்படிப்பட்ட பெண்களைத் தங்களுக்குள் இருக்கப்பட்ட

தேசத்தை நாம் அசட்டையாக நினைக்கக் கூடாது.." "ஏன்?"

"அந்தத் தேசத்தாரில் ஒருவனையாவது மீதியாக வைக்கிறது விவேகமான செயல் அல்ல. அவர்களை விட்டு வைத்தோமானால் அவர்கள் பூமியனைத்தையும் வஞ்சிக்கிறவர்களாய் இருப்பார்களே!"

"உன்னுடைய கணக்கு எங்களுக்குப் புரியவில்லை. ஆனாலும் இந்தக் காரியத்தில் முடிவெடுக்க வேண்டியது நம்முடைய ஆண்டவனே அல்லாமல் நாமல்ல.."

அவர்கள் பேசிக் கொண்டது யூதித்தாளுக்கு பயத்தை உண்டாக்கியது. அவர்களைப் போலவே ஓலோபெர்னாசும் முடிவு செய்வானேயானால் தாங்கள் வந்தது இஸ்ரவேலுக்கு தீங்காக முடியும் என்பதில் சந்தேகமில்லை..

"பொதுவாகவே பலம் பொருந்தியவர்களுக்கு அறிவு குறைவாகத்தான் இருக்கும் என்பது எத்தனை உண்மை!" என்று தன் மனதிற்குள் நினைத்துக் கொண்டாள்.

"உன்னை உள்ளே வரச் சொல்கிறார்.." என்ற சப்தம் கேட்டு சிந்தனை கலைந்தாள்.

இதென்ன கூடாரமா தற்காலிக அரமனையா?

பெரிய பெரிய திரைச்சீலைகள் கட்டப்பட்டு மிகவும்
அழகாகத் தொங்கிக் கொண்டிருக்க, உள்ளே
விலையேறப்பெற்ற கட்டில் ஒன்றில் இளைப்பாறிக்
கொண்டிருந்தான் ஓலோபெர்னாஸ்..

யூதித்தாள் கூடாரத்தை சுற்றிலும் கவனித்தாள்.
முற்றுகையிட்டிருக்கிறவர்கள் தங்குவதற்கு அமைக்கப்பட்ட
தற்காலிக கூடாரம் போல் தோன்றவில்லை அது..

ஏதோ நிலையாக அங்கேயே தங்குவதற்கு திட்டமிட்டு
அமைக்கப்பட்ட மாதிரி அவ்வளவு நேர்த்தியாக இருந்தது
அந்தக் கூடாரம்..

யூதித்தாள் ஒன்றும் பேசாமல் அவர்களை மௌனமாய் பின்
தொடர்ந்தாள்..

"நில் !" என்பது போலச் செய்கை செய்த வீரன்,
திரைச்சீலையை விலக்கிக் கொண்டு தான் மாத்திரம் உள்ளே
நுழைந்து, "மேன்மை தங்கிய என் ஆண்டவனே, நாங்கள்
சொன்ன அந்தப் பெண்கள் வந்திருக்கிறார்கள்
இஸ்ரவேலிலிருந்து.." என்றான்.

திரைச்சீலைகள் மேலிருந்து கீழ்நோக்கி வழிந்து, வட்டமாய்
சுற்றி நிற்க அதன் உள்புறத்தில் வீரனும், கட்டிலில்
படுத்திருந்தவனும் பேசிக்கொள்வது நிழல்படம் போலத்
தெரிந்தது..

படுத்திருந்த நிழல் எழுந்தது. நின்று கொண்டிருந்த நிழல்
தலையைத் தாழ்த்தி வழிவிட்டது. எல்லாம் இங்கிருந்து
பார்க்க ஒரு பொம்மலாட்டம் மாதிரி தோன்றியது.

தளபதி எழுந்ததும், அவனைச் சுற்றிலும் இன்னும் ஏழெட்டு
மனித நிழல்கள் முளைத்தன.

எல்லாம் கைகளில் கைகளில் விளக்குகளைப்
பிடித்திருந்தார்கள்.

அவற்றைப் பற்ற வைக்க, திரைச்சீலை வட்டத்திற்குள்ளே
இப்போது கொஞ்சம் தெளிவாக மனிதர்கள் நிற்பது போலத்
தெரிந்தது.

அவன் வெளியே வரப்போவது தெரிந்தது. யூதித்தாள்
ஆயத்தமாகிக் கொண்டாள்..

திரைச்சீலைகள் விலக, அவர்கள் வெளியே
வந்தார்கள். ஒலோபெர்னாஸ் கம்பீரமாக முன்னே நடந்தான்.
சுற்றிலும் அவன் வேலையாட்கள் வெள்ளி விளக்குகளைக்
கையில் பிடித்துக் கொண்டு நேர்த்திக்கடன் செய்து
கொண்டவர்கள் மாதிரி நடந்து வந்தார்கள்.

யூதித்தாள் இன்னும் இரண்டடி அவனை நோக்கி முன்னே
நடந்தாள். வெள்ளி விளக்குகளிலிருந்து வந்த வெளிச்சம்
மேலே பட்டு அவள் இன்னும் அழகாகத் தோன்றினாள்..

ஒலோபெர்னாஸ் அவள் அழகைக் கண்டு ஒருகணம்
திகைத்துப் போனான்..

அவள் தளபதியைக் கண்டதும் சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து
அவனை நமஸ்கரித்தாள்.

அவள் விழுவதைப் பொறுக்க மாட்டாதவர்கள் போல
அவளைச் சுற்றி நின்ற வேலையாட்கள், உடனடியாக
அவளை ஒருபுறமும் பிடித்து தூக்கி நிறுத்தினார்கள்.

அவள் இருபுறமும் திரும்பி " நன்றி " என்றாள்.

அவளது நாகரீகமான பேச்சும் நடவடிக்கையும்
ஒலோபெர்னாசுக்குப் பிடித்திருந்தது.

அவன் இதுவரை பார்த்திருந்ததெல்லாம் முரட்டாட்டமான கல்தேயப் பெண்கள்.அல்லது பயந்து ஓடி ஒளிந்து கொள்ளும் கோழைப் பெண்கள் மாத்திரமே..

இப்படி ஒரு நாகரீகமும் அழகும் நிரம்பிய பெண்ணை முதன்முதலாகப் பார்ப்பதால் அவன் ஆச்சரியம் இன்னும் அதிகமாயிற்று.

தானும் அவளிடத்தில் நாகரீகமாகப் பேச வேண்டும் என்று தீர்மானித்துக் கொண்டான்..

" அவள் தன் வாயை ஞானம் விளங்கத் திறக்கிறாள்.."

" பெண்ணே ! திடன் கொள்..என்னையும் இங்குள்ள சூழ்நிலைகளையும் கண்டு பயப்படாதே..நான் யுத்தத்தில் முரடன் தான்.

பாரபட்சம் பாராதவன் தான்.என்றாலும் என் ஆண்டவனும் சர்வபூமிக்கும் ராஜாவுமாகிய நேபுகாத்தேச்சாரை சேவிக்க மனமுள்ள யாவருக்கும் நான் தீமை செய்ததில்லை..

மலைநாட்டினராகிய உங்கள் தேசத்தார் என்னையும் என் ராஜாவாகிய ஆண்டவனையும் அலட்சியம் செய்யாதிருந்தால் நான் அவர்களுக்கு விரோதமாக என் ஈட்டியை ஓங்கியிருக்க மாட்டேன்..

அவர்களுக்கு நேரிட்டிருக்கிற இந்தத் தீமை அவர்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே வருவித்துக் கொண்டது..

இப்போதும் பெண்ணே நீ அவர்களை விட்டு என்னிடம் ஓடி வந்தது உனக்குப் பாதுகாப்பாக முடியும்..உன்னை உயிரோடு பராமரிப்பது என்னுடைய கடமை.

ஒருவரும் உனக்கு இங்கே அநியாயம் செய்ய மாட்டார்கள்.."

" உமது அடியாளின் வார்த்தைகளை அங்கீகரித்து நான் உம்முடைய சமூகத்தில் பேச எனக்கு அனுமதி கொடும்.."

" நீ என்னிடம் சொல்ல விரும்புவது என்ன ?
தையியமாய்ச் சொல்.."

" நான் என் ஆண்டவனாகிய உம்மிடம் பொய்யான ஒன்றையும் சொல்ல மாட்டேன்.."

" உன் கண்களில் கபடமும் பொய்யும் இல்லை.நான் நம்புகிறேன்..சொல்.."

" உம் ஊழியக்காரியாகிய என் வார்த்தைகளை நீர் அங்கீகரிப்பீரானால் தேவன் உமக்காக காரியத்தை இலகுவாக்குவார்.உம்முடைய ஆலோசனைகளில் ஒன்றும் தப்பிப் போகவும் மாட்டாது.."

" உன் கூர்மையான ஞானமும்,புத்தியான உன் பேச்சும், நீ சொல்லும் எதுவும் தவறாகாது என்றே காட்டுகிறது.."

" பூமியனைத்துக்கும் ராஜாவாகிய நேபுகாத்நேச்சாரும் அவர் அனுப்பிய வல்லமை பொருந்திய அவரது தளபதியாகிய நீரும் செய்கிற உங்களுடைய பராக்கிரமங்களினாலே பூமியின் கீழெங்கும் மனிதர்கள் ராஜாவை சேவிப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை..

ஏனெனில் நாங்கள் உம்முடைய ஞானத்தையும் உம்முடைய மனதில் பிறந்த விவேகமும் புத்தியுமான யோசனைகளையும் கேள்விப்பட்டோம்..

இந்த ராஜ்யத்தில் நீர் ஒருவரே வீரதீரப் பராக்கிரமம் மிக்கவர் என்றும் அறிவில் வல்லவர் என்றும் யுத்தம் செய்வதில் அதிசயமானவர் என்றும் பிரசித்தமாகி இருக்கிறது.."

ஓலோபெர்னாசின் முகத்தில் பெருமை மின்னியது.உதட்டோரமாய் சிரித்துக் கொண்டான்..

தேவ நியமங்கள்

யூதித் தொடர்ந்து பேசினாள்..

" இது இப்படியிருக்க, என் ஆண்டவனே..அகியோர் என்பவன் உம்முடைய ஆலோசனைச் சங்கத்தில் பேசிய காரியம் இருக்கிறதே...அதை நாங்களும் கேள்விப்பட்டோம்.

" எப்படி ?"

" பெத்தாலியாவின் மனிதர்கள் அவனை உயிரோடு காத்தபடியினால் அவன், தான் உமக்கு முன்பாகப் பேசிய வார்த்தைகள் யாவற்றையும் ஒன்றுவிடாமல் அவர்களுக்கு அறிவித்தான்.."

" ம்..? அவன் பேசியது முட்டாள்தனமான வார்த்தைகள்.."

" அப்படியல்ல என் ஆண்டவனே..அவன் பேசிய வார்த்தைகளை அலட்சியம் செய்யாமல் மனதில் வைத்துக் கொள்ளும்..

அவை யாவும் உண்மையுள்ள வார்த்தைகள்.எங்கள் ஜாதியார் தங்கள் தேவனுக்கு விரோதமாகப் பாவம் செய்தாலொழிய அவர்கள் தண்டனைக்குள்ளாவதும் இல்லை..பட்டயம் அவர்களை மேற்கொள்ளுவதுமில்லை..

அவர்களைக் காக்கும் கர்த்தர் அவர்களைக் கைவிடுகிறதும்மில்லை.ஆனாலும் அவர்கள் தங்கள் தேவனுக்கு விசனமுட்டுகிறதினால் அவர்கள் பலவீனமடைகிறார்கள்.

இப்போதும் என் ஆண்டவனாகிய உம்முடைய பிரயாசமும் காரியமும் அவமாய்ப் போகாதபடிக்கும், மரணம் தீவிரமாய் அவர்களிடத்தில் வரும்படிக்கும் அவர்கள் செய்த பாவங்கள் அவர்களைப் பிடித்திருக்கிறது.."

" எதைக் கொண்டு சொல்லுகிறாய்?"

" இப்போதும் அவர்களுக்கு உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் பயன்படுத்தும் தண்ணீரெல்லாம் செலவழிந்து போயிருக்கிறது. கொடிய பஞ்சம் தேசத்தில் தலைவிரித்தாடுகிறது..

தங்கள் மிருகஜீவன்களில் எதையெல்லாம் புசிக்கக்கூடாது என்று நியாயப்பிரமாணத்தில் கர்த்தர் அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறாரோ அவையையெல்லாம் கூட அவர்கள் புசித்துத் தங்கள் பசியைப் போக்கிக் கொள்ளத் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள்.."

" அதினால் என்னவாகும்?"

" தேவன் விலக்கியவற்றைப் புசிப்பது தேவனை விசனமூட்டும் செய்கையல்லவா ?
இது தவிர, எருசலேமில் தேவனுடைய ஆலயத்தில் நிற்கிற ஆசாரியர்கள் மாத்திரமே புசிக்கத் தகுதியான தானியத்தின் முதற்பலனையும் திராட்சைரசம், எண்ணை ஆகிய இவற்றின் தசமபாகத்தையும் கூட இவர்கள் தங்களுக்கென்று செலவழிக்கத் துணிந்து விட்டார்கள்.."

" உங்கள் பாரம்பரியங்கள் சரிவர எனக்கு விளங்கவில்லை.."

" எங்கள் ஜனங்களில் ஒருவரும் தேவனுக்குரிய தசமபாகத்தை தங்களுக்கு பயன்படுத்தவும் ஆசாரியர்களுக்குரியதை தாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளவும் கூடாது.

இவ்வளவு ஏன், அவற்றை தங்கள் விரல்களினால் தொடக்கூடக் கூடாது.

எருசலேமில் இருக்கிற ஜனங்களும் இப்படிப்பட்ட பொல்லாப்பைச் செய்கிறபடியினால்,

அங்கேயிருக்கிற மூப்பர்கள் சங்கத்தில் இதற்கான உத்தரவைப் பெற இங்கிருந்து ஆட்களை அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.அங்கிருந்து உத்தரவு வந்தவுடனே இவர்கள் இந்தப் பொல்லாப்பை பகிரங்கமாய்ச் செய்வார்கள்.."

" இதில் எனக்கென்ன செய்தியிருக்கிறது ?"

" அவர்கள் தேவனுக்கு விரோதமாய் பாவம் செய்யும் அந்நாளில் தேவன் அவர்களை விட்டு விலகுவார்.அவர்கள் பலவீனமாவார்கள்..

அந்நாளில் தானே அவர்கள் உம்முடைய கையினாலே சங்கரிக்கப்படும்படி ஒப்புக் கொடுக்கப்படுவார்கள்.

அவர்கள் அழிவு உறுதி என்று நான் கண்டு கொண்டதினாலேயே நான் அவர்களைவிட்டு விலகி உம்மிடம் ஓடி வந்தேன்.பூமி எங்கும் கேட்போர் அதிசயிக்கும்படியான கிரியைகளை நீர் செய்யும் போது உம்மோடே நானும் வரும்படியாக தேவன் என்னை அனுப்பினார்.."

ஓலோபெர்னாசின் முகத்தை அவன் பார்க்க,அவன் அதிகமாய் சிந்தனை வசப்பட்டிருப்பது தெரிந்தது..

" என் ஆலோசனைகள் என் ஆண்டவனுக்கு உடன்பாடாய் இல்லையோ.. நீர் என்னை சந்தேகிக்கிறீரோ ?" என்றாள்.

சிந்தனையிலிருந்து விடுபட்ட ஓலோபெர்னாஸ்.."ம்ம்ம்...என்ன கேட்டாய் ? இல்லையில்லை. நான் உன்னை சந்தேகிக்கவில்லை..நீ சொல்வது சரி என்று தான் தோன்றுகிறது...

ஆனால் இது விஷயத்தில் நீ எங்களுக்கு எந்த விதத்தில் உதவ முடியும் ? யுத்தங்கள் வீரம் பொருந்திய ஆண்களுக்கே உரியது..பெண்களும் கோழைகளும் யுத்தங்களில் ஒன்றும் செய்ய இயலாதே..." என்றான்.

" நான் செய்வது யுத்தம் அல்ல.அதனினும் மேலான காரியம். கல்தேயருக்கு சுலபமாக வெற்றியைக் கொடுக்கும் காரியம்.என் ஆண்டவன் எனக்கு உத்தரவு தந்தால் நான் அதைச் சொல்லும்படி உம்மிடம் பேசட்டும்.."

ஓலோபெர்னாஸ்.." சொல்" என்றான்.

யூதித்தாள் தன் தொண்டையை செருமிக் கொண்டுபேச ஆரம்பித்தாள்

ஒருவரும் எதிர்்பேசவும் எதிர்நிற்கவும் கூடாத வாக்கையும் ஞானத்தையும் கொடுப்பேன்..

யூதித் பேசத் துவங்கினாள்..

" உமது அடியாளாகிய நான் தேவ பக்தியுள்ளவள்.இரவு பகலாய் என் தேவனாகிய கர்த்தரை நோக்கி வேண்டுகல் செய்கிறவள்.

இப்போதும் என் ஆண்டவனே, நான் உம்முடன் தங்கியிருந்து ஒவ்வொரு ராத்திரியிலும் வெளியில் புறப்பட்டு பள்ளத்தாக்கில் நின்று தேவனைப் பிரார்த்தித்து வருவேன்.."

ஓலோபெர்னாஸ் தன் இடுப்பில் கைகளைப் பதித்துக் கொண்டு தலையை சற்றே சாய்த்து அவளைக் கூர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அது அவள் சொல்வதை அவன் விளங்கிக் கொள்ள முயற்சிப்பது போல இருந்தது.

" இஸ்ரவேலர்கள் தேவனுக்கு விரோதமான பாவக்கிரியைகளை செய்த உடன் தானே தேவன் அதை எனக்கு வெளிப்படுத்துவார்.."

" எப்படி இத்தனை நிச்சயமாகச் சொல்கிறாய் ?"

" இதுவரை பல சம்பவங்களில் கர்த்தர் எனக்கு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்..அவைகளில் ஒன்றும் நடக்காமல் பிசகிப்போனதில்லை.."

" தேவன் அவ்விதம் வெளிப்படுத்தினவுடனே, நான் உடனே உம்மிடம் வந்து அதை உமக்கு அறிவிப்பேன்..அப்பொழுது நீர் உம்முடைய சர்வசேனைகளுடன் புறப்பட்டு தேசத்திற்குள் போகையில் ஒருவனும் உமக்கு முன்பாக நிற்க மாட்டான்.."

பின்பு எருசலேமின் எதிராகப் போய்ச் சேருமட்டும் நான் யூதேயாவின் நடுவரைக்கும் உம்மைக் கூட்டிக் கொண்டு போய் உம்முடைய ஆசனத்தை எருசலேமின் மேல் வைப்பேன்..நீர் அவர்களை மேய்ப்பனில்லாத ஆடுகளைப் போல ஓட்டிக் கொண்டு போவீர்.."

" நிச்சயமாகவே இது நடக்குமா ?"

" பரலோகத்தின் தேவன் எனக்குத் தந்தருளியிருக்கிற முன்னறிவினாலே இது எனக்குத் தெரிய வந்தது..உடனே உமக்கு அறிவிக்க அனுப்பப்பட்டு வந்தேன்.."

ஓலோபெர்னாஸ் தான் நின்ற நிலையிலேயே கண்களை மாத்திரம் மூடி தன் தலையை மேலும் கீழுமாக ஆட்டிக் கொண்டான்..

அவனுக்கு அவன் சொன்ன காரியங்கள் யாவும் வெகு பிரியமாய் இருந்தது..

" நீ சொல்வது யாதொன்றும் பிழையில்லை..எல்லாமே நடக்கும்..உன் வாக்கு அதை உறுதிப்படுத்துகிறது.."

உடனே அவன் ஊழியக்காரர் யாவரும் அவள் சொன்னதை பலமாய் சம்மதித்து தலையை ஆட்டிக் கொண்டார்கள்.

"இவள் ஞானம் அதிசயமாயிருக்கிறது.பூமியின் ஒருமுனை தொடங்கி மறுமுனை மட்டும் இவளைப் போல முக சவுந்தர்யத்திலும் வாக்கு வல்லமையிலும் சிறந்த பெண் யாருமில்லை " என்று சொல்லிக் கொண்டார்கள்.

ஓலோபெர்னாஸ் அவளைப் பார்த்து.."நாங்கள் பலமடையத் தக்கதாகவும் எங்கள் ஆண்டவனை அலட்சியம் பண்ணியவர்களுக்கு அழிவு வரவும், உன்னை ஜனங்களுக்கு முன்பாக எங்களிடத்தில் அனுப்பியதால் தேவன் எங்களுக்கு நன்மை செய்தார்..

நீயோ முக அழகுள்ளவளும் வார்த்தையில் ஞானமுள்ளவளுமாய் இருக்கிறாய்..நீ சொன்னபடியே செய்வாயாகில்,உன் தேவன் என் தேவனாயிருப்பார்..நீ நேபுகாத்நேச்சாரின் அரண்மனையிலேயே வாசம் செய்து பிரஸ்தாபமடைவாய்.." என்றான்.

"அது என் பாக்கியம்.."

"யாரங்கே.."கையைச் சொடுக்கினான்.
அவன் கை சொடுக்குவதே கைதட்டுகிற மாதிரி ஒலித்தது.

முதல் நாள் இரவு அசீரிய பாளையத்தில்..

சேவகர்கள் யூதித்தானை கூடாரத்தின் உள் வழியாக அழைத்துச் சென்று ஓலோபெர்னாஸின் கூடாரத்துக்கு உபகூடாரம் மாதிரி இருந்த இன்னொரு கூடாரத்திற்குள் கொண்டு போய் விட்டு.."இது தான் நீங்கள் தங்கப் போகும் கூடாரம்.எங்கள் எஜமான் கூடாரம் போன்றே சிறந்த வசதிகள் உடையது.." என்று மிகுந்த பக்தி வினயத்தோடு சொன்னார்கள்.

" சரி நீங்கள் போகலாம்.."

" உங்கள் தேவை எதுவாய் இருந்தாலும் கை சொடுக்கினால் வருவோம்.." என்றார்கள்.

இவர்களை அழைக்க ஓலோபெர்னாஸ் அளவுக்கு கைசொடுக்க முடியுமா என்ன என்று சிந்தித்து, " எதுவும் தேவையானால் கைதட்டுகிறோம்.." என்றாள்.

அவர்கள் போன பின்பு யூதித்தாள் கூடாரத்தை சுற்றிலும் கவனித்தாள்.

மிக நேர்த்தியாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது அந்தக் கூடாரம்.

வலது மூலையில் கட்டில் அமைத்து அதைச் சுற்றிலும் மெல்லிய தொங்கு திரைகள் மேலிருந்து கீழாக வழிந்திருந்தன. நறுமணப்புகை வழியும் மண்ணாலான அலங்கார ஜாடிகள் மூலையில் நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. எல்லாமே திட்டமிட்டு வெகு நேர்த்தியாக இருந்தது.

யூதித்தாளுக்கு ஆயாசமாய் இருந்தது.

மலையிலிருந்து இறங்கி வந்தது, கால்நடையாகக் கல்தேயர்களின் கூடாரத்தை வந்தடைந்தது, எல்லாமே அவளுக்கு ஆயாசத்தைத் தந்திருந்தது.

தன் காரியத்தில் பாதி வெற்றியடைந்திருப்பதாகத் தோன்றியது.

இனிமேலும் தொடர்ந்து வெற்றி கிடைக்குமா என்பது பொறுத்திருந்து பார்த்தால் தான் தெரியும். எனினும், அவள் தன் தேவனை வெகுவாக நம்பியதால், திடமாகத் தன் காரியம் வெற்றியடையும் என்று விசுவாசித்தாள்..

கூடாரத்தினுள் சென்று கட்டிலில் படுத்து தன் களைப்பு தீர நித்திரை செய்தாள். அவள் விழிப்படைந்து எழுந்த போது அது கிழக்கு வெளுக்கும் ஜாமத்திற்கு முந்தின ஜாமமாயிருந்தது.

எழுந்து தன்னை வெளியே புறப்படுகிறவள் போல ஆயத்தம் செய்து கொண்டாள். தன் கைகளைத் தட்டினாள். அதற்காகவே காத்திருந்தது போல இரண்டு காவலாளிகள் வந்து அவள் முன்பாக வந்து பணிந்து, "உத்தரவு" என்றார்கள்.

"நான் நம்முடைய ஆண்டவனாகிய ஒலோபெர்னாஸை உடனடியாகப் பார்க்க வேண்டும்.."

"இந்த நேரத்திலேயா ? அவர் நித்திரையாயிருக்கும் சமயமாயிற்றே.."

"இல்லை.. அவசரம் அவரைப் பார்க்க வேண்டும்.."

"இங்கே உங்களுக்கு ஏதாவது அசௌகரியம் ?"

"இல்லை.

அப்படியிருந்தால் நான் அவரைப் பார்க்க வேண்டியதில்லை. உங்களிடமே சொல்லியிருப்பேன். இது வேறு விஷயம்.."

அவர்கள் அவளை அழைத்துக் கொண்டு ஒலோபெர்னாசின் கூடாரத்திற்கு சென்றார்கள். வாசலில் அரைத் தூக்கத்திலிருந்த காவலாளிகள் திடுக்கிட்டு, "என்ன" என்றார்கள்.

"பயப்படும்படி ஒன்றுமில்லை. நாம் நம் ஆண்டவனாகிய ஒலோபெர்னாஸைப் பார்க்க வேண்டும்.."

"அவர் வெகுவான நித்திரையில் இருப்பது வழக்கம்.."

" தெரியும்..இருந்தாலும் நீங்கள் உள்ளே சென்று எனக்காக அவரிடம் ஒரு காரியத்தில் உத்தரவு பெற்று வரவேண்டும்."

" என்ன ?"

" நான் வெளியே சென்று ஜெபிக்கும்படி என் ஆண்டவனிடம் எனக்கு அனுமதி கேட்க வேண்டும்.."

" நீங்கள் உங்கள் கூடாரத்துக்குப் போங்கள்..நாங்கள் அவரிடம் இதுபற்றி கேட்டு வந்து தகவல் தருகிறோம்.."

காவலர்கள் உள்ளறைக்குச் சென்றார்கள்..ஓலோபெர்னாசிடம்.." யூதித் ஒரு விண்ணப்பம் வைத்திருக்கிறாள்.." என்றார்கள்.

"சொல்லுங்கள்.."

" தான் வெளியே புறப்பட்டுச் சென்று அதிகாலையில் ஜெபம் பண்ண உத்தரவாக வேண்டும் என்கிறாள்.."

ஓலோபெர்னாஸ் சற்று நேரம் யோசித்தான். காவலாளி சற்று குனிந்து, " அவள் ஒரு வேளை தன் தேசத்தாருக்கு ஒன்று அனுப்புகிறாளோ ?" என்றான்.

" அப்படியிருக்க வாய்ப்பில்லை..அவளைத் தடை செய்ய வேண்டாம்..அவள் விரும்புகிற நாட்கள் எல்லாம் அவள் வெளியே சென்று ஜெபித்துவர அனுமதியுங்கள்.."

" உத்தரவு.." என்றபடி காவலாளி விலகினான்.

யூதித், காவலாள் ஓலோபெர்னாஸ் கூடாரத்திலிருந்து வெளியே வருவதைக் கவனித்தாள்..அவளுக்கு நிச்சயமாய்த் தெரிந்திருந்தது..நிச்சயம் தன்னுடைய வேண்டுகோளை அவன் நிராகரிக்க மாட்டான்.

காவலாளி அவள் முன்பாக வந்து நின்று .." நீங்கள் வெளியே சென்று ஜெபிக்க தளபதி அனுமதி அளித்துவிட்டார்.." என்றபடி தலை வணங்கினான்.

– வரப்போகும் ஆபத்து பற்றித் தெரியாமலேயே !!

" பாகோவாஸ் "

தொடர்ந்து மூன்று நாட்கள் யூதித்தாள் பாளையத்தில் தங்கியிருந்து, தினசரி ராத்திரியானதும் பெத்தூலியாவின் பள்ளத்தாக்கின் வெளியில் போய் அங்கிருக்கும் நீரூற்றில் ஸ்நானம் பண்ணிவர ஆரம்பித்தாள்.

அப்படி அவள் திரும்பி வரும் ஒவ்வொரு நாளும் சற்று தரித்திருந்து அங்கேயே முழங்கால்படியிட்டு தன் தேவன் தன்னை வழிநடத்தும்படி ஜெபம் பண்ணி வந்தாள்.

நான்காம் நாள் அவள் ஜெபம் கேட்கப்பட்டது.

அன்று ஒலோபெர்னாஸ் கொஞ்சம் உற்சாகமாயிருந்தான்.திடீரென்று அவனுக்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது.
தன்னுடைய காரியதரிசியாகிய இருந்த " பாகோவாசை "

" பாகோவாஸ்..என் மனம் சற்றுக் குதூகலமாயிருக்கிறது."

" முற்றுகை முடியப்போவதும் சுலபமாய் நமக்கு வெற்றி கிடைக்கப்போவதும் காரணமாயிருக்கலாம்.."

" இருக்கலாம்..

இருக்கலாம்.." என்று பலமாகத் தலையாட்டிக் கொண்டான்.

" பாகோவாஸ்..இந்தக் குதூகலத்தை என்னுடைய தனிப்பட்ட காரியங்களுக்காக ஊழியக்காரர் யாவருடன் பகிர்ந்து கொண்டாட விரும்புகிறேன்.."

"தாராளமாய்ச் செய்யலாம் பிரபு.."

"ஆனால் இதற்கு நம்முடன் இருக்கும் யாவரையும் அழைத்துவிட வேண்டாம். என்னுடைய தனிப்பட்ட ஊழியர்கள் மாத்திரம் விருந்துக்கு வந்தால் போதும். விருந்தும் வழக்கம் போலவே இருக்கட்டும்.."
என்று கட்டை விரலை உயர்த்திக் காட்டினான்.

"உடனடியாக ஏற்பாடு செய்து விடுகிறேன்.."

"சற்றுப் பொறு..நாம் விருந்து கொண்டாடுவதை இந்த யூதப் பெண்கள் கண்டிருப்பார்களா? நம்முடைய ஆடம்பரமான விருந்து வைபவங்கள் நிச்சயமாகவே அவர்களைக் கவரும்.."

"அவர்கள் நம்முடைய உணவையே ஏற்க மறுத்துவிட்டு தாங்கள் கொண்டு வந்தவைகளையே விடாப்பிடியாக புசித்து வருகிறார்களே..அவர்கள் விருந்தில் எப்படிப் பங்கேற்பார்கள்?"

"பங்கேற்க வேண்டும்.

பாகோவாஸ்.. அவர்களை நீ சென்று சம்மதிக்க வைக்க வேண்டும்..நாம் அவர்களை அசீரிய பாரம்பரியங்களை ஏற்க வைத்து, நேபுகாத்தேச்சாரின் அரண்மனைக்கு கொண்டு போகாவிட்டால் நம் மரியாதை என்னாவது?"

"முயற்சிக்கிறேன்.."

பாகோவாஸ் யூதித்தின் கூடாரத்திற்குள் சென்ற போது, அவள் அப்பொழுது தான் தன் காலை ஜெபத்தை முடித்திருந்தாள்.

"மன்னிக்க வேண்டும். தொந்தரவு செய்து விட்டேன்.."

"வரவேண்டும்..மகா கனம் பொருந்திய என் ஆண்டவனின் காரியக்காரர் இங்கே வந்ததில் ஏதும் விசேஷமான செய்தியிருக்கிறதா?"

"இங்கே உங்கள் சௌகரியங்கள் எல்லாம் எப்படி இருக்கிறது என்று விசாரித்துப் போக வந்தேன்.."

"சௌகரியத்திற்கு ஒரு குறையுமில்லை.நாங்கள் எங்கள் தேசத்தில் இருந்ததைவிட சந்தோஷமாய் இருக்கிறோம்.."

"மிக்க மகிழ்ச்சி.நான் இன்னொரு காரியமாகவும் வந்தேன்."

"என்ன ?"

"மேன்மைதங்கிய தளபதி ஓலோபெர்னாஸ் இன்று ஒரு விருந்துக்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்.விருந்து யாவருக்குமானது அல்ல.மிகவும் முக்கியமான சிலருக்கு மாத்திரமே ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்..நீங்களும் அதில் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்.."

"நீங்கள் என் ஆண்டவனிடத்தில் வந்து அவர் சமூகத்தில் கனம் பெற்று மகிழ்ச்சியாய் எங்களோடு கூடத் திராட்சைரசத்தை பானம் பண்ணவும் நேபுகாத்நேச்சாரின் அரண்மனையிலிருக்கிற அசீரியரின் குமாரத்திகளில் ஒருத்தியைப் போல இன்றைக்கு நீங்களும் ஆகவும் சந்தர்ப்பம் வாய்த்திருக்கிறது..பயந்து தடை சொல்லிவிட வேண்டாம்.."

"என் ஆண்டவனிடத்தில் எதிர்த்துப் பேச நான் எம்மாத்திரம் ?"

"அப்படியானால்.."

"அவர் கண்களுக்கு நலமானது எதுவோ அதை நான் உடனே செய்யச் சித்தமாயிருக்கிறேன்.இதுவே எனக்கு நான் சாகிற நாள் மட்டும் சந்தோஷமாயிருக்கும்.."

பாகோவாஸ் வந்து சொன்னபோது ஓலோபெர்னாஸுக்கு தன் காதுகளையே நம்ப முடியவில்லை.

"அசீரியாவின் பெருமைகளை வெளிப்படுத்தும் விதமாக விருந்து அமையட்டும்.." என்றான்.

அசீரிய விருந்து

யூதித் அன்றிரவு நடக்கப் போகும் விருந்துக்குத் தன்னை ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டாள். அவள் மனம் பதட்டத்தால் நிறைந்திருந்தது.

கர்த்தர் இன்றைக்கு எப்படியாவது தனக்கு உதவி செய்யும்படி சமயம் வாய்க்கச் செய்ய வேண்டும்.. அப்படி இல்லாவிட்டால் தான் ஒரு வேளை அவமானமடைய நேரிட்டாலும் நேரிடலாம்..

அதிகமான ஜெபத்துடன் ஆயத்தமானாள்.

சாயங்காலமானபோது அவள் எழுந்து தன்னை விலையுயர்ந்த தன்னுடைய ஆடைகளால் அலங்கரித்துக் கொண்டாள்.

தன்னுடன் கொண்டு வந்திருந்த ஆபரணங்களை அணிந்து கொண்டாள்.

" அல்மாத்தியா.."

" அம்மா.."

" நீ முன்பாக ஒலோபெர்னாவின் கூடாரத்திற்குப் போய் நான் அமர்வதற்காக நான் பயன்படுத்தும் ஆட்டு ரோமத்திலான கம்பளிகளை விரித்து ஆயத்துப்படுத்து.."

" நாம் கடந்து வந்து இன்று வரை ஒன்றும் முன்னேற்றமான காரியங்கள் நடக்கவில்லை. எனக்கென்னவோ பயமாயிருக்கிறது.."

கர்த்தர் நம்மையும், பின்பு நம் இனத்தார் யாவரையும் இவர்கள் கையில் ஒப்புக்கொடுக்கச் சித்தமாயிருக்கிறாரோ ?"

என்றாள் அல்மாத்தியாள்.

" பயப்படாதே..உன் விசுவாசத்தைத் தளரவிடாதே..
கர்த்தர் தம் ஜனங்களைக் கைவிடுகிறதில்லை.
இது இறுதியில் நமக்கு ஜெயமாகவே முடியும்.."

அல்மாத்தியாள் தங்கள் கூடாரத்திலிருந்த விலையுயர்ந்த
கம்பளிகளை எடுத்துக் கொண்டு ஓலோபெர்னாசின்
கூடாரத்திற்குப் போய் அவன் ஆசனத்தின் முன்பாக அதை
விரித்தாள்.

சற்றைக்கெல்லாம் யூதித் வந்து தன் இருக்கையில் அமர்ந்து
கொண்டாள்.

யூதித்தானைக் கண்டபோது ஓலோபெர்னாஸ் மிகவும்
அதிகமாய் மகிழ்ச்சியடைந்தான்.

அவன் அவனைக் கண்ட நாள் முதலாக அவள் மீது அதிகமான
ஆசை வைத்திருந்தான்.இன்றைக்கு அவளைத் தங்கள் விருந்தில்
அதிகமாகக் குடிக்கப் பண்ணி தன் விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக்
கொள்ளத் திட்டம் செய்திருந்தான்..

" யூதித்தாளே..நீ எங்களோடே பானம் பண்ணி, எங்களைப்
போலவே சந்தோஷமாயிரு.."

" மேன்மை தங்கிய நேபுகாத்நேச்சாரின் நம்பிக்கைக்குரிய
தளபதியான தங்களுடன் நாங்களும் சமமாக அமர்ந்து
விருந்துண்ண வாய்த்ததே என் வாழ்வின் பெரும் பாக்கியமாகக்
கருதுகிறேன்."

" இதிலும் பெரிய பாக்கியங்களை எல்லாம் உன் தேவன்
உனக்கு எங்கள் தேசத்தில் வைத்திருக்கிறார். நீ மெய்யாகவே
மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறாயா ?"

" நான் பிறந்தது முதல் எந்த நாளிலும் இது போல நான்
மகிழ்ச்சியாய் இருந்ததே இல்லை.."

" நானும் பிறந்தது முதல் இது நாள் வரையிலும் குடித்திராத
அளவுக்குக் குடித்து என் மகிழ்ச்சியை இரட்டிப்பாக்குவேன்.."

என்றபடி ஓலோபெர்னாஸ் தன் எதிரேயிருந்த ஓரடி உயரமுள்ள மது ஜாடிகளைத் தன் பக்கமாக இழுத்து வைத்துக் கொண்டான்..

" கிண்ணங்களில் பருகுவது என் போன்ற வீரர்களுக்குத் தகுதியல்ல.." என்றபடி ஜாடியை உயர்த்தி அப்படியே தன் வாயில் கவிழ்த்துக் கொண்டான்..

யூதித் தன் தாதி தனக்கென்று ஆயத்தம்பண்ணி வைத்த உணவு வகைகளைத் தன் முன்பாக எடுத்து வைத்துக்கொண்டு புசிக்க ஆரம்பித்தான்.

ஓலோபெர்னாஸ் இன்னும் இன்னும் என்று முழுகிப் போகிற அளவுக்குக் குடித்துக் கொண்டே இருந்தான்..

தன் சாய்வான இருக்கையில் ஏறத்தாழ படுத்திருப்பது போல சரிந்திருந்தான்.எதிரே திரைச்சீலையைப் பார்த்து " பாகோவாஸ்.." என்றான்.

" ஆண்டவனே நான் இங்கே இருக்கிறேன்.." என்றபடி பாகோவாஸ் எழுந்து வந்து அவன் அருகில் அமர்ந்தான்.

ஓலோபெர்னாஸ் தன் குரலைத் தாழ்த்திக் கொண்டு.." விருந்து நேரம் முழுமையும், வந்திருக்கும் நம் வேலையாட்கள் இங்கிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை..

அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு போய் அவரவர் கூடாரத்தில் இருக்கும்படி அனுப்பிவிடு..யூதித் மாத்திரம் இங்கிருக்கட்டும். நீஎன் கூடாரத்தை வெளிப்புறமாய் அடைத்துப் போட்டுவிட்டுப் போ..நான்..மகிழ்ச்சியாய் இருக்க வேண்டும்.. புரிந்ததா?" என்றான்.

" புரிகிறது பிரபு.." என்றபடி தலையைத் தாழ்த்தி விடைபெற்றான் பாகோவாஸ்.

பாகோவாஸ் யூதித் இருந்த இடத்தைத் தாண்டும் போது, யூதித் அவனை நிறுத்தினாள்..

கர்த்தர் (ஓலோபெர்னாசை)
உன் கையில் ஒப்புக்கொடுக்கும்
நாள் இதுவே.. (நியா 4:14)

பாகோவாஸை நிறுத்திய யூதித் சொன்னாள்..

"பாகோவாஸ்..விருந்து மற்றும் கேளிக்கைகளினால் நான் வழக்கமாய் செய்து வரும் என் கடமைகளை மறக்க முடியாது.

நான் எப்போதும் செல்வது போலவே இன்றும் பின்னிரவில் பாளையத்துக்கு வெளியே சென்று ஜெபிக்க வேண்டும்.எனவே வழக்கம் போலவே நான் புறப்பட்டுச் செல்லும் நேரத்தில் கூடாரத்தின் வெளியே காத்திருக்கும்படிக்கு என் தாதிக்கும் சொல்லிவிடு.."

" உனக்குத் தடை ஒன்றுமில்லை.நீ வழக்கமாகச் செல்வதைப் போலவே பாளையத்தின் வெளியே போய் உன் தேவனைத் தொழுது கொள்ளலாம்..நீ சந்தோஷமாயிரு..உன் தேவன் உன்னை உயர்த்தச் சித்தமாகி விட்டார்.."

சற்றைக்கெல்லாம் கூடாரத்தில் ஒருவருமில்லை.யாவரும் அவரவர் கூடாரங்களுக்குச் சென்று விட்டார்கள்.இன்று அவர்கள் பருகியிருந்த காட்டமான மது அவர்களை உறக்கத்தின் உச்சிக்கே இழுத்துச் சென்றது..

சிலர் மாத்திரம் தங்கள் கூடாரங்களில் சன்னமாகப் புலம்பிக் கொண்டு தனியே பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். சற்றைக்கெல்லாம் அவர்களும் ஓய்ந்து விட்டார்கள்..

ஓலோபெர்னாசின் கூடாரத்தில் ஓலோபெர்னாகும் யூதித்தும் மாத்திரம் தனித்திருந்தார்கள்.

மதுபான வெறி உச்சத்திற்குப் போயிருந்ததால்,ஓலோபெர்னாஸ் கட்டிலின் மேல் விழுந்து கிடந்தான்.அவன் தலையும் கைகளும் கட்டிலுக்கு வெளியே தொங்கிக் கொண்டிருந்தது.

இரண்டு மூன்று முறை விக்கல் எடுத்தான்.
காற்றிலே யாருக்கோ குழப்பமாக உத்தரவிட்டான்.நேபு
மன்னருக்கு வணக்கம் செலுத்தினான்..

கருவிழிகள் இரண்டும் மூக்கை ஒட்டிக்கொண்டு நிற்க,தன்
கண்ணை இரண்டு மூன்று முறை திறந்து பார்த்தான்.
புறங்கையை ஊன்றிக் கொண்டு கட்டிலில் இருந்து எழ
முயற்சித்தான்.கடைசியில் மறுபடியும் மல்லாந்து கட்டிலில்
விழுந்து விட்டான்..

சற்றைக்கெல்லாம் பேச்சு மூச்சில்லாமல் போதையின் சிகரம்
தொட்டான்.ஏற்றிக் கொண்ட சரக்கு அப்படி..

கூடாரத்தின் ஓரத்தில் நின்று யாவற்றையும் கவனித்துக்
கொண்டிருந்த யூதித், மெல்ல தன் இடத்தை விட்டு எழுந்தாள்.

கூடாரத்தை ஒரு முறை சுற்றும் முற்றும் பார்த்துக்
கொண்டாள்.உள் அறைத் திரையை விலக்கி உள்ளே
யாராவது விட்டுப்போன ஆட்கள் இருக்கிறார்களா என்று
பார்த்தாள்..ஒருவருமில்லை.

கூடாரத்தின் கதவைப் பார்த்தாள்.அடைத்திருந்தது..

ஓலோபெர்னாசின் கட்டிலருகே மெல்ல வந்து
நின்றாள்.அவன் தலைமாட்டில் நின்று கொண்டு தன்
தேவனை நோக்கி ஜெபித்தாள்..

" சர்வ வல்லமையுள்ள தேவனே, எருசலேம் மேன்மை
அடையும்படி என் கைகளினால் இன்றைக்கு நீர் செய்யப்
போகும் என் கிரியைகளைக் கண்ணோக்கிப் பாரும்..உம்
சுதந்திரத்திற்கு சகாயம் பண்ணவும், எங்கள் சத்துருக்கள்
அழியவும் நான் ஆலோசித்த என் காரியங்கள் வாய்க்கவும்
வேளை வந்ததே..நன்றி.."

யூதித்தாள் நிதானமாய் ஜெபித்து முடித்து கண்ணைத் திறந்து

பார்த்தாள்.ஒலோபெர்னிசின் தலைப் புறமாக
வைக்கப்பட்டிருந்த அவன் உடைவாளைத் தன் கையிலே
எடுத்துக் கொண்டாள்..

யூதித்தாள் கட்டிலண்டையில் வந்து ஒரு கணம்
ஒலோபெர்னாளைப் பார்த்தாள்.அவன் நிர்ச்சலனமாய்
அசைவற்றுக் கிடந்தான்.

தன் கையிலிருந்த உடைவாளை ஓங்கினாள்.ஒரு கணம்
திகைத்தாள்.

தனியொரு ஆளாய் இவனைக் கொன்றுவிட முடியுமா ?
இதுவரை யாரும் கொலையுண்கிற காட்சியைக்கூட அவள்
கண்டதில்லை.ஒருவேளை அவனை முழுவதுமாக கொல்ல
முடியாமல் போய்விட்டால் நிலைமை என்னவாகும் ?

ஒரு கணம் தான்..பின் தன்னைத் திடப்படுத்திக்
கொண்டாள்.இதுவரை உதவி செய்த தேவன் இனிமேலா
கைவிட்டு விடுவார் ?

எங்கிருந்தோ ஒரு புதிய விசுவாசம் அவளுக்குள்
ஊற்றெடுத்தது.இனி இரண்டொரு விநாடிகள்
தான்.இஸ்ரவேலுக்கு மீட்பு வந்து விடும்.
தாமதிக்கக்கூடாது..

நிலைகுலைந்து கிடந்த அவன் தலைமயிரைப் பிடித்து
தலையை மாத்திரம் வாகாகத் தூக்கிக் கொண்டாள்.தன்
தலையை நிமிர்த்தி ஜெபித்தாள்..கர்த்தாவே, என்னை
பெலப்படுத்தும்.."

எங்கிருந்து தான் அவளுக்குள் பலம் வந்ததோ..தன்
கையிலிருந்த உடைவாளால் அவன் கழுத்தில் பலமாய்
வெட்டினாள்..

" களக்.." என்று ஒரு சப்தம் மாத்திரம் அவனிடமிருந்து
கேட்டது. பளிச் என்று இரத்தம் சுற்றிலும் சிதறியது.திரைச்
சீலைகளில் இரத்தம் சிதறிக் கோலமிட்டது.

அவன் சரீரம் ஒரு முறை மேலெழும்பிக்
கீழிறங்கியது.கைகளும் கால்களும் விலுக் விலுக் என்று
இரண்டு மூன்று முறை உதறிக் கொண்டன.

யூதித்தாள் இரண்டாம் முறையும் அவன் கழுத்தில்
வெட்டினாள். அவன் துடிப்பு முற்றுமாய் நின்று விட்டது.

தேசங்களை பயமுறுத்திய ஒலோபெர்னாஸ் சுலபமாய்
செத்துப் போனான்..

தன் கையிலிருந்த வாளால் அவன் கழுத்தைத் தனியாய்
அறுத்தெடுத்தாள்.தனியாய்க் கிடந்த உடலைக் கட்டிலை
விட்டு புரட்டிக் கீழே தள்ளினாள்.

கட்டிலுக்கு மேல் மூடியிருந்த திரைச்சீலையை, அது
கட்டியிருந்த கட்டிலின் காலிலிருந்து அவிழ்த்து எடுத்துக்
கொண்டாள்.

தன் வஸ்திரத்தில் எங்காவது இரத்தக்கறை தெரிகிறதா
என்று ஒரு முறை பார்த்துக் கொண்டாள்.இல்லை..

கூடாரத்தின் முகப்புப் பகுதிக்கு வந்தாள்.
ஒருவரும் இல்லை.
வெளியே யாராவது இருப்பார்களோ என்று சந்தேகத்துடன்
கூடாரத்தின் முகப்புத் துணியை விலக்கிக் கொண்டு
தலையை மாத்திரம் வெளியே நீட்டிப் பார்த்தாள்..

வெளியிலிருந்த கூடாரங்களில் யாரும் உணர்வுடன்
இருப்பதாகப் படவில்லை.ஏற்றிக் கொண்ட சரக்கின் வீரியம்
குறைய இன்னும் இரண்டொரு மணிநேரமாவது ஆகும்..

வீதி முழுவதும் கப்சிப் என்று இருந்தது.யாரோ ஒரு வீரன்
பலமாக இருமி அதைத் தொடர்ந்து வாந்தி பண்ணும் சத்தம்
கேட்டது.இரண்டொரு கூடார வாசல்களில் மாத்திரம்
நாலைந்து வீரர்கள் கவிழ்ந்தும் மல்லாந்தும்
சொரணையற்றுக் கிடந்தார்கள்.இனி பயமில்லை.

யூதித்தாள் வேகமாக வெளியே நடந்தாள்.
கையில் சுருட்டி வைக்கப்பட்ட கட்டில் திரைச்சீலையும்
அதற்குள் சுற்றி வைத்த ஒலோபெர்னாசின் தலையும்
இருந்தது.

தன் கூடார வாசலை அடையும் வரை பதட்டமாக நடந்தாள்.

அவள் உடல் லேசாக நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது..

இனி சோதனையில்லை

கூடாரத்தின் வாசலில் அல்மாத்தியாள் நின்று
கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தாள் யூதித்.தன்னை எதிர்பார்த்து
அவள் வெகு நேரமாக நிற்பது தெரிந்தது.

"யூதித்தாளே என்ன ஆயிற்று?" என்றாள் அல்மாத்தியா
கிசுகிசப்பாக..

"ஜெயித்துவிட்டோம்.
விரைவாக உள்ளே வா.."

இருவரும் அவசரமாக உள்ளே நுழைந்தார்கள்.

"எப்படி..? என்னவாயிற்று?"

"கேள்விகள் வேண்டாம்.பதில் சொல்ல
அவகாசமில்லை.விரைவாக நாம் செயல்பட
வேண்டும்.வழியில் விபரம் சொல்கிறேன்.
இதை பத்திரமாக ஒளித்து வைத்துக் கொள்.."

"இது என்ன?"

"தலை..ஒலோபெர்னாஸின் தலை.."

அல்மாத்தியாளுக்கு ஒரு கணம் மூச்சு நின்று பின்னர்
தாறுமாறாக வெளிவந்தது..

எத்தனை தேசங்களை கலங்க வைத்தவனின் தலை என் கையிலா? அதிர்ச்சியுடன் யூதித்தைப் பார்த்தாள்..

" விரைவாக நாம் வெளியேற வேண்டும்.
கூடாரங்களில் யாரும் உணர்வுடன் இல்லை.
எல்லாரும் குடி மயக்கத்திலிருக்கிறார்கள்.நாம் வழக்கம்
போல ஜெபிக்க வெளியே செல்வதற்காக அனுமதி
பெற்றிருக்கிறேன்.

ஒரு வேளை காவலாளி வெளியே நின்றாலும் பயப்பட
வேண்டாம்.
ஆனால் ஒன்று.நீ எதையும் அறியாதவள் போல உன்
பதட்டத்தை மறைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.இதில் தப்பி
விட்டால் முழு ஜெயம் தான்..

அடுத்த நிமிடம் சாவி கொடுத்த பொம்மை மாதிரி
அல்மாத்தியாள் செயல்பட்டாள்.அவள் விரைவு யூதித்துக்கே
ஆச்சரியமாக இருந்தது.

அவர்கள் கொண்டு வந்திருந்த தங்கள் போஜன
பதார்த்தங்களை வைக்கும் பையிலேயே ஓலோபெர்னாசின்
தலையை வைத்து மூடினாள்.இருவரும் விரைவாகப்
புறப்பட்டு வெளியே வந்தார்கள்.

அவர்கள் நினைத்தது மாதிரியே பாளயத்தின் முகப்பில்
காவல் வீரர்கள் நின்று கொண்டிருந்தார்கள்."யாரது ?"
என்றுஅதட்டலுடன் வந்த அவர்கள்..இவர்கள் இருவரையும்
பார்த்தவுடன் சாந்தமாகி விட்டார்கள்.

" ஓ..நீங்களா ? பாகோவாஸ் ஏற்கனவே
சொல்லியிருந்தார்.கேளிக்கைகளின் நடுவிலும் நீங்கள்
உங்கள் தேவனை மறக்காமலிருப்பது
ஆச்சரியமாயிருக்கிறது.."

" எனவே தான் உங்கள் கடவுள் உங்களை எங்களுக்கு
ராணியாக்கியிருக்கிறார்.." என்றான் மற்றவன்.

" எங்களுக்கு சமயமாகி விட்டது. நாங்கள் போகலாமல்லவா ? வழக்கமாக எங்களைப் பரிசோதிப்பது போல இப்போதும் பரிசோதித்துக் கொள்ளுங்கள்.."

" நேற்றைக்கு நீங்கள் வேறு..இன்றைக்கு நீங்கள் எங்கள் அரசி.பாகோவாஸ் எல்லாவற்றையும் சொல்லிவிட்டார்.

நீங்கள் தடையின்றி போகலாம்.இனி உங்களுக்கு சோதனை கிடையாது.உங்களை சோதனையிடுவது ராஜகுற்றம்.."

அவர்கள் விலகிக் கொள்ள, யூதித் தன் தாதியுடன் மனதில் கர்த்தரைத் துதித்தபடியே நடந்தாள்..

" உண்மை தான்..

இனி எங்களுக்கு சோதனை கிடையாது.."

பெத்தூலியா வாசலில் யூதித்

யூதித்தும் அவள் தாதியும் அந்த இருட்டோடே நடந்து பெத்தூலியாவின் மலை மேல் ஏறி பட்டணத்தின் ஒலிமுகவாசல் அண்டையில் வந்து நின்றார்கள்.

இருவரும் வருவதை தூரத்திலேயே காவற்காரர்கள் பார்த்து விட்டார்கள்.

யூதித்தாள் வாசலின் தூரத்தில் வரும்போதே சத்தமிட்டு.." வாசலைத் திறவுங்கள்.. வாசலைத் திறவுங்கள்.. தேவன் நம்மோடிருக்கிறார்..

இஸ்ரவேலில் தம்முடைய வல்லமையையும் சத்துருக்களை தமக்குப் பாதபடியாக்கிப் போடும் தம்முடைய பராக்கிரமத்தையும் விளங்கப்பண்ணும்படிக்கு கர்த்தர் நம்மோடிருக்கிறார்.." என்றாள்.

மறுகணமே அவர்கள் வாசலைத் திறக்கும்படி இறங்க, சிலர் பட்டணத்திற்குள் ஓடி செய்தியை சொன்னார்கள். நிமிடத்திற்குள் ஒலிமுகவாசலில் ஆணும் பெண்ணும் சிறுவர்களுமாக ஏகமாய் ஜனங்கள் கூடிவிட்டார்கள்..கதவு திறக்கப்பட்டது.

ஏராளமாக பந்தங்கள் கொளுத்தப்பட்ட வெளிச்சத்தில் யூதித்தும் அல்மாத்தியாவும் தேவதூதர்கள் போலக் காணப்பட்டார்கள்.யாவரும் அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள்.

" தேவனை ஸ்தோத்தரியுங்கள் கர்த்தர் தம் இரக்கத்தை நம்மை விட்டு விலக்கிப் போடாமல் இன்று ராத்திரி என் கையினாலே நம்முடைய சத்துருக்களை அழித்துப் போட்டார்.." என்று சொல்லி தன் பையிலிருந்த தலையை எடுத்துக் காண்பித்தான்.

" இது தான் அசீரிய படைத்தலைவனாகிய ஒலோபெர்னாஸின் தலை.இது அவன் கட்டிலில் கட்டப்பட்ட திரை.."

பட்டணத்து மூப்பனாகிய ஓசியா முன்வந்து.." மகனே நீ ஒன்றும் தீங்கடைந்து விடவில்லையே.." என்றான்.

" இல்லை..இந்தக் கட்டில் திரையின் கீழ் தான் அவன் வெறித்தவனாய் மயங்கியிருந்தான்.கர்த்தர் அவனை ஒரு ஸ்திரீயின் கையினால் அடித்துக் கொண்டு போட்டார்..

என் முகமே அவனை வஞ்சித்துப் போட்டது,அவனோ எனக்குத் தீட்டும் இலச்சையும் உண்டாக்கத்தக்கதாக என்னைத் தொட்டதில்லை..நான் போன வழியில் என்னைக் காப்பாற்றின கர்த்தருடைய நாமத்தைக் கொண்டு உண்மை சொல்கிறேன்.."

கூடியிருந்த ஜனங்களெல்லாம் ஆர்ப்பரித்து தங்கள் தேவனைத் தொழுது கொண்டார்கள்.

கிழக்கு வெளுத்தவுடனேயே அவர்கள் ஓலோபர்னாஸின் தலையை தங்கள் மதிலின் மேல் தூக்கி நிறுத்தி வைத்தார்கள்.

இஸ்ரவேலின் சகல வீரர்களோடு கூட ஆண்கள் எல்லோரும் தங்கள் பட்டயங்களைப் பிடித்துக் கொண்டு அணியணியாய் மலையேறும் பாதைகள் வரைக்கும் புறப்பட்டுப் போனார்கள்..

ஒற்றை ஆளாய் நேபுகாத்நேச்சாரின் அரண்மனை முழுவதையும் கொள்ளையடித்த எபிரேய ஸ்திரீ..

அசீரிய பாளையத்தில் கீழே காவல் காத்துக் கொண்டிருந்த அசீரிய காவலாளிகளின் கண்களில் முதலாவது பட்டார்கள் இஸ்ரவேல் வீரர்கள்..

அவர்களுக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது. பயந்து கொண்டு தங்கள் கதவுகளை அடைத்துக் கொண்டிருந்த எபிரேய அடிமைகள் தங்கள் மேல் படையெடுத்து வருகிறார்களே என்று சிந்தித்தார்கள்.

அவர்கள் உடனேயே தங்கள் சேனைத் தலைவர்களிடத்திலும், தளகர்த்தர்களிடத்திலும் ஆளனுப்பி விஷயத்தை அறிவித்தனர்.

உடனடியாக முடிவெடுக்க அவர்கள் கூட்டம் கூடி.."
வாருங்கள்..நம் தலைவர் ஓலோபெர்னாஸிடம் போவோம்.." என்றார்கள்.

அவர்கள் கூடாரத்தின் வாயிலில் வந்து நின்ற போது அங்கே தளபதியின் காரியக்காரன் மாத்திரம் நின்று கொண்டிருந்தான்.

நாங்கள் மேன்மை தங்கிய தளபதியைப் பார்க்க வேண்டும்.."

"அவர் நேற்றைய கேளிக்கைகளினால் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்.."

" இது அவசரம்..யுத்த அவசரம்.. - பாகோவாஸ் விரைவாகச் சென்று உட்கூடாரத்தின் வாசல் கதவைத் தட்டினான். மறுமொழியில்லாமையால் கதவைத் திறந்து அறைக்குள் நுழைந்து பார்த்தான்.

அங்கே ஓலோபெர்னாஸ் வாசற்படியருகில் வெட்டிப் போடப்பட்டிருப்பதையும், அவன் தலை காணாமல் போயிருப்பதையும் கண்டு அதிர்ந்து,பின் அலறினான்.

அவன் சத்தம் கேட்டு ஏனைய வீரர்கள் யாவரும் உள்ளே புகுந்து அந்தக் காட்சியைக் கண்டு உறைந்து போனார்கள். பலர் தங்கள் வஸ்திரங்களைக் கிழித்துக் கொண்டு அலறினார்கள்..

படைத் தலைவர்களில் ஒருவன் கோபமாய் ஆணையிட்டான்.."

அந்த எபிரேய ஸ்திரீகளை அவர்கள் கூடாரத்திலிருந்து பிடித்துக் கொண்டு வாருங்கள்.."

அதற்குள் திழு திழு என்று ஆட்கள் ஓடி யூதித்தாள் தங்கியிருந்த கூடாரத்தில் நுழைந்து அவர்கள் அங்கே இல்லாததைக் கண்டு ஏமாற்றம் அடைந்தார்கள்.

" அந்த அடிமை ஜனங்கள் நம்மை ஏகமாய் மோசம் செய்து விட்டார்கள்..

எபிரேயரில் ஒரே ஒரு ஸ்திரீயானவள் நேபுகாத்நேச்சார் ராஜாவின் அரண்மனை முழுவதையும் கொள்ளையடித்து விட்டாளே !

இதோ ஓலோபெர்னாஸ் தரையில் கிடக்கிறான். அவன் தலையையோ காணோம்.." என்று அலறினார்கள்.

ஆமென் ஆமென் ஆமென்

அவர்கள் அலறல் சத்தம் ஏனைய கூடாரங்களுக்கும்
எட்டினதால் யாவரும் கலங்கி
பிரமிப்படைந்தார்கள்.கலக்கமும் பயமும் அவர்களைப்
பிடித்துக் கொண்டது.

“ இல்லை..இப்போதும் ஒன்றும் மோசம்
போய்விடவில்லை.நாம் அவர்களை எதிர்க்க இன்னும்
நம்மிடம் அநேக படைத்தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள்..”
என்று சத்தமிட்டு கலவரத்தை அடக்க தலைவர்களில் சிலர்
பிரயாசப்பட்டார்கள்.

ஆனால் யாரும் அதைக் கேட்கிற மாதிரி இல்லை.ஒருவனும்
அடுத்தவனுடைய முகத்தைக் கூடப் பார்க்காமலும் எங்கும்
நில்லாமலும் ஒருமிக்க வெளியே ஓடி தங்கள் பார்வைக்கு
நேராயிருக்கிற கூடாரங்களுக்குள் சிதறி ஓடிப் போனார்கள்..

"நில்லுங்கள்...நில்லுங்கள்...நாம் ஓரணியில் திரண்டு
எபிரேயர்களுக்கு விரோதமான போரைத் துவக்கலாம்.."
என்று பாகோவாஸ் மாத்திரம் பைத்தியக்காரன் போல
ஓடுகிற கூட்டத்தின் நடுவில் கையை நீட்டிக் கொண்டு
கத்திக் கொண்டிருந்தான்.

"இல்லையில்லை..எபிரேயர்களின் கடவுள் ஜெயிக்க
ஆரம்பித்து விட்டார்.
இல்லாவிட்டால்,தன்னிகரில்லாத தளபதி இப்படி
கீழ்த்தரமாக மாள்வானா ?
இனி நாம் ஜெயிக்க வாய்ப்பில்லை.." என்று பிறரும்
கத்தியபடியே ஓடினார்கள்.

ஓடுகிறவர்களின் நெரிசல் அதிகமானபோது அதில் கவிழ்ந்த
பாகோவாஸ் ஓடியவர்களால் மிதிக்கப்பட்டுச் சிதைந்தான்.

தறிகெட்டு ஓடுகிறவர்களைத் துரத்தி வந்த இஸ்ரவேலர்கள் அவர்கள் மேல் பாய்ந்து பலரைக் கொன்று, பிறரைத் துரத்தினார்கள்.

அசீரியரின் பாளையத்திற்குள் புகுந்து இஸ்ரவேலர்கள் கொள்ளையிட்டார்கள். பல இடங்களில் தீ வைத்தார்கள்..அவர்கள் தங்கியிருந்த கூடாரங்களைத் தரைமட்டமாக்கினார்கள்..

அன்று மதியத்திற்குள் அசீரியரின் கூடாரம் இருந்த இடம் தெரியாமல் காலியாயிற்று. அவர்கள் கண்களை ஏறெடுத்து மலை மேல் இருக்கிற தங்கள் பட்டணத்தைப் பார்த்தார்கள்.

ஒலிமுகவாசலில் யூதித்தாள் நிற்பது புள்ளியாய்த் தெரிந்தது.

தங்கள் பட்டயங்களை உயர்த்தி.." யூதித்தாளின் கைகளினால் இஸ்ரவேலுக்கு இரட்சிப்பைக் கொடுத்த தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்.." என்று சொல்லி ஆர்ப்பரித்தார்கள்.

அவர்கள் சத்தம் உயர்ந்து மலைமுகட்டை எட்டி, ஒலிமுகவாசல் வரைக்கும் வந்து சேர்ந்தது.

யூதித்தாள் தன் கையை உயர்த்திக் காட்டி கண்களில் நீர் வழிய " ஆமென் ஆமென் ஆமென்" என்றாள்.

அவள் ஐந்து நாட்களுக்கு முன்பு சொன்னபடியே "இஸ்ரவேல் இன்னொரு பண்டிகை நாளைக் கொண்டாட ஆயத்தமானது.."

தொகுத்து எழுதியவர் :
சகோ. வின்சென்ட் செல்வகுமார்

பதிவிடுவார்

Pastor. Romilton
Delhi
Mob: +91 98106 46981